

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/82 z dnia 21 stycznia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 oraz częściowych przeglądów okresowych na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/83 z dnia 21 stycznia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glutamianu monosodowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 31
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/84 z dnia 21 stycznia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz glutamianu monosodowego pochodzącego z Indonezji 54
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/85 z dnia 21 stycznia 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 70
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/86 z dnia 21 stycznia 2015 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości objętych wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz i wnioskami o przyznanie uprawnień do przywozu złożonymi od dnia 1 do dnia 7 stycznia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 616/2007 w sektorze mięsa drobiowego 73

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/87 z dnia 21 stycznia 2015 r. przyjmująca zobowiązania zaproponowane w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 75

III Inne akty

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 153/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. zmieniająca załącznik X (Usługi ogólne) do Porozumienia EOG [2015/88] 78
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 154/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG [2015/89] 80
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 155/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. zmieniająca załącznik XXII (Prawo spółek) Porozumienia EOG [2015/90] 81
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 156/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. zmieniająca załącznik XXII (Prawo spółek) Porozumienia EOG [2015/91] 83
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 157/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. zmieniająca protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami [2015/92] 85
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 158/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. zmieniająca protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami [2015/93] 86
- ★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 159/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. zmieniająca niektóre załączniki oraz protokoły do Porozumienia EOG [2015/94] 87
- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 302/14/COL z dnia 16 lipca 2014 r. zmieniająca po raz dziewięćdziesiąty dziewiąty zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez modyfikację niektórych wytycznych w sprawie pomocy państwa [2015/95] 103

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1263/96 z dnia 1 lipca 1996 r. uzupełniającego załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 19) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 03, tom 019, s. 234) 106
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1361/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej 3 i 13 oraz Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 40 (Dz.U. L 365 z 19.12.2014) 106

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2015/81

z dnia 19 grudnia 2014 r.

określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, w szczególności jego art. 70 ust. 7,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwany dalej „funduszem”) został utworzony na mocy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 jako jednolity mechanizm finansowania dla wszystkich państw członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym („SSM”) zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013⁽²⁾ i w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („SRM”) (zwanym dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”).
- (2) Zgodnie z art. 67 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (zwanej dalej „Jednolitą Radą”) utworzonej na mocy tego rozporządzenia powierzono zarządzanie funduszem.
- (3) Zgodnie z art. 76 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 fundusz powinien być wykorzystywany w procedurach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy Jednolita Rada uzna to za konieczne w celu zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Fundusz powinien posiadać odpowiednie zasoby finansowe umożliwiające skuteczne funkcjonowanie ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez zdolność do interwencji, kiedy jest to konieczne dla skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz do ochrony stabilności finansowej bez korzystania z pieniędzy podatników.
- (4) Jednolita Rada jest uprawniona do obliczania indywidualnych składek *ex ante* należnych od wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich na mocy art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
- (5) Jednolita Rada powinna obliczać wysokość rocznych składek na rzecz funduszu na podstawie jednolitego poziomu docelowego ustalonego jako wartość procentowa kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich. Zgodnie z art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Jednolita Rada powinna zapewnić, by dostępne środki finansowe funduszu osiągnęły co najmniej poziom docelowy, o którym mowa w art. 69 ust. 1 tego rozporządzenia przed upływem początkowego okresu ośmiu lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub ewentualnie od daty rozpoczęcia stosowania art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 na mocy art. 99 ust. 6 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

- (6) Składki pobrane przez uczestniczące państwa członkowskie zgodnie z art. 103 i 104 dyrektywy 2014/59/UE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz przekazywane do funduszu na mocy art. 3 ust. 3 Umowy o przekazywaniu i uwspólnianiu składek na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, (zwanej dalej „Umową”), należy uwzględnić w obliczeniu indywidualnych składek, a co za tym idzie – odliczyć od kwoty należnej od każdej instytucji. W obliczeniu tym należy uwzględnić fakt, że kwoty, które mają być przekazane przez Umawiające się Strony zgodnie z art. 3 ust. 3 i 4 Umowy, powinny odpowiadać 10 % poziomu docelowego określonego w art. 102 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE. Jednolita Rada zapewni, by kwoty przekazywane zgodnie z Umową wiązały się z takim samym udziałem nieodwołalnych zobowiązań płatniczych dla każdego uczestniczącego państwa członkowskiego.
- (7) Zgodnie z art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 podstawą rocznej składki na rzecz funduszu powinna być składka ryczałtowa ustalana w oparciu o zobowiązania danej instytucji, z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych, oraz składka skorygowana o ryzyko w zależności od profilu ryzyka tej instytucji.
- (8) Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Jednolitą Radę uznaje się, do celów stosowania tego rozporządzenia i dyrektywy 2014/59/UE, za odpowiedni krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub, w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy transgranicznej, za odpowiedni grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy wykonuje ona zadania i uprawnienia, które zgodnie z ww. aktami prawnymi, bez uszczerbku dla art. 7 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, mają być wykonywane przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym Jednolitą Radę należy również uznać za organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów stosowania rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 ⁽²⁾. Przepisy zawarte we wspomnianym rozporządzeniu delegowanym mają zastosowanie do Jednolitej Rady w przypadku wykonywania przez nią zadań i uprawnień określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Do celów obliczania rocznej składki Jednolita Rada stosuje metodykę określoną w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/63, zgodnie z wymogiem art. 70 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 806/2014. W związku z tym specjalny system mający zastosowanie do instytucji, które zgodnie z tym rozporządzeniem delegowanym są uznawane za małe instytucje, ma również zastosowanie do wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich i które spełniają określone w rozporządzeniu delegowanym kryteria uznania ich za małe instytucje.
- (10) Ponieważ przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu określają warunki stosowania metodyki określonej w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/63 przyjętym zgodnie z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE, różnice między obliczaniem rocznych składek przez Jednolitą Radę dla instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w uczestniczących państwach członkowskich, a obliczaniem rocznych składek w państwach członkowskich nieuczestniczących w SRM powinny odzwierciedlać jedynie szczególne cechy jednolitego systemu w uczestniczących państwach członkowskich Wspomniane szczególne cechy wynikają zwłaszcza z faktu, że w przypadku SRM istnieje jednolity poziom docelowy dla wszystkich uczestniczących państw członkowskich. Co do zasady, stosowanie tej samej metodyki obliczania rocznych składek we wszystkich państwach członkowskich powinno umożliwiać zachowanie równych warunków działania w uczestniczących państwach członkowskich oraz silnego rynku wewnętrznego.
- (11) W ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z europejskim poziomem docelowym indywidualna roczna składka instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich, zależy od takich składek wszystkich instytucji objętych SRM. Dla skutecznego funkcjonowania SRM i sprawnego procesu gromadzenia środków funduszu podstawowe znaczenie ma to, by wszystkie instytucje terminowo wносиły pełną kwotę swoich rocznych składek na rzecz funduszu.
- (12) Zgodnie z art. 67 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 składki na rzecz funduszu obliczane przez Jednolitą Radę pobierane są przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przekazywane funduszowi zgodnie z Umową. Formaty danych i sposoby przedstawiania danych, określone przez Jednolitą Radę, mogą również obejmować wymóg, by wszystkie dane, które mają być przekazywane przez instytucje, w szczególności dane, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, były potwierdzane przez audytora lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ.

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

(2) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz krajowych mechanizmów finansowania (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 44).

- (13) Art. 70 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 806/2014 wymaga od Jednolitej Rady, by – przy stosowaniu składki skorygowanej o ryzyko do obliczania indywidualnych składek – uwzględniała zasadę proporcjonalności, bez powodowania zakłóceń między strukturami sektora bankowego państw członkowskich. Podstawą składki skorygowanej o ryzyko są kryteria określone w art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE. Zgodnie z art. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 806/2014, wykorzystanie funduszu jest uzależnione od wejścia w życie Umowy. Na mocy Umowy składki pobierane przez uczestniczące państwa członkowskie są przydzielane do pul przyporządkowanych każdemu z nich. Pule podlegają stopniowemu wspólnianiu w ośmioletnim okresie przejściowym w taki sposób, że po upływie tego okresu przejściowego przestaną istnieć.
- (14) Sytuacja, w której, z jednej strony, na mocy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 składki są obliczane na podstawie jednolitego poziomu docelowego, i w której, z drugiej strony, na mocy Umowy pokrycie pewnych ryzyk, które są ze sobą powiązane w ramach krajowego sektora bankowego w okresie przejściowym, do którego ona się odnosi, będzie uwspólniane jedynie stopniowo, może mieć skutki dla tego, jak postrzegane są na rynku pewne instytucje, a co za tym idzie dla ich sytuacji finansowej w rozumieniu art. 103 ust. 7 lit. c) dyrektywy 2014/59/UE, co może mieć wpływ na ich profil ryzyka. Ponadto system tymczasowo oparty na pulach może globalnie wpłynąć na relatywne znaczenie instytucji dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki, o czym mowa w art. 103 ust. 7 lit. g) dyrektywy 2014/59/UE. Znaczenie instytucji dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki należy określać w odniesieniu do, odpowiednio, państwa członkowskiego, w którym dana instytucja jest zlokalizowana (tj. oczekiwana strata w odniesieniu do części puli, która nie została jeszcze uwspólniona) oraz unii bankowej jako całości (tj. oczekiwana strata w odniesieniu do części puli, która została już uwspólniona). Sprawiłoby to, że składka skorygowana o ryzyko będzie współmierna do oczekiwanego wykorzystania niewspólnionych środków finansowych z odnośnej puli w okresie przejściowym.
- (15) Do momentu pełnego uwspólnienia wszystkich składek *ex ante* wpłaconych na rzecz funduszu należy wprowadzić metodykę korekty, która jest odpowiednia dla sytuacji opisanej w motywie 14 i która w związku z tym uwzględnia zasadę proporcjonalności i unika zakłóceń między strukturami sektora bankowego państw członkowskich. Metodę obliczania składek należy zatem skorygować w taki sposób, by korelowała ona z rytmem uwspólniania funduszu. W związku z tym obliczanie składek, które mają zostać przydzielone do części uwspólnionej, powinno opierać się na kryteriach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014, natomiast – w drodze odstępstwa od okresu przewidzianego w art. 102 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE – obliczanie składek, które mają zostać przydzielone do niewspólnionej części pul, powinno opierać się na kryteriach określonych w dyrektywie 2014/59/UE i przebiegać na podstawie poziomu docelowego zdefiniowanego na okres odpowiadający okresowi początkowemu przewidzianemu w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014.
- (16) Wykorzystanie nieodwołalnych zobowiązań płatniczych, o których mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, w żaden sposób nie powinno wpłynąć na zdolność finansową i płynność funduszu. Wezwania do realizacji nieodwołalnych zobowiązań płatniczych powinny mieć miejsce wyłącznie w przypadku działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji angażującego fundusz. W okresie początkowym, w normalnych okolicznościach, Jednolita Rada powinna równomiernie przydzielać wykorzystanie nieodwołalnych zobowiązań płatniczych pomiędzy instytucje, które się o to zwracają. Te zobowiązania płatnicze powinny być w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim ryzyku, nieobciążonym żadnymi prawami stron trzecich, będącym do swobodnej dyspozycji Jednolitej Rady i przeznaczonym do wyłącznego użytku przez Jednolitą Radę do celów wykorzystania funduszu.
- (17) Zgodnie z art. 70 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 806/2014 stosunek składki ryczałtowej do składki skorygowanej o ryzyko uwzględnia zrównoważoną dystrybucję składek pomiędzy poszczególne rodzaje instytucji. W związku z tym należy zapewnić szczególne uzgodnienia służące określeniu składek należnych od małych instytucji.
- (18) Instytucje, które nie wchodzą w zakres kategorii małych instytucji określonych w art. 10 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 i których całkowita wartość aktywów nie przekracza 3 000 000 000 EUR, wiążą się z niższym ryzykiem niż duże instytucje, a w większości przypadków nie stwarzają ryzyka systemowego i mniejsze jest prawdopodobieństwo objęcia ich restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, co w rezultacie zmniejsza prawdopodobieństwo korzystania przez nie z funduszu. Należy zatem wprowadzić uproszczone obliczanie składek należnych od tych instytucji. Zapobiegłoby to również ewentualnym krótkoterminowym zmianom w statusie, które te instytucje mogłyby wprowadzać, aby kwalifikować się do zastosowania art. 10 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63. Takie obliczenie powinno obejmować składnik oparty na kwocie ryczałtowej. System ten powinien pozwolić na unikanie zakłóceń między instytucjami i na osiągnięcie zrównoważonej dystrybucji składek pomiędzy poszczególne rodzaje instytucji. Złagodziłby on także obciążenia administracyjne i finansowe związane z poborem indywidualnych składek przez takie instytucje.

- (19) Komisja dokona przeglądu sposobu wdrażania niniejszego rozporządzenia równocześnie z przeglądem rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63, aby umożliwić, w razie potrzeby, dostosowanie przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- (20) Na mocy art. 99 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 wspomniane rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. Niemniej jednak, od dnia 1 stycznia 2015 r. Jednolita Rada będzie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji comiesięczne sprawozdanie zatwierdzone na sesji plenarnej Jednolitej Rady i dotyczące kwestii spełnienia warunków umożliwiających przekazywanie składek pobranych na szczeblu krajowym. Od dnia 1 grudnia 2015 r., jeżeli ze sprawozdań będzie wynikać, że warunki dotyczące przekazywania składek do funduszu nie zostały spełnione, stosowanie przepisów rozporządzenia (UE) nr 806/2014 dotyczących składek na rzecz funduszu odracza się za każdym razem o jeden miesiąc. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno również mieć zastosowanie od daty rozpoczęcia stosowania art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy określające warunki wykonywania obowiązku Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (zwanej dalej „Jednolitą Radą”) polegającego na obliczaniu składek poszczególnych instytucji na mocy rozporządzenia (UE) nr 806/2014, na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji („fundusz”); oraz metodykę obliczania tych składek.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do instytucji, od których składki są pobierane zgodnie z art. 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, z wyjątkiem definicji przewidzianych w pkt 2 i 11 tego artykułu. Stosuje się również następujące definicje:

- (1) „uczestniczące państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
- (2) „roczny poziom docelowy” oznacza łączną kwotę rocznych składek ustalaną dla każdego okresu składkowego przez Jednolitą Radę zgodnie z procedurą określoną w art. 69 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w celu osiągnięcia poziomu docelowego, o którym mowa w art. 69 ust. 1 i art. 70 rozporządzenia;
- (3) „roczna składka” oznacza kwotę, o której mowa w art. 70 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, obliczaną przez Jednolitą Radę co roku i pobieraną w okresie składkowym przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji od wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich;
- (4) „okres składkowy” oznacza rok kalendarzowy;
- (5) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego nieuczestniczącego w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/59/UE, lub dowolny inny odpowiedni organ wyznaczony przez państwo członkowskie do celów art. 100 ust. 2 i 6 dyrektywy 2014/59/UE;

- (6) „depozyty gwarantowane” oznaczają depozyty, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE, z wyłączeniem tymczasowych wysokich sald zgodnie z definicją w art. 6 ust. 2 tej dyrektywy;
- (7) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub, stosownie do przypadku, Europejski Bank Centralny.

Artykuł 4

Obliczanie składek rocznych

W odniesieniu do każdego okresu składkowego Jednolita Rada oblicza roczną składkę należną od każdej instytucji, na podstawie rocznego poziomu docelowego funduszu po konsultacji z EBC lub właściwymi organami krajowymi i w ścisłej współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Roczny poziom docelowy ustala się przez odniesienie do poziomu docelowego funduszu, o którym mowa w art. 69 ust. 1 i art. 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, oraz zgodnie z metodyką określoną w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/63.

Artykuł 5

Powiadamianie przez Jednolitą Radę

1. Jednolita Rada powiadamia właściwe krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swoich decyzjach w sprawie obliczenia rocznych składek instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na ich odnośnych terytoriach.

2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, każdy krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia każdą instytucję, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności w jego państwie członkowskim, o decyzji Jednolitej Rady w sprawie obliczenia rocznej składki należnej od danej instytucji.

Artykuł 6

Sprawozdawczość

Jednolita Rada określa formaty danych i sposoby przedstawienia danych, które mają być wykorzystywane przez instytucje do przekazywania informacji wymaganych na potrzeby obliczania rocznych składek w celu zwiększenia porównywalności przekazywanych informacji oraz podniesienia skuteczności przetwarzania otrzymanych informacji.

Artykuł 7

Wezwanie do realizacji nieodwołalnych zobowiązań płatniczych

1. Wykorzystanie nieodwołalnych zobowiązań płatniczych, o których mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, w żaden sposób nie może wpływać na zdolność finansową i płynność funduszu.

2. W przypadku gdy dane działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji angażuje fundusz zgodnie z art. 76 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, Jednolita Rada wzywa do realizacji całości lub części nieodwołalnych zobowiązań płatniczych, zaciągniętych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 806/2014, w celu przywrócenia udziału nieodwołalnych zobowiązań płatniczych w dostępnych środkach finansowych funduszu, określonego przez Jednolitą Radę w ramach maksymalnego progu ustalonego w art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

Gdy tylko fundusz należycie otrzyma składkę powiązaną z nieodwołalnymi zobowiązaniami płatniczymi, do których realizacji wezwano, zwracane jest zabezpieczenie zabezpieczające te zobowiązania. Jeżeli fundusz nie otrzyma należycie na pierwsze żądanie wymaganej kwoty, Jednolita Rada zajmie zabezpieczenie zabezpieczające dane nieodwołalne zobowiązanie płatnicze zgodnie z art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

3. Nieodwołalne zobowiązania płatnicze instytucji, która przestaje być objęta zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 806/2014, są anulowane, a zabezpieczenie zabezpieczające te zobowiązania jest zwracane.

Artykuł 8

Szczególne korekty w okresie początkowym

1. W początkowym okresie, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, oraz w drodze odstępstwa od art. 4 niniejszego rozporządzenia, roczne składki instytucji, o których mowa w art. 2, oblicza się zgodnie z następującą skorygowaną metodyką:

- a) w pierwszym roku okresu początkowego instytucje te wnoszą 60 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 103 dyrektywy 2014/59/UE i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 oraz 40 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- b) w drugim roku okresu początkowego instytucje te wnoszą 40 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 103 dyrektywy 2014/59/UE i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 oraz 60 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- c) w trzecim roku okresu początkowego instytucje te wnoszą 33,33 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 103 dyrektywy 2014/59/UE i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 oraz 66,67 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- d) w czwartym roku okresu początkowego instytucje te wnoszą 26,67 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 103 dyrektywy 2014/59/UE i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 oraz 73,33 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- e) w piątym roku okresu początkowego instytucje te wnoszą 20 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 103 dyrektywy 2014/59/UE i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 oraz 80 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- f) w szóstym roku okresu początkowego instytucje te wnoszą 13,33 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 103 dyrektywy 2014/59/UE i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 oraz 86,67 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- g) w siódmym roku okresu początkowego instytucje te wnoszą 6,67 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 103 dyrektywy 2014/59/UE i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 oraz 93,33 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- h) w ósmym roku okresu początkowego instytucje te wnoszą 100 % ich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. W trakcie okresu początkowego, przy obliczaniu indywidualnych składek każdej instytucji, Jednolita Rada bierze pod uwagę składki pobrane przez uczestniczące państwa członkowskie zgodnie z art. 103 i 104 dyrektywy 2014/59/UE i przekazane na rzecz funduszu na mocy art. 3 ust. 3 Umowy, odliczając je od kwoty należnej od każdej instytucji.

3. W okresie początkowym, w normalnych okolicznościach, Jednolita Rada zezwala na wykorzystanie nieodwołalnych zobowiązań płatniczych na wniosek danej instytucji. Jednolita Rada równomiernie przydziela wykorzystanie nieodwołalnych zobowiązań płatniczych pomiędzy instytucje, które się o to zwracają. Przydzielone nieodwołalne zobowiązania płatnicze nie mogą być niższe niż 15 % całkowitych zobowiązań płatniczych danej instytucji. Przy obliczaniu rocznych składek każdej instytucji Jednolita Rada zapewnia, by w każdym roku suma tych nieodwołalnych zobowiązań płatniczych nie przekraczała 30 % całkowitej kwoty rocznych składek pobieranych zgodnie z art. 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

4. Do celów ust. 1 roczne składki obliczone zgodnie z art. 103 dyrektywy 2014/59/UE i art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 ustala się na podstawie poziomu docelowego zdefiniowanego na okres odpowiadający okresowi początkowemu.

5. Bez uszczerbku dla art. 10 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63, w trakcie okresu początkowego, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, instytucje, których całkowita wartość aktywów nie przekracza 3 000 000 000 EUR, wnoszą kwotę ryczałtową w wysokości 50 000 EUR za pierwsze 300 000 000 EUR całkowitych zobowiązań, pomniejszonych o fundusze własne i depozyty gwarantowane. W przypadku gdy całkowite zobowiązania pomniejszone o fundusze własne i depozyty gwarantowane wynoszą powyżej 300 000 000 EUR, instytucje te wnoszą składki zgodnie z art. 4–9 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r. lub od daty rozpoczęcia stosowania art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 na mocy art. 99 ust. 6 tego rozporządzenia, w zależności od tego, która z tych dat będzie późniejsza.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w uczestniczących państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady

S. GOZI

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/82**z dnia 21 stycznia 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 oraz częściowych przeglądów okresowych na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 11 ust. 2, 3 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego („dochodzenie pierwotne”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1193/2008⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego objętego obecnie kodami CN 2918 14 00 i ex 2918 15 00, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) („środki pierwotne”). Środki przybrały formę cła *ad valorem* na poziomie od 6,6 % do 42,7 %.
- (2) Komisja Europejska („Komisja”) przyjęła, decyzją 2008/899/WE⁽³⁾, zobowiązania cenowe zaproponowane przez sześciu chińskich producentów eksportujących (w tym grupę producentów eksportujących) wraz z Chińską Izbą Handlową Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych (China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters).
- (3) Komisja wycofała, decyzją 2012/501/UE⁽⁴⁾, zobowiązanie złożone przez jednego producenta eksportującego – Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd („Laiwu”).

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽⁵⁾ środków pierwotnych Komisja otrzymała w dniu 2 sierpnia 2013 r. wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez SA Citrique Belge i Jungbunzlauer Austria AG („wnioskodawcy”) w imieniu producentów reprezentujących 100 % unijnej produkcji kwasu cytrynowego.
- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.

1.3. Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego

- (6) Wnioskodawcy złożyli również wniosek o częściowy przegląd okresowy na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, którego zakres ograniczono do zbadania dumpingu w odniesieniu do Laiwu. Wnioskodawcy przedstawili dowody *prima facie* świadczące o tym, że od ostatniego okresu objętego dochodzeniem przedsiębiorstwo Laiwu zwiększyło swoje moce produkcyjne i rozszerzyło asortyment produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 62.⁽⁴⁾ Dz.U. L 244 z 8.9.2012, s. 27.⁽⁵⁾ Dz.U. C 60 z 1.3.2013, s. 9.

- (7) Mając na uwadze, że w ramach dochodzenia pierwotnego Laiwu przyznano traktowanie na zasadach rynkowych, wnioskodawcy przedstawili obliczenia dotyczące marginesu dumpingu na podstawie porównania normalnej wartości skonstruowanej (koszty wytworzenia, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne i zysk) w ChRL w sytuacji domniemanego braku reprezentatywnej sprzedaży krajowej oraz ceny eksportowej stosowanej przez Laiwu wobec Unii. Wykazano, że margines dumpingu jest wyższy od obecnego poziomu środków. W związku z powyższym wnioskodawcy stwierdzili, że dalsze stosowanie środków na obecnym poziomie, ustalonym na podstawie wcześniej określonego poziomu dumpingu, byłoby niewystarczające do zrównoważenia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Wnioskodawcy stwierdzili również, że Laiwu może już nie kwalifikować się do traktowania na zasadach rynkowych.

1.4. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia i przeglądów okresowych

- (8) W dniu 30 listopada 2013 r. Komisja wszczęła dochodzenie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu do Unii kwasu cytrynowego pochodzącego z ChRL („państwo, którego dotyczy postępowanie”) i opublikowała zawiadomienie o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”). Wszczęcie postępowania składało się z:

- przeglądu wygaśnięcia wszczętego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego,
- częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do zbadania dumpingu Laiwu, wszczętego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego,
- częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do zbadania formy środków, wszczętego z inicjatywy Komisji na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz
- częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do zbadania szkody, wszczętego z inicjatywy Komisji na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

1.5. Zainteresowane strony

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawców, znanych producentów eksportujących, władze chińskie, znanych importerów i użytkowników o wszczęciu przeglądów oraz zaprosiła ich do uczestnictwa. W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wybrać Kanadę jako państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”) w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym Komisja poinformowała także producentów w Kanadzie o wszczęciu postępowania i zaprosiła ich do uczestnictwa.
- (10) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz możliwość wnioskowania o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby producentów eksportujących i importerów zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.6.1. Kontrola wyrywkowa importerów

- (12) Aby zdecydować, czy dobór próby jest konieczny, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała importerów niepowiązanych do przedłożenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (13) Sześciu niepowiązanych importerów dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wybrała próbę złożoną z trzech niepowiązanych importerów, kierując się najwyższą wielkością przywozu do Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zasięgnęła opinii wszystkich znanych importerów, których dotyczy postępowanie, w kwestii doboru próby. Żaden z nich nie przedłożył uwag.

(¹) Dz.U. C 351 z 30.11.2013, s. 27.

1.6.2. Kontrola wyrwykowa producentów eksportujących w ChRL

- (14) Aby zdecydować, czy dobór próby jest konieczny, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w ChRL do podania wszelkich informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Poza tym Komisja zwróciła się do misji ChRL przy Unii Europejskiej o zidentyfikowanie pozostałych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.
- (15) Dziewięciu producentów eksportujących, z których dwóch jest wzajemnie powiązanych, z państwa, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Mając na uwadze złożony charakter sprawy i strukturę przemysłu, którego dotyczy postępowanie, Komisja zdecydowała, że kontrola wyrwykowa nie była konieczna. Żaden z producentów eksportujących nie przedstawił uwag w sprawie kontroli wyrwykowej. Siedmiu z dziewięciu producentów eksportujących przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a dwóch wycofało się ze współpracy.

1.7. Formularz wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (16) Do celów art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja przesłała formularz wniosku o MET do Laiwu.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (17) Komisja przesłała kwestionariusze do siedmiu współpracujących producentów eksportujących, aby ocenić prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu. Siedmiu producentów eksportujących udzieliło odpowiedzi. Komisja przesłała odrębny formularz do Laiwu, aby ocenić trwały charakter zmienionych okoliczności w odniesieniu do dumpingu. Przedsiębiorstwo udzieliło odpowiedzi.

1.9. Wizyty weryfikacyjne

- (18) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uważane za niezbędne w celu ustalenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na mocy art. 16 rozporządzenia podstawowego zostały przeprowadzone w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

a) producenci unijni

- SA Citrique Belge N.V., Tienen, Belgia,
- Jungbunzlauer Austria AG, Wiedeń, Austria,
- Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, Ladenburg, Niemcy;

b) importerzy

- Azelis SA, Luksemburg, Luksemburg,
- RFI Food Ingredients Handelsgesellschaft mbH, Düsseldorf, Niemcy;

c) użytkownicy

- Bristol-Myers Squibb France Sarl, Rueil Malmaison, Francja,
- Procter & Gamble International Operations, Petit Lancy, Szwajcaria,
- Reckitt Benckiser (ENA) BV, Schiphol, Niderlandy;

d) producenci eksportujący w ChRL

- Cofco Biochemical (Anhui) Co., Ltd., Bengbu,
- Laiwu Taihe Biochemistry Co., Ltd., Laiwu,

- RZBC Group, Rizhao,
- Weifang Ensign Industry Co., Ltd., Changle, Weifang;

e) *producenci w państwie analogicznym*

- Jungbunzlauer Canada Inc., Port Colborne, Kanada.

1.10. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (19) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Analiza trendów mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (20) Produkt objęty postępowaniem to kwas cytrynowy (w tym cytrynian trisodu, dihydrat) pochodzący z ChRL, objęty obecnie kodami CN 2918 14 00 i ex 2918 15 00 („produkt objęty postępowaniem”).
- (21) Kwas cytrynowy ma wiele zastosowań jako regulator kwasowości i pH np. w napojach, żywności, detergentach, kosmetykach oraz produktach leczniczych. Głównymi surowcami do jego produkcji są cukier/melasa, tapioka, kukurydza lub glukoza (otrzymywana ze zbóż) oraz różne środki do głębokiej fermentacji mikrobiologicznej węglowodanów.

2.2. Produkt podobny

- (22) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz podstawowe zastosowania:
- 1) produkt objęty postępowaniem;
  - 2) produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL;
  - 3) produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym Kanady, która posłużyła jako państwo analogiczne; oraz
  - 4) produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (23) Komisja zdecydowała, że wymienione produkty są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w ramach przeglądu wygaśnięcia

- (24) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy obecnie ma miejsce dumping i czy ewentualne wygaśnięcie środków mających zastosowanie do przywozu z ChRL mogłoby doprowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

3.1.1. Wartość normalna

- Państwo analogiczne

- (25) Jako że ChRL jest uważana za państwo nieposiadające gospodarki rynkowej, wartość normalna została określona na podstawie ceny na rynku państwa trzeciego o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W tym celu należało wybrać państwo analogiczne (zob. powyższy motyw 9).
- (26) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała zainteresowane strony, że planuje wybrać Kanadę jako odpowiednie państwo analogiczne i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Żadna ze stron nie przedłożyła uwag.

- (27) W pierwotnym dochodzeniu państwem analogicznym była Kanada. Jako że przedsiębiorstwo kanadyjskie, które wyraziło chęć współpracy, było jedynym producentem kwasu cytrynowego w Kanadzie i było powiązane z jednym ze skarżących producentów, Komisja zbadała możliwości współpracy z innymi znanymi państwami będącymi producentami, np. USA, Brazylią, Tajlandią i Ukrainą. Jedno przedsiębiorstwo z Brazylii i jedno przedsiębiorstwo z Tajlandii wyraziły chęć współpracy, ale ostatecznie nie udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Tylko jedyny producent kwasu cytrynowego w Kanadzie przedłożył wymagane informacje.
- (28) W przeciwieństwie do USA, Brazylii, Tajlandii i Ukrainy, Kanada nie wprowadziła ceł antydumpingowych obowiązujących względem przywozu kwasu cytrynowego. Ponadto konwencyjna stawka celna wynosi 0 % ⁽¹⁾.
- (29) Z uwagi na wolną konkurencję na rynku kanadyjskim Komisja stwierdziła, że Kanada jest właściwym państwem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja ustaliła wartość normalną na podstawie sprzedaży krajowej na rzecz niepowiązanych klientów producenta kanadyjskiego.
- (30) Jeden rodzaj produktu nie był produkowany i sprzedawany w państwie analogicznym i nie mógł być zatem zestawiony z rodzajem produktu produkowanym w ChRL i wywozonym do Unii. W związku z powyższym wartość normalna dla tego rodzaju produktu musiała zostać skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na podstawie kosztów produkcji produktu podobnego ponoszonych przez producenta z państwa analogicznego powiększonych o rozsądne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne i zysk.

3.1.2. Cena eksportowa

- (31) Komisja ustaliła cenę eksportową na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych przez niezależnych klientów w Unii lub od nich należnych. Wszyscy współpracujący producenci eksportujący, z wyjątkiem Laiwu, dokonywali wywozu do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów na warunkach zobowiązania.

3.1.3. Porównanie

- (32) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (33) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia uczciwego porównania Komisja skorygowała wartość normalną lub cenę eksportową o różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano korekt w odniesieniu do kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów opakowania i kosztów kredytów oraz prowizji.

3.1.4. Margines dumpingu

- (34) W przypadku współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego w państwie analogicznym ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (35) Na tej podstawie margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, został ustalony w wysokości 38 % w ODP.
- (36) Poziom współpracy był wysoki, ponieważ wywóz współpracujących producentów eksportujących stanowił prawie cały wywóz do Unii w ODP.
- (37) Obliczenia wykazały dumping nawet w odniesieniu do producentów eksportujących objętych zobowiązaniami. Należy przypomnieć, że minimalna cena importowa („MCI”) zawarta w zobowiązaniach była oparta na cenie niewyrządzającej szkody (zasada niższego cła), a tym samym zobowiązania nie usunęły całkowicie dumpingu ustalonego w dochodzeniu pierwotnym.

3.2. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

3.2.1. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu

- (38) W odniesieniu do określenia cen eksportowych w toku obecnego dochodzenia starano się ustalić, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu. Określenie cen eksportowych nie może ograniczać się do zbadania polityki eksporterów w przeszłości, lecz należy przeanalizować również prawdopodobny rozwój

⁽¹⁾ <http://madb.trade.cec.eu.int:8080/madb/atDutyOverviewPubli.htm>.

cen eksportowych w przyszłości. Innymi słowy, należy określić, czy ceny eksportowe stosowane w przeszłości dostarczają wiarygodnych wskazówek na temat prawdopodobnego poziomu cen eksportowych w przyszłości. W tym kontekście należy przypomnieć, że pięć przedsiębiorstw dokonywało wywozu do Unii na warunkach określonych w zobowiązaniu. Komisja przeanalizowała zatem, czy istnienie takich zobowiązań wpłynęło na poziom cen eksportowych w przeszłości w sposób uniemożliwiający wiarygodne ustalenie przyszłej polityki eksportowej.

- (39) Aby zbadać, czy ceny eksportowe stosowane wobec Unii były wiarygodne, przy uwzględnieniu istnienia zobowiązań, ceny te zostały przeanalizowane w związku z MCI zawartą w zobowiązaniach. Było to w istocie niezbędne, aby stwierdzić, czy ceny eksportowe stosowane wobec Unii zostały określone na pewnym poziomie głównie z powodu MCI zawartej w zobowiązaniach, a zatem czy były one stabilne. W tym względzie Komisja rozpatrzyła, w oparciu o średnią ważoną na poziomie każdego przedsiębiorstwa, czy ceny eksportowe stosowane wobec Unii były znacznie wyższe od MCI. Komisja zbadała również, w jaki sposób te ceny odnoszą się do cen stosowanych w wywozie do państw trzecich.
- (40) Dla wszystkich przedsiębiorstw objętych zobowiązaniem ceny eksportowe stosowane wobec Unii były w ujęciu średnim na poziomie MCI. Ponadto ich ceny eksportowe stosowane wobec Unii były znacznie wyższe od cen eksportowych stosowanych wobec państw trzecich. W konsekwencji bardzo prawdopodobne jest, iż w przypadku braku zobowiązań ceny eksportowe stosowane wobec Unii byłyby zbliżone do poziomu cen eksportowych stosowanych wobec państw trzecich.
- (41) Stwierdzono zatem, że zobowiązania miały wpływ na ceny eksportowe stosowane wobec Unii w ODP przez przedsiębiorstwa objęte zobowiązaniem. W konsekwencji ceny te nie były wystarczająco wiarygodne, aby je wykorzystać w celu ustalenia w kontekście przeglądu wygaśnięcia, czy dumping będzie kontynuowany.
- (42) W sytuacji braku wiarygodnej ceny eksportowej w odniesieniu do tych chińskich producentów eksportujących, wynikającej z istnienia zobowiązań w tym konkretnym przypadku, Komisja rozważyła inną możliwość ustalenia ceny eksportowej, aby ocenić, czy prawdopodobna byłaby kontynuacja dumpingu. Mając na uwadze, że współpracujący producenci eksportujący sprzedawali kwas cytrynowy na rynku światowym, Komisja zbadała, czy ceny eksportowe faktycznie zapłacone przez wszystkie państwa trzecie w ODP lub od nich należne były dumpingowe.
- (43) Komisja porównała te ceny eksportowe z wartością normalną ustaloną w państwie analogicznym (zob. powyższy motyw 26 i następane motywy). Marginesy dumpingu określone w ten sposób wahają się od 43 % do 85 %. Te marginesy dumpingu są wyższe od marginesów ustalonych na podstawie cen eksportowych stosowanych wobec Unii podczas ODP (zob. powyższy motyw 36).

3.2.2. Moce produkcyjne i konsumpcja w państwie, którego dotyczy postępowanie

- (44) We wniosku o przegląd wnioskodawcy oszacowali wolne moce produkcyjne w zakresie kwasu cytrynowego w ChRL jako wyższe od łącznego rocznego popytu na kwas cytrynowy w UE. Całkowite moce produkcyjne w zakresie kwasu cytrynowego zostały oszacowane na 1 800 000 ton. Komisja uważa, że wnioskodawcy przeszacowali wolne moce produkcyjne.
- (45) Niemniej jednak w toku dochodzenia wykazano, że chińscy producenci eksportujący dysponują znaczącymi wolnymi mocami produkcyjnymi. Wolne moce produkcyjne współpracujących producentów eksportujących w ChRL wynoszą około 192 000 ton i odpowiadają około 41 % konsumpcji w UE.
- (46) Ponadto w analizie branżowej – IHS Chemical Economics Handbook ⁽¹⁾ – do której wiele stron odniosło się podczas dochodzenia, oszacowano łączne roczne moce produkcyjne w ChRL w 2012 r. na poziomie wielokrotnie przekraczającym łączną konsumpcję na rynku unijnym. ChRL odpowiadała za „59 % światowej produkcji w 2012 r.; w 2012 r. ChRL reprezentowała również 69 % światowych mocy produkcyjnych, 74 % światowego wywozu i 12 % światowej konsumpcji” ⁽²⁾. Te dane sugerują, że ChRL dysponuje w ogólnym ujęciu znaczącymi mocami produkcyjnymi.
- (47) O ile przewiduje się, że konsumpcja wzrośnie w ChRL, w IHS Chemical Economics Handbook oszacowano, iż łączna roczna konsumpcja w Chinach jest znacznie niższa od konsumpcji na rynku unijnym. Wzrost do 2018 r. nie przekroczy obecnej konsumpcji w Unii.
- (48) Te dane potwierdzają, że chińska produkcja i moce produkcyjne są przede wszystkim ukierunkowane na eksport.

⁽¹⁾ <http://www.ihs.com/products/chemical/planning/ceh/citric-acid.aspx>.

⁽²⁾ <http://www.ihs.com/products/chemical/planning/ceh/citric-acid.aspx>. Cytat opiera się na publicznie dostępnej części sprawozdania.

3.2.3. Stosunek między cenami w Unii a cenami w państwie, którego dotyczy postępowanie

- (49) Zgodnie z danymi na temat cen kwasu cytrynowego uzyskanymi w toku dochodzenia chińskie ceny krajowe były o około 48 % niższe od cen na rynku unijnym w ujęciu łącznym.
- (50) Rynek unijny jest zatem wciąż atrakcyjny dla wywozu chińskich producentów eksportujących.

3.2.4. Stosunek między cenami stosowanymi wobec państw trzecich oraz cenami na rynku unijnym

- (51) Podczas ODP ceny stosowane wobec państw trzecich były średnio o 40 % niższe od cen stosowanych wobec Unii.
- (52) Jeżeli środki zostałyby uchylone, stanowiłyby to silną zachętę cenową dla chińskich eksporterów, by przekierować swój wywóz do Unii.
- (53) Poziom cen wywozu Laiwu do Unii oraz różnica cen stosowanych przez Laiwu wobec Unii i państw trzecich jeszcze wyraźniej prowadzą do sformułowania takiego wniosku.
- (54) Niskie ceny eksportowe stosowane wobec Unii przy wywozie niewielkich ilości przez producentów eksportujących, którzy nie współpracowali w obecnym dochodzeniu, również skłaniają do wyciągnięcia powyższego wniosku.

3.2.5. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (55) Łączne moce produkcyjne (w tym wolne moce) w ChRL w porównaniu z rozmiarem rynku unijnego sugerują, że wywóz do Unii prawdopodobnie by wzrósł w przypadku uchylecia środków. Taki wywóz prawdopodobnie byłby kontynuowany po zdecydowanie dumpingowych cenach.
- (56) W następstwie ujawnienia ustaleń zainteresowane strony zakwestionowały wnioski, zgodnie z którymi ceny stosowane wobec rynku UE w ramach MCI w ubiegłych latach nie są stabilne i mogą się znacząco obniżyć, zbliżając się nawet do poziomu cen eksportowych naliczanych przez państwa trzecie. Strony te podały również w wątpliwość to, że chiński wywóz, który jest stabilny, mógłby wzrosnąć pod względem ilościowym i w dalszym ciągu napływać po cenach dumpingowych, jeżeli wygasłyby obowiązujące środki. W toku dochodzenia wyraźnie jednak wykazano kontynuację dumpingu nawet na podstawie cen eksportowych, które są uważane za niewiarygodne, ponieważ są zawyżone przez MCI w ramach zobowiązań. Ustalono, że w przypadku wszystkich producentów eksportujących objętych zobowiązaniami ceny te były znacznie wyższe od cen eksportowych stosowanych wobec innych rynków. Wskazani producenci eksportujący dokonują zazwyczaj wywozu po cenach niższych od cen stosowanych wobec UE. Ponadto należy przypomnieć, że w toku dochodzenia pierwotnego ustalono, że tani dumpingowy przywóz z ChRL do Unii wzrósł o 37 % między 2004 r. a okresem dwunastu miesięcy, który upłynął w czerwcu 2007 r. (okres objęty dochodzeniem pierwotnym) ⁽¹⁾. Wszystkie te elementy, wraz ze znaczącymi wolnymi mocami produkcyjnymi w ChRL, których istnienie nie było kwestionowane, stanowią wyraźne poparcie dla wniosku, że w przypadku wygaśnięcia środków wywóz do Unii będzie prawdopodobnie kontynuowany po cenach dumpingowych oraz w zwiększonych ilościach.

3.3. Częściowy przegląd okresowy ograniczony do zbadania dumpingu stosowanego przez Laiwu

3.3.1. Wartość normalna

3.3.1.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (57) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, czy wartość normalna mogłaby być określona zgodnie z art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego, jeżeli Laiwu spełniłoby kryteria zawarte w art. 2 ust. 7 lit. c) tego rozporządzenia i w związku z tym można by było przyznać mu MET.
- (58) Dla ułatwienia kryteria te przedstawiono skrótowo poniżej:
- decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzią na sygnały rynkowe i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa; koszty ważniejszych nakładów w znacznym stopniu odzwierciedlają wartość rynkową,
  - przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów,

⁽¹⁾ Zob. motyw 61 rozporządzenia Komisji (WE) nr 488/2008 (Dz.U. L 143 z 3.6.2008, s. 13).

- nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej,
  - prawo upadłościowe i prawo rzeczowe gwarantują stabilność i pewność prawną oraz
  - przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (59) W celu określenia czy kryteria w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego są spełnione Komisja poprosiła Laiwu o wypełnienie formularza wniosku o MET. Laiwu udzieliło odpowiedzi w terminie. Komisja zweryfikowała przedłożone informacje na terenie przedsiębiorstwa Laiwu.
- (60) Komisja ustaliła, że Laiwu nie spełniło kryterium 2 i 3 dotyczącego MET z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (61) W odniesieniu do kryterium 2 przedsiębiorstwo nie wykazało, że posiada pełny zestaw dokumentacji księgowej, która jest zgodna z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Ponadto w jego księgach brakowało dowodów na poparcie dokładność i kompletność jego rachunków. Przedsiębiorstwo nie dysponowało również dokumentami poświadczającymi niektóre zapisy księgowe w jego rachunkach. Co więcej, jego sprawozdania finansowe nie zawierały sprawozdania ze zmian w kapitale własnym dla niektórych okresów. Te niedociągnięcia naruszyły zasadę wiernego odzwierciedlenia informacji księgowych i sprawozdań finansowych, a ponadto nie zostały dostrzeżone przez audytora. W konsekwencji ani prowadzenie rejestrów, ani audyt nie odbywały się zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości.
- (62) Laiwu stwierdziło, że jego księgi rachunkowe były wystarczająco zrozumiałe, by spełnić wymagania chińskich ogólnych zasad rachunkowości. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że nieścisłości wskazane w dokumencie ujawniającym ustalenia dotyczące MET nie miały wpływu na wiarygodność jego rachunków. Przedsiębiorstwo uważa, że wymogi rachunkowości powinny być postrzegane w świetle ich celów (np. ochrony inwestorów).
- (63) Komisja zauważa, że art. 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie rozporządzenia podstawowego stanowi, iż przedsiębiorstwa powinny posiadać jeden wyraźny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Jest to wymóg formalny. W przeciwieństwie do stwierdzenia przedsiębiorstwa rachunki muszą być zgodne z międzynarodowymi standardami rachunkowości niezależnie od statusu przedsiębiorstwa określonego przez krajowe prawo o rachunkowości.
- (64) Komisja uważa również, że rachunki Laiwu nie były prowadzone zgodnie z chińskim prawem o rachunkowości, ponieważ audytor nie przedstawił uwag w sprawie naruszeń tego prawa, o których mowa w motywie 61.
- (65) W świetle powyższych ustaleń stwierdzenia te musiały zostać odrzucone.
- (66) W odniesieniu do kryterium 3 przedsiębiorstwo nie wykazało, że nie podlegało znaczącym zniekształceniom przeniesionym z systemu gospodarki nierynkowej. W bardziej szczegółowym ujęciu, przedsiębiorstwo jako „przedsiębiorstwo wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie” korzysta z preferencyjnego systemu podatku od przedsiębiorstw, co ma znaczący wpływ na jego sytuację finansową.
- (67) Laiwu stwierdziło, że preferencyjny system podatkowy nie podlega kryterium 3 dotyczącemu MET, ponieważ stanowi formę subsydium.
- (68) Komisja zauważa, że ocena w ramach kryterium 3 dotyczącego MET ma na celu ustalenie, czy producenci podlegają znaczącym zniekształceniom przeniesionym z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej.
- (69) Korzyści przekazane przez państwo na rzecz Laiwu w formie preferencyjnej stawki podatku są korzyścią o charakterze trwałym, o której mowa w art. 28 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw przyjętej w 2007 r. Ta korzyść została ustanowiona zgodnie z preambułą konstytucji ChRL, w której wskazano, że „Strona musi stać na straży podstawowego systemu gospodarczego i usprawniać ten system, w którym dominującą rolę odgrywa własność publiczna, a poszczególne sektory gospodarki wspólnie rozwijają się...”.
- (70) Jednym z celów przyznania korzyści jest przyciąganie kapitału po obniżonych stawkach. Powoduje to zakłócenia na rynkach kapitałowych. W istocie system podatku dochodowego, który sprzyja niektórym przedsiębiorstwom uważanym przez rząd za strategiczne, wskazuje, iż taki system nie jest właściwy dla gospodarki rynkowej, lecz wciąż podlega silnym wpływom planowania rządowego, będącego cechą charakterystyczną dla systemów gospodarki nierynkowej. Komisja uważa, że zakłócenia spowodowane ulgami podatkowymi są także znaczne, ponieważ zmieniają wysokość zysków przed opodatkowaniem, jaką przedsiębiorstwo musi osiągnąć, aby być atrakcyjnym dla inwestorów.

- (71) W świetle powyższych ustaleń stwierdzenia te musiały zostać odrzucone.
- (72) Komisja ujawniła Laiwu, władzom ChRL i wnioskodawcom wyniki dochodzenia w sprawie MET. Komisja poprosiła ich o uwagi i o składanie wniosków o przesłuchanie. Otrzymane uwagi nie były wystarczające, by zmienić wstępne ustalenia Komisji.
- (73) Laiwu stwierdziło, że Komisja zaproponowała odmowę przyznania MET na podstawie innej od tej, która doprowadziła do wszczęcia dochodzenia. Zdaniem przedsiębiorstwa Komisja powinna ograniczyć ocenę MET do kryterium 1 dotyczącego MET.
- (74) Po pierwsze należy zauważyć, że art. 2 ust. 7 lit. c) wymienia pięć kryteriów, które muszą być spełnione łącznie w celu przyznania MET. Oprócz tego ciężar dowodu spoczywa na przedsiębiorstwie wnioskującym o MET.
- (75) Ponadto w pkt 5.2 zawiadomienia o wszczęciu ⁽¹⁾ wskazano podstawy wszczęcia postępowania, które odnoszą się do wzrostu mocy produkcyjnych Laiwu i poszerzonego asortymentu produktów w ramach jego sprzedaży. Zawiadomienie o wszczęciu nie ogranicza w żaden sposób zakresu dochodzenia do oceny kryterium 1 dotyczącego MET. Ponadto dowody *prima facie* są oceniane osobno w celu uzasadnienia wszczęcia dochodzenia. Ocena MET zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi pełną analizę tego, czy konkretny producent prowadzi działalność na warunkach gospodarki rynkowej, jak wskazano w pkt 6.1.1.2 zawiadomienia o wszczęciu.
- (76) Wreszcie Komisja zauważa, że Laiwu przedłożyło formularz wniosku o MET stwierdzający, że przedsiębiorstwo spełniło wszystkie pięć kryteriów dotyczących MET. W ramach odpowiednich przepisów rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwo wnioskujące o MET jest zobowiązane udowodnić, że prowadzi działalność na warunkach gospodarki rynkowej, tj. ciężar dowodu w zakresie należytego poparcia wniosku o MET spoczywa na przedsiębiorstwie. W związku z powyższym stwierdzenie Laiwu zostało odrzucone.
- (77) Po przedłożeniu państwom członkowskim informacji o analizie wniosku o MET, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c), Komisja poinformowała zainteresowane strony o ostatecznych ustaleniach w sprawie MET.

3.3.1.2. Państwo analogiczne

- (78) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna dla Laiwu została określona na podstawie ceny w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. W tym celu Komisja wybrała państwo trzecie o gospodarce rynkowej – Kanadę (zob. powyższe motywy 26 i następne).
- (79) Komisja ustaliła wartość normalną na podstawie sprzedaży krajowej na rzecz niepowiązanych klientów producenta kanadyjskiego.

3.3.2. Cena eksportowa

- (80) Komisja ustaliła cenę eksportową na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych przez niezależnych klientów w Unii lub od nich należnych, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3.3. Porównanie

- (81) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie cen *ex-works*.
- (82) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia uczciwego porównania Komisja skorygowała wartość normalną lub cenę eksportową o różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano korekt w odniesieniu do kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów opakowania i kosztów kredytów oraz prowizji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 30.11.2013, s. 27.

3.3.4. Margines dumpingu

- (83) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego w państwie analogicznym ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (84) Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu dla Laiwu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, wynosi 37,8 %.

3.3.5. Trwały charakter zmienionych okoliczności

- (85) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można racjonalnie stwierdzić, że zmiana okoliczności w odniesieniu do dumpingu ma trwały charakter.
- (86) Fakt, że Laiwu przekształciło się z najmniejszego w największego producenta eksportującego do UE, jest uważany za zmianę o trwałym charakterze. Istotnie przedsiębiorstwo to potwierdziło w swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, że utrzyma swoją wielkość wywozu i nie zmieni jego struktury.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (87) Produkt podobny był wytwarzany przez dwóch producentów w Unii w ODP. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (88) Ponieważ przemysł unijny składa się z tylko dwóch producentów, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do danych poufnych musiały być zindeksowane lub podane w formie przedziału dla zachowania ich poufności.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (89) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz przywóz z ChRL i innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (90) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2010	2011	2012	ODP
Konsumpcja w tonach (przedziały)	450 000– 500 000	430 000– 480 000	470 000– 520 000	450 000– 500 000
Indeks	100	95	105	101

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (91) Konsumpcja w Unii wahała się w przedziale +/- 5 % w okresie badanym. Jednak zmiany nie wykazują wyraźnego trendu w całym okresie badanym.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (92) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku został ustalony na podstawie konsumpcji w Unii określonej w powyższych motywach 88 i następnym.

- (93) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się w następujący sposób:

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	202 391	176 451	206 222	183 026
Indeks	100	87	102	90
Udział w rynku (przedział)	40–45 %	36–41 %	38–43 %	35–40 %
Udział w rynku (indeks)	100	92	97	90

Źródło: Eurostat.

- (94) Wielkość przywozu wahała się w badanym okresie. Wahania te wydają się być zbieżne w pewnym stopniu z trendem konsumpcji w Unii. W 2011 r., kiedy konsumpcja była niska, chiński przywóz był na najniższym poziomie. W 2012 r., kiedy konsumpcja osiągnęła maksymalny poziom, chiński przywóz również osiągnął najwyższy poziom.
- (95) Chiński przywóz nie podążył za tym trendem tylko w ODP, kiedy był o około 10 % niższy niż w 2010 r., pomimo porównywalnego poziomu konsumpcji w Unii. Mimo tego spadku chiński przywóz utrzymał w całym okresie badanym znaczący udział w rynku unijnym wynoszący 35–45 %.

4.3.2. Ceny produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (96) Komisja określiła ceny importowe na podstawie danych Eurostatu. Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtuje się w następujący sposób:

Tabela 3

Ceny importowe

(w EUR/tonę)

	2010	2011	2012	ODP
ChRL	806	938	1 000	933
Indeks	100	116	124	116

Źródło: Eurostat.

- (97) Ceny importowe chińskiego kwasu cytrynowego wzrosły o 24 % między 2010 r. i 2012 r., a następnie spadły o 8 punktów procentowych między 2012 r. a ODP. W całym okresie badanym ceny te podążyły za zmianami cen surowców, np. kukurydzy.
- (98) W następstwie ujawnienia ustaleń jedna zainteresowana strona zakwestionowała dokładność danych Eurostatu, nie podając żadnych dowodów uzasadniających to stwierdzenie. W związku z tym argument ten nie mógł być przyjęty.
- (99) Komisja określiła podcięcie cenowe w ODP przez porównanie:
- 1) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu naliczanych przez producentów unijnych niepowiązanym klientom na rynku unijnym, skorygowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
  - 2) odnośnych średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu, dokonywanego przez współpracujących chińskich producentów eksportujących na rzecz pierwszego niezależnego klienta, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi korektami uwzględniającymi konwencyjną stawkę celną i koszty związane z przywozem.

- (100) W przypadku producentów eksportujących nieuczestniczących w zobowiązaniu wskazanym w powyższym motywie 2 do porównania wykorzystano cenę stosowaną wobec pierwszego niezależnego klienta w Unii. W przypadku producentów eksportujących uczestniczących w zobowiązaniu ceny stosowane wobec pierwszego niezależnego klienta w Unii nie mogły zostać zastosowane, ponieważ miały na nie wpływ warunki zobowiązania. Dla tych eksporterów podcięcie cenowe ustalono na podstawie cen stosowanych wobec pierwszego niezależnego klienta w państwach trzecich.
- (101) W następstwie ujawnienia ustaleń zainteresowane strony stwierdziły, że również w przypadku stron nieobjętych zobowiązaniem cena naliczana pierwszemu niezależnemu klientowi w państwach trzecich powinna zostać uwzględniona przy obliczaniu podcięcia cenowego. W toku dochodzenia wykazano jednak, że strony nieobjęte zobowiązaniem stosowały ceny znacznie niższe od cen naliczanych przez strony objęte zobowiązaniem. Wskazuje to na fakt, że zobowiązanie nie miało wpływu na ich ceny, a zatem mogły one być wykorzystane przy ustalaniu podcięcia.
- (102) Porównania cen dokonano według poszczególnych rodzajów produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, z zastosowaniem w razie potrzeby odpowiednich korekt dotyczących prowizji i rozbrylania produktu.
- (103) W następstwie ujawnienia ustaleń zainteresowane strony stwierdziły, że korekta dotycząca rozbrylania nie jest uzasadniona, ponieważ rozbrylanie chińskiego kwasu cytrynowego nie jest już konieczne. W toku dochodzenia ustalono jednak, że rozbrylanie jest wciąż stosowane w pewnych przypadkach, a tym samym korekta ta jest uzasadniona.
- (104) W odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących podcięcie cenowe nie mogło zostać ustalone przy wykorzystaniu cen za rodzaj produktu, ponieważ takie informacje nie były dostępne. W związku z powyższym podcięcie cenowe zostało ustalone poprzez porównanie ogólnych średnich ważonych cen sprzedaży dla producentów unijnych i niewspółpracujących chińskich producentów eksportujących.
- (105) Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów producentów unijnych w ODP. Wykazał on ogólny średni ważony margines podcięcia cenowego od 20 do 45 %.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwaga ogólna

- (106) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w badanym okresie.

4.4.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (107) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość produkcji w tonach (przedziały)	270 000– 300 000	290 000– 320 000	300 000– 330 000	300 000– 330 000
Indeks	100	106	108	107
Moce produkcyjne w tonach (przedziały)	300 000– 350 000	300 000– 350 000	300 000– 350 000	300 000– 350 000
Indeks	100	101	101	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych — Indeks	100	105	106	106

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (108) W okresie badanym wielkość produkcji zwiększała się. Między 2010 r. i 2011 r. produkcja wzrosła o 6 % i nieznacznie zmieniała się w kolejnych latach.
- (109) Zważywszy, że moce produkcyjne utrzymywały się na prawie niezmiennym poziomie, wykorzystanie mocy produkcyjnych odzwierciedlało zmiany wielkości produkcji. Między 2010 r. i 2011 r. wykorzystanie mocy produkcyjnych znacznie wzrosło o 5 % i pozostało na prawie niezmiennym poziomie w kolejnych latach.

4.4.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (110) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2010	2011	2012	ODP
Łączna wielkość sprzedaży na rynku unijnym – indeks	100	108	108	108
Udział w rynku – indeks	100	111	102	107

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (111) Przemysł unijny był w stanie zwiększyć wielkość sprzedaży o 8 % między 2010 r. i 2011 r. Następnie wielkość sprzedaży była na takim samym poziomie aż do ODP.
- (112) Udziały w rynku zmieniały się w sposób podobny i wzrosły o 7 % w okresie badanym. W 2011 r. i 2012 r. na udziały w rynku miały również wpływ zmiany konsumpcji w Unii opisane w powyższym motywie 91.

4.4.4. Wzrost

- (113) Przemysł unijny był w stanie zwiększyć wielkość sprzedaży o 8 % i swoje udziały w rynku o 7 %. Jednocześnie wielkość produkcji wzrosła w podobny sposób. Przemysł unijny był zatem w stanie skorzystać z możliwości wzrostu poprzez powiększenie swoich udziałów w raczej stabilnym rynku.

4.4.5. Zatrudnienie i wydajność

- (114) Zatrudnienie i wydajność w badanym okresie kształtowały się następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2010	2011	2012	ODP
Liczba zatrudnionych – indeks	100	101	105	106
Wydajność (w tonach na pracownika) – indeks	100	105	102	101

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (115) Zatrudnienie wzrosło w okresie badanym o 6 %. Jednocześnie wydajność w przeliczeniu na pracownika utrzymywała się na raczej stabilnym poziomie w całym okresie badanym.

4.4.6. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (116) Ustalono, że marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł unijny był jednak umiarkowany, ponieważ zobowiązanie miało wpływ na poziom cen wielu chińskich producentów eksportujących. W przypadku innych producentów eksportujących szkodliwy wpływ został zrównoważony przez działanie ceł. Można zatem stwierdzić, że sytuacja przemysłu unijnego uległa poprawie po szkodzi wyrządzonej w przeszłości przez dumping ze strony chińskich producentów eksportujących.

4.4.7. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (117) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów w Unii w okresie badanym zmieniły się następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2010	2011	2012	ODP
Jednostkowe ceny sprzedaży w Unii (w EUR/tonę) – przedziały	1 000–1 150	1 050–1 200	1 150–1 300	1 150–1 300
Indeks	100	103	113	115
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/tonę) – przedziały	750–900	850–1 000	850–1 000	850–1 000
Indeks	100	113	111	115

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (118) Średni ważony jednostkowy koszt produkcji wzrósł o 13 % między 2010 r. a 2011 r. i następnie rósł o kolejne 2 punkty procentowe aż do ODP.
- (119) Ceny sprzedaży rozwijały się w podobny sposób, ale z około rocznym opóźnieniem. Dopiero w 2012 r. przemysł unijny był w stanie w pełni przenieść na swoich klientów wzrost kosztów poniesionych w 2011 r. Spowodowało to niższą rentowność w 2011 r., jak wskazują poniższe motywy 120 i następne.

4.4.8. Koszty pracy

- (120) Średni koszt pracy producentów unijnych w badanym okresie kształtował się następująco:

Tabela 8

Średni koszt pracy na pracownika

	2010	2011	2012	ODP
Średnia płaca na pracownika – indeks	100	103	114	118

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (121) Średnie koszty pracy na pracownika wzrosły o łącznie 18 %, głównie z powodu znaczącego wzrostu wynoszącego 11 punktów procentowych między 2011 r. i 2012 r.

4.4.9. Zapasy

- (122) Stan zapasów producentów unijnych w badanym okresie kształtował się następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2010	2011	2012	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w tonach (przedziały)	14 000–16 000	14 000–16 000	17 000–19 000	22 000–24 000
Indeks	100	101	121	155

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (123) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego znacząco wzrósł w okresie badanym. Na wyższy stan zapasów na końcu ODP mają wpływ czynniki sezonowe. O ile w innych okresach stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jest uwzględniany na koniec grudnia, w odniesieniu do końca ODP jest on uwzględniony na koniec czerwca, przed okresem raczej wysokiego popytu, z uwagi na zwiększoną konsumpcję napojów i raczej niską produkcję spowodowaną zbliżającymi się wakacjami letnimi. Zrozumiały jest zatem nieco wyższy stan zapasów w tym okresie roku.

4.4.10. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (124) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2010	2011	2012	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (przedział)	12–17 %	7–12 %	12–17 %	12–17 %
Indeks	100	69	103	103
Przepływy środków pieniężnych – Indeks	100	50	86	80
Inwestycje – Indeks	100	162	123	106
Zwrot z inwestycji (przedział)	30–40 %	15–25 %	25–35 %	25–35 %
Indeks	100	59	93	90

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (125) Komisja określiła rentowność producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. Prawie w całym okresie badanym była to wartość na stabilnym poziomie. Rentowność osiągnięta przez przemysł unijny przekraczała zysk docelowy ustalony w dochodzeniu pierwotnym w całym okresie badanym.
- (126) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Zmiany tych przepływów utrzymywały się na satysfakcjonującym poziomie w całym okresie badanym.
- (127) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Jego zmiany odzwierciedlały w dużej mierze zmiany rentowności i utrzymywały się na satysfakcjonującym poziomie prawie w całym okresie badanym.

- (128) Żaden z producentów unijnych nie odnotował żadnych trudności związanych z pozyskiwaniem kapitału w okresie badanym.

4.4.11. Wnioski dotyczące szkody

- (129) Większość wskaźników szkody, takich jak produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, zatrudnienie, koszty pracy i ceny sprzedaży, zmieniła się w sposób pozytywny. O ile zmiany wskaźników finansowych, takich jak rentowność, przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji, wykazują zróżnicowane tendencje, o tyle wartości bezwzględne są satysfakcjonujące i nie wskazują na występowanie szkody.
- (130) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się po szkodzie wyrządzonej wcześniejszym dumpingiem oraz, że przemysł ten nie ponosi istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

4.5. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

- (131) Powyższe trendy dotyczące cen i wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin wykazują, że o ile chińscy eksporterzy utrzymali znaczącą obecność na rynku unijnym, o tyle obowiązujące środki (cło i zobowiązania) doprowadziły do wzrostu cen i spadku wielkości. Przemysł unijny był głównym beneficjentem tych zmian, ponieważ obecność innych państw trzecich na rynku była raczej niewielka. Wskazuje to, że usunięcie szkody wynika głównie z istnienia obowiązujących środków.
- (132) Jak wskazano w powyższym motywie 45, producenci eksportujący z ChRL dysponują wolnymi mocami produkcyjnymi umożliwiającymi szybkie zwiększenie ich wywozu. Ponadto mając na uwadze wyższe ceny na rynku UE w porównaniu do cen na większości rynków państw trzecich, prawdopodobne jest, że znaczące ilości obecnie wywożone do tych państw mogłyby także zostać przekierowane na rynek UE, jeżeli dopuszczono by do wygaśnięcia środków antydumpingowych.
- (133) Co więcej, główne międzynarodowe rynki, takie jak USA, Brazylia, Tajlandia i Ukraina, nałożyły cła antydumpingowe na chiński kwas cytrynowy. Chińscy producenci eksportujący będą zatem mieli większe trudności w sprzedaży na tych rynkach niż na niechronionym rynku UE, jeżeli dopuści się do wygaśnięcia środków antydumpingowych.
- (134) Dodatkowo poziom cen chińskich producentów eksportujących nieobjętych zobowiązaniem znacznie podcina ceny przemysłu UE o 20–45 %. Podobnie ceny stosowane wobec rynków państw trzecich przez producentów eksportujących objętych zobowiązaniami podcinają ceny przemysłu UE o 20–39 %. Odzwierciedla to poziomy cen, które prawdopodobnie stosowałoby chińscy producenci eksportujący na rynku unijnym w przypadku braku środków.
- (135) Prawdopodobieństwo pojawienia się taniego wywozu z Chin w przypadku braku środków antydumpingowych jest potwierdzone przez liczne dochodzenia antydumpingowe w sprawie chińskiego kwasu cytrynowego w innych państwach, o których mowa w powyższym motywie 133.
- (136) Chińscy producenci eksportujący mogą znacząco zwiększyć swój już istotny udział w rynku przy zastosowaniu cen, które w dużym stopniu podcinałyby ceny przemysłu unijnego, powodując szkodę dla tego przemysłu.
- (137) W następstwie ujawnienia ustaleń zainteresowane strony stwierdziły, że chińscy producenci eksportujący prawdopodobnie nie obniżą swoich cen do poziomu cen stosowanych na rynkach innych państw trzecich. Ten argument nie znajduje jednak poparcia w faktach ustalonych podczas dochodzenia. Jak wskazano w powyższym motywie 134, marginesy podcięcia ustalone dla chińskich producentów eksportujących nieobjętych zobowiązaniami na rynku unijnym (20–45 %) są bardzo podobne do marginesów ustalonych dla chińskich producentów eksportujących objętych zobowiązaniami na rynkach państw trzecich (20–39 %). Prawdopodobne jest zatem, że w przypadku braku środków chińskie ceny na rynku unijnym będą podobne do cen naliczanych przez chińskich producentów eksportujących na innych rynkach.
- (138) Stwierdzono zatem, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, jeżeli dopuści się do wygaśnięcia środków.

5. INTERES UNII

- (139) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy wprowadzenie środków antydumpingowych wobec przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z ChRL w następstwie ustaleń obecnego przeglądu wygaśnięcia nie byłoby w interesie Unii jako całości. Ustalenie interesu Unii oparto na ocenie wszystkich zaangażowanych interesów, m.in. interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników. Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

5.1. Interes przemysłu unijnego

- (140) Obaj producenci unijni, którzy reprezentowali wspólnie 100 % produkcji unijnej, współpracowali w niniejszym dochodzeniu. Jak wskazano w powyższym motywie 130, sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się po szkodzie wyrządzonej wcześniejszym dumpingiem.
- (141) Obowiązujące środki umożliwiły przemysłowi unijnemu poprawę sytuacji po wyrządzonej szkodzie. Jednocześnie przemysł unijny wykazał, że jego działalność jest rentowna, o ile nie podlega nieuczciwej konkurencji ze strony przywozu dumpingowego.
- (142) Ponadto uchylenie środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do wzrostu nieuczciwej konkurencji ze strony chińskiego przywozu po cenach dumpingowych, zagrażając dalszej działalności pozostałych producentów w ramach rentownego przemysłu. Przypomina się, że trzech producentów w Unii zakończyło działalność przed wprowadzeniem środków wobec chińskiego przywozu.
- (143) Stwierdza się zatem, że utrzymanie obowiązujących środków leży w interesie przemysłu unijnego.

5.2. Interes niepowiązanych importerów

- (144) Jak wskazano w powyższym motywie 13, sześciu niepowiązanych importerów przedłożyło odpowiedzi w ramach kontroli weryfikacyjnej. Trzech największych importerów było objętych próbą, lecz jeden importer nie przedstawił wiarygodnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ostateczna próba składała się z pozostałych dwóch importerów.
- (145) Obaj importerzy prowadzą handel dotyczący szerokiego asortymentu produktów. Znaczenie kwasu cytrynowego w ich ogólnym obrocie jest bardzo zróżnicowane. W przypadku jednego importera kwas cytrynowy reprezentuje niewielki udział ogólnego obrotu, a w odniesieniu do drugiego importera jest to jeden z najważniejszych produktów.
- (146) Obaj objęci próbą importerzy nie sprzeciwili się wyraźnie obowiązującym środkom, ale wskazali na fakt, że obecny poziom MCI jest za wysoki i prowadzi do znaczących zysków dla przemysłu unijnego. Wymienieni importerzy zaproponowali zatem obniżenie poziomu MCI.

5.3. Interes użytkowników

- (147) Komisja otrzymała sześć pełnych odpowiedzi od użytkowników, głównie z przemysłu chemicznego i farmaceutycznego. Mimo że przemysł spożywczy jest zdecydowanie największym użytkownikiem kwasu cytrynowego i odpowiada za przynajmniej 50 % łącznej konsumpcji, żaden użytkownik z tego sektora nie współpracował w pełni.
- (148) Użytkownicy wyrazili obawy dotyczące bezpieczeństwa dostaw. Jedną z tych obaw dotyczyła niezdolności przemysłu unijnego do zaspokojenia w pełni popytu na rynku unijnym. Obowiązujące środki nie powstrzymały jednak napływu chińskiego przywozu na rynek unijny w znaczących ilościach, umożliwiając mu zapewnienie dostaw dla tej części rynku, która nie może być zaopatrywana przez przemysł unijny.
- (149) W odniesieniu do szerokiej grupy użytkowników, takich jak przemysł farmaceutyczny i spożywczy, kwas cytrynowy jest wykorzystywany tylko w niewielkim stopniu w ich produktach. Zdaniem tych sektorów zastąpienie kwasu cytrynowego nie jest łatwe, dlatego bezpieczeństwo dostaw ma często większe znaczenie niż cena. Finansowy wpływ środków na tych użytkowników nie jest duży z uwagi na bardzo niskie znaczenie kwasu cytrynowego w ich strukturze kosztów.
- (150) W odniesieniu do użytkowników wytwarzających produkty chemiczne, reprezentujących około 25 % łącznej konsumpcji w UE, kwas cytrynowy ma umiarkowane znaczenie i stanowi około 5 % kosztów surowców. Zdaniem tych producentów środki antydumpingowe nie powinny być utrzymane. Niektórzy użytkownicy wskazali także na dobrą sytuację finansową producentów UE. Wpływ środków na tych użytkowników jest bardziej istotny niż na sektor spożywczy i farmaceutyczny. Niemniej jednak informacje dostarczone przez współpracujących użytkowników produkujących produkty chemiczne wskazują, że byli oni w stanie osiągnąć rozsądne zyski pomimo obowiązujących środków. Wpływ środków na tych użytkowników został zatem uznany za ograniczony.
- (151) W następstwie ujawnienia ustaleń zainteresowane strony prowadzące działalność w branży detergentów stwierdziły, że w przypadku niektórych produktów kwas cytrynowy stanowi wyższy odsetek kosztów niż wskazana powyżej średnia wielkość wynosząca 5 %. Strony te nie przedstawiły jednak żadnych dowodów na to, że ta średnia wartość w przypadku branży detergentów jest różna od poziomu 5 % ustalonego dla całego przemysłu chemicznego w ujęciu ogólnym. Stwierdza się zatem, że wnioski dotyczące przemysłu chemicznego w ujęciu ogólnym mają również zastosowanie do branży detergentów w ujęciu szczególnym.

- (152) W następstwie ujawnienia ustaleń zainteresowane strony stwierdziły również, że przyszły zakaz dotyczący stosowania fosforanów w detergentach przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń doprowadzi do wzrostu konsumpcji kwasu cytrynowego w Unii od 2017 r. O ile oczywiste jest, że fosforany będą musiały zostać zastąpione do tego czasu przez inne substancje, o tyle nie wiadomo jeszcze, czy fosforany zastąpi kwas cytrynowy, czy też inne substancje. Strony nie przedstawiły również żadnych udokumentowanych informacji dotyczących ogólnego wpływu tej zmiany.
- (153) Podsumowując, pozytywny wpływ środków na przemysł unijny zdecydowanie przewyższa ograniczony lub nieznaczny negatywny wpływ obowiązujących środków na użytkowników.

5.4. Źródła dostaw na rynku unijnym

- (154) Zainteresowane strony skarżyły się na rzekomy brak konkurencji na rynku unijnym. Istotnie w UE jest tylko dwóch producentów unijnych. W celu sprostania popytowi użytkowników UE rynek unijny musi korzystać z przywozu pochodzącego głównie z ChRL.
- (155) Fakt, że w Unii pozostało tylko dwóch producentów wynika jednak z praktyk dumpingowych chińskich producentów eksportujących, które to praktyki doprowadziły do wprowadzenia środków objętych przeglądem. W 2004 r., na początku okresu badanego objętego pierwotnym dochodzeniem, w Unii jeszcze pięciu producentów konkurowało ze znacznymi ilościami chińskiego przywozu po cenach dumpingowych. W kolejnych latach (2004–2007), kiedy Unia była narażona na duże ilości wywozu z ChRL po cenach zdecydowanie dumpingowych, trzech producentów unijnych musiało opuścić rynek, co doprowadziło do obecnego duopolu.
- (156) Od momentu wprowadzenia obowiązujących środków można było powstrzymać tendencję spadkową dotyczącą liczby producentów unijnych. Jeżeli chińscy producenci eksportujący mogliby powrócić do praktyk dumpingowych w nieograniczonych ilościach, przemysł unijny znowu odczułby szkodę, włącznie z utratą udziałów w rynku na rzecz przywozu chińskiego.
- (157) Producenci unijni nie mają możliwości pełnego zaspokojenia popytu na rynku unijnym (zob. powyższy motyw 107). Pomimo istnienia obowiązujących środków chiński przywóz wciąż napływał na rynek unijny w znaczących ilościach, utrzymując udziały w rynku na poziomie od 35 do 45 % w całym okresie badanym, jak wyjaśniono w powyższym motywie 93.
- (158) Brak środków mógłby zmusić również dwóch jedynek producentów istniejących w UE do wycofania się z rynku UE. Przy takim scenariuszu wydarzeń użytkownicy w UE staliby się jeszcze bardziej zależni od jedynek źródeł przywozu – ChRL – co, mając na uwadze przywołane powyżej znaczenie bezpieczeństwa dostaw, nie leży w interesie Unii.

5.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (159) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie środków w odniesieniu do przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z ChRL nie leży w interesie Unii.

6. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

6.1. Przegląd okresowy ograniczony do zbadania szkody

- (160) Większość współpracujących chińskich producentów eksportujących jest objęta zobowiązaniami, o których mowa w powyższym motywie 2. Dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia wykazało w powyższym motywie 41, że ich ceny eksportowe stosowane wobec UE były uwarunkowane zobowiązaniem cenowym, w którym ustalone są minimalne ceny importowe (MCI). Dlatego też te ceny eksportowe nie zostały uznane za wystarczająco wiarygodne, by je wykorzystać do analizy prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu w konkretnych okolicznościach niniejszego dochodzenia. Podobnie, jak wskazano w powyższym motywie 100, te ceny eksportowe nie mogą być uznane za wiarygodny wskaźnik przy przeprowadzaniu wiarygodnych i znaczących obliczeń dotyczących podjęcia cenowego. Z tego samego powodu te ceny nie są również wystarczająco wiarygodne, by obliczyć nowy poziom usuwający szkodę.
- (161) W odniesieniu do współpracującego chińskiego producenta eksportującego nieobjętego zobowiązaniem – Laiwu – ceny eksportowe nie były uwarunkowane zobowiązaniem i mogły być zatem wykorzystane do ustalenia nowego poziomu usuwającego szkodę.

6.2. Poziom usuwający szkodę

- (162) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do uniknięcia ponownego wystąpienia szkody wobec przemysłu unijnego.
- (163) Szkoda nie wystąpi ponownie, gdy przemysł unijny będzie w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. Marża zysku określona do celów dochodzenia pierwotnego wynosiła 6 %.
- (164) Na tej podstawie Komisja obliczyła cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu poprzez odjęcie od cen sprzedaży przemysłu unijnego rzeczywistej marży zysku osiągniętej w ODP i zastąpienie jej wyżej wskazaną marżą zysku wynoszącą 6 %.
- (165) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że marża zysku przed opodatkowaniem wynosząca 6 % jest zbyt niska, ponieważ z uwagi na wysoką stawkę podatkową zysk pozostały po opodatkowaniu nie zapewnia niezbędnych zasobów.
- (166) W tym względzie należy wskazać, że marża zysku wykorzystana do ustalenia poziomu usuwającego szkodę odzwierciedla marżę zysku w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych. Zainteresowana strona nie przedłożyła żadnych argumentów wykazujących, że marża zysku wynosząca 6 %, która jest rzeczywistą ustaloną podczas dochodzenia pierwotnego marżą zysku osiąganą przez przemysł unijny w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych, nie jest odpowiednia do tego celu.
- (167) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej Laiwu, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych na rynku unijnym w ODP. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.

6.3. Ostateczne środki antidumpingowe

- (168) W odniesieniu do Laiwu Taihe Biochemistry Co., Ltd. ostateczne środki antidumpingowe powinny zostać wprowadzone wobec przywozu produktu objętego postępowaniem zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem dumpingu. Stawka celna powinna być ustalona na poziomie niższego z poziomów usuwających dumping lub szkodę.
- (169) W związku z powyższym stawka ostatecznego cła antidumpingowego, wyrażona w cenach CIF na granicy Unii, przed ocleniem, powinna być następująca:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Poziom usuwający szkodę	Ostateczne cło antidumpingowe
Laiwu Taihe Biochemistry Co., Ltd.	37,8 %	15,3 %	15,3 %

- (170) W ramach przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, środki antidumpingowe mające zastosowanie do przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z ChRL powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że te środki przyjmują formę cła *ad valorem* o różnych stawkach i uwarunkowanego zobowiązaniami w przypadku niektórych przedsiębiorstw.
- (171) Indywidualne stawki cła antidumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlały one zatem sytuację ustaloną podczas niniejszego dochodzenia dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie dla przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzony przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, które nie zostało wyraźnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinien on być objęty żadną z indywidualnych stawek cła antidumpingowego.

- (172) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy lub adresu. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹⁾. Musi on zawierać wszystkie właściwe informacje, aby wykazać, że taka zmiana nie ma wpływu na prawo przedsiębiorstwa do skorzystania ze stawki celnej, która ma do niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy lub adresu przedsiębiorstwa nie ma wpływu na jego prawo do skorzystania ze stawki celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie informujące o zmianie nazwy lub adresu zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (173) Dwóch eksportujących producentów poinformowało Komisję o zmianie ich adresów. Jedno z tych przedsiębiorstw poinformowało Komisję również o zmianie jego nazwy. Zmiany te nie mają wpływu na ich działalność w zakresie, w jakim dotyczy to produktu objętego postępowaniem.
- (174) Inny producent eksportujący nie powinien być uprawniony do indywidualnej stawki celnej, ponieważ już nie istnieje.
- (175) Ustalenia z powyższych motywów 173 i 174 zostały ujawnione, ale nie otrzymano żadnych uwag.

7. FORMA ŚRODKÓW

- (176) W ramach przeglądu formy środków Komisja rozważyła strukturę MCI zawartej w zobowiązaniu. W szczególności Komisja zbadała mechanizm indeksacji.
- (177) MCI była pierwotnie indeksowana na podstawie zmian cen kukurydzy w USA. Kiedy wprowadzono pierwotne środki, producenci eksportujący, którzy złożyli zobowiązanie, nie mogli znaleźć publicznie dostępnego źródła odniesienia dla ceny kukurydzy w UE. Takie źródło jest obecnie dostępne i jest uważane za bardziej stosowne, mając na uwadze to, że MCI jest oparta na cenie niewyrządzającej szkody przemysłowi unijnemu.
- (178) Komisja zbadała również czynnik indeksacji dotyczący konsumpcji surowców w przeliczeniu na tonę kwasu cytrynowego i uznała, że jest on prawidłowy.
- (179) W następstwie ujawnienia ustaleń zainteresowane strony stwierdziły, że zamiast przeprowadzać opisaną powyżej indeksację MCI, należało zastosować stałą minimalną cenę albo indeksację opartą na cenach pozostałych surowców, a nie tylko kukurydzy, ponieważ nie wszyscy producenci unijni wykorzystują kukurydzę jako surowiec do produkcji kwasu cytrynowego. Mając jednak na uwadze znaczące wahania kosztów produkcji i cen kwasu cytrynowego, stała minimalna cena może się szybko zdezaktualizować i stać się za wysoka lub za niska. Ponadto indeksacja na podstawie surowców o raczej stałej cenie, w przypadku których brak jest wiarygodnych ogólnodostępnych źródeł, oraz w sytuacji gdy ceny kwasu cytrynowego ulegają znaczącym wahaniom, nie jest uważana za właściwą.
- (180) Dlatego stwierdza się, że stała minimalna cena albo indeksacja oparta na różnych surowcach nie jest bardziej wiarygodna od indeksacji na podstawie cen kukurydzy. Zważywszy jednak, że kukurydza nie jest podstawowym surowcem dla wszystkich producentów unijnych, uznano za właściwe dokonanie przeglądu czynnika indeksacji dotyczącego konsumpcji surowców w celu lepszego odzwierciedlenia średniej ważonej konsumpcji kukurydzy w przemyśle unijnym oraz zmian ceny niewyrządzającej szkody stosowanej przez przemysł unijny w ujęciu ogólnym.
- (181) W ramach częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do zbadania szkody Komisja ustaliła nową cenę niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Na tej podstawie MCI powinna zostać poddana przeglądowi i zaktualizowana w celu dalszego obowiązywania zobowiązań.
- (182) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń pięciu współpracujących producentów eksportujących, w tym grupa producentów eksportujących, którzy podlegają obecnie zobowiązaniom, wraz z Chińską Izbą Handlową Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych (zob. powyższe motywy 2 i 3), złożyli nowe, możliwe do przyjęcia zobowiązania cenowe.
- (183) Komisja przyjęła, decyzją wykonawczą (UE) 2015/87 ⁽²⁾, te nowe zobowiązania zastępujące obowiązujące zobowiązania. Nowe zobowiązanie usuwa wyrządzający szkodę wpływ dumpingu oraz ogranicza w wystarczającym stopniu ryzyko obejścia środków.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, CHAR 04/39, 1049 Brussels, Belgium.

⁽²⁾ Zob. s. 75 niniejszego Dziennika Urzędowego.

(184) Aby umożliwić Komisji i organom celnym skuteczne monitorowanie przestrzegania zobowiązań przez przedsiębiorstwa, w przypadku gdy zgłoszenie o dopuszczenie do swobodnego obrotu jest przedkładane właściwym organom celnym, zwolnienie z cła antydumpingowego jest uzależnione od:

- (i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku;
- (ii) spełnienia warunku, aby przywożone produkty zostały wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez dane przedsiębiorstwa na rzecz pierwszego niezależnego klienta w Unii; oraz
- (iii) spełnienia warunku, aby towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadały dokładnie opisowi zawartemu na fakturze w ramach zobowiązania.

W przypadku gdy przedstawione wyżej warunki nie są spełnione, odpowiednie cło antydumpingowe jest należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

(185) W przypadku gdy Komisja wycofa, na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie z uwagi na naruszenie, w odniesieniu do konkretnych transakcji, oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

(186) Importerzy powinni być świadomi, że istnieje możliwość powstania długu celnego w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, co stanowi zwykłe ryzyko handlowe, jak opisano w powyższych motywach 184 i 185, nawet jeżeli zobowiązanie złożone przez wytwórcę, od którego bezpośrednio lub pośrednio nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję.

(187) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego i cytrynianu trisodu, dihydratu, objętych obecnie kodami CN 2918 14 00 i ex 2918 15 00 (kod TARIC 2918 15 00 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocenieniem są następujące dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
COFCO Biochemical (Anhui) Co., Ltd. – No 1 COFCO Avenue, Bengbu City 233010, Anhui Province, ChRL	35,7	A874
Laiwu Taihe Biochemistry Co., Ltd. – No 106 Luzhong Large East Street, Laiwu City, Shandong Province, ChRL	15,3	A880
RZBC Co., Ltd. – No 9 Xinghai West Road, Rizhao City, Shandong Province, ChRL	36,8	A876
RZBC (Juxian) Co., Ltd. – No 209 Laiyang Road (West Side of North Chengyang Road), Juxian Economic Development Zone, Rizhao City, Shandong Province, ChRL	36,8	A877
TTCA Co., Ltd. – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong Province, ChRL	42,7	A878

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Weifang Ensign Industry Co., Ltd. – No 1567 Changsheng Street, Changle, Weifang, Shandong Province, ChRL	33,8	A882
Jiangsu Guoxin Union Energy Co., Ltd. – No 1 Redian Road, Yixing Economic Development Zone, Jiangsu Province, ChRL	32,6	A879
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	42,7	A999

3. Niezależnie od przepisów ust. 1 ostateczne cło antydumpingowe nie ma zastosowania wobec przywożonych towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają odpowiednie obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywożone towary zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowane przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji wykonawczej (UE) 2015/87, są zwolnione z cła antydumpingowego nałożonego zgodnie z art. 1, pod warunkiem że:

- produkty te są wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii; oraz
- produktom tym towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku do niniejszego rozporządzenia; oraz
- towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:

- zawsze, gdy w odniesieniu do przywozu określonego w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków wymienionych w tym ustępie; lub
- gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, rozporządzeniem lub decyzją, które(-a) odnosi się do konkretnych transakcji, oraz gdy Komisja stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Unii Europejskiej towarów objętych zobowiązaniem wskazuje się następujące informacje:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM, KTÓRE SĄ OBJĘTE ZOBOWIĄZANIEM”.
2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary wskazane na fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Unii Europejskiej.
6. Dokładny opis towarów zawierający:
  - numer kodu produktu (PCN) używany do celów zobowiązania,
  - prosty opis słowny towarów odpowiadający danemu PCN,
  - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
  - kod TARIC,
  - ilość (podana w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
  - cena za tonę,
  - obowiązujące warunki płatności,
  - obowiązujące warunki dostawy,
  - bonifikaty i rabaty ogółem.
8. Nazwa przedsiębiorstwa będącego importermem w Unii Europejskiej, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową towarzyszącą towarom, które są objęte zobowiązaniem.
9. Nazwisko pracownika w przedsiębiorstwie, który wystawił fakturę handlową, oraz podpisane przez niego oświadczenie następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż towarów, których dotyczy niniejsza faktura, przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Unii Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji wykonawczej (UE) 2015/87. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/83**z dnia 21 stycznia 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glutamianu monosodowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2, 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W wyniku dochodzenia antydumpingowego („pierwotnego dochodzenia”) Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 1187/2008⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glutamianu monosodowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”).
- (2) Nałożone środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 39,7 % z wyjątkiem stawek zastosowanych wobec Hebei Meihus MSG Group Co. Ltd. (33,8 %), Tongliao Meihua Bio-Tech Co. Ltd. (33,8 %) i Fujian Province Jianyang Wuyi MSG Co. Ltd. (36,5 %).

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽³⁾ obowiązujących środków antydumpingowych Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Wniosek został złożony przez Ajinomoto Foods Europe SAS („wnioskodawcę”), jedyne go producenta glutamianu monosodowego, reprezentującego zatem 100 % ogólnej produkcji unijnej glutamianu monosodowego.
- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Ustalwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 29 listopada 2013 r. w zawiadomieniu opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Równoległe dochodzenie antydumpingowe

- (7) Jednocześnie, tego samego dnia, Komisja ogłosiła wszczęcie dochodzenia antydumpingowego zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczącego przywozu do Unii glutamianu monosodowego pochodzącego z Indonezji⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1187/2008 z dnia 27 listopada 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz glutamianu monosodowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 322 z 2.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 60 z 1.3.2013, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 349 z 29.11.2013, s. 14.

⁽⁵⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu glutamianu monosodowego pochodzącego z Indonezji (Dz.U. C 349 z 29.11.2013, s. 5).

- (8) W ramach tego dochodzenia Komisja nałożyła w sierpniu 2014 r. rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 904/2014 ⁽¹⁾ tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glutaminianu monosodowego pochodzącego z Indonezji („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”). Środki tymczasowe wprowadzono na okres sześciu miesięcy.
- (9) Dwa równoległe dochodzenia obejmowały ten sam okres objęty dochodzeniem (przeładowym) i ten sam okres uznany za określony w motywie 10.

5. Dochodzenie

Okresy objęte dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia

- (10) Postępowanie wyjaśniające w sprawie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oraz szkód objęło okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. („okres dochodzenia przeglądowego”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”) ⁽²⁾.

Strony zainteresowane postępowaniem i kontrola wrywkowa

- (11) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawcę, producentów eksportujących, importerów i znanych zainteresowanych użytkowników w Unii, a także przedstawicieli państwa wywozu o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia.
- (12) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (13) Ze względu na dużą liczbę chińskich producentów eksportujących oraz importerów niepowiązanych w Unii w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (14) W odniesieniu do producentów eksportujących w Chinach, w celu umożliwienia Komisji podjęcia decyzji, czy kontrola wrywkowa będzie niezbędna, a jeżeli tak – wybrania reprezentatywnej próby, wymienione strony zostały poproszone o zgłoszenie się w ciągu 15 dni od daty wszczęcia przeglądu i przedstawienie Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Mając na uwadze fakt, że tylko dwóch producentów eksportujących w Chinach przekazało Komisji wymagane informacje, uznano, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna.
- (15) W celu umożliwienia Komisji podjęcia decyzji, czy kontrola wrywkowa będzie niezbędna, a jeżeli tak – wybrania próby, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o zgłoszenie się i udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (16) Zgłosiło się czternastu niepowiązanych importerów. Żadne z tych przedsiębiorstw nie przywoziło jednak glutaminianu monosodowego z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Kontrola wrywkowa nie była zatem konieczna.

Kwestionariusze i weryfikacja

- (17) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz do określenia interesu Unii.
- (18) Kwestionariusze wysłano do obu chińskich producentów eksportujących, którzy zgłosili się do kontroli wrywkowej, jednego unijnego producenta i 33 zidentyfikowanych użytkowników w Unii.
- (19) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od jednego unijnego producenta, jednego przedsiębiorstwa handlowego i pięciu użytkowników. Żaden z chińskich producentów eksportujących nie dostarczył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (20) Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producent unijny

— Ajinomoto Foods Europe SAS, Mesnil-Saint-Nicaise, Francja

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 904/2014 z dnia 20 sierpnia 2014 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glutaminianu monosodowego pochodzącego z Indonezji, Dz.U. L 246 z 21.8.2014, s. 1.

⁽²⁾ Zbiegł się on w czasie z latami obrotowymi – trwającymi od kwietnia do marca – jedyne unijnego producenta (RO2010/2011, RO2011/2012, RO2012/2013, okres objęty dochodzeniem).

Użytkownicy

- AkzoNobel, Amersfoort, Niderlandy
- Unilever, Rotterdam, Niderlandy.

Ujawnianie informacji

- (21) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chin. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. W stosownych przypadkach uwagi zainteresowanych stron rozważono i uwzględniono.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (22) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest taki sam jak produkt objęty pierwotnym dochodzeniem, a mianowicie glutaminian monosodowy („MSG”) pochodzący z Chin, obecnie objęty kodem CN ex 2922 42 00 („produkt objęty postępowaniem”). MSG to dodatek do żywności, stosowany głównie jako substancja wzmacniająca smak i zapach zup, wywarów, dań rybnych i mięsnych, mieszanek przypraw i potraw gotowych do spożycia. Stosowany jest także w przemyśle chemicznym do zastosowań innych niż spożywcze, np. w detergentach. Produkowany jest w postaci białych, bezzapachowych kryształków o niejednakowej wielkości. MSG jest dostępny w opakowaniach różnej wielkości, od opakowań detalicznych zawierających 0,5 g do worków o zawartości 1 000 kg. Mniejsze opakowania sprzedawane są prywatnym konsumentom przez sprzedawców detalicznych, zaś większe opakowania, zawierające 20 kg i więcej, przeznaczone są dla użytkowników przemysłowych. Ponadto istnieje MSG o różnym stopniu czystości. Nie ma jednak żadnej różnicy we właściwościach glutamianu monosodowego w zależności od wielkości opakowania lub klasy czystości.
- (23) MSG produkowany jest głównie przez fermentację różnych źródeł cukru (skrobia kukurydziana, skrobia z tapioki, syrop z cukru, melasa z trzciny cukrowej i melasa z buraka cukrowego).
- (24) Dochodzenie w ramach przeglądu potwierdziło, tak jak w pierwotnym dochodzeniu, że produkt objęty postępowaniem oraz MSG produkowany i sprzedawany na rynku krajowym państwa, którego dotyczy postępowanie, MSG produkowany i sprzedawany przez przemysł unijny na rynku unijnym oraz MSG produkowany i sprzedawany na rynkach potencjalnych państw analogicznych, tj. Tajlandii i Indonezji, mają takie same podstawowe cechy fizyczne, techniczne i chemiczne oraz takie same podstawowe zastosowania.
- (25) Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA LUB KONTYNUACJI DUMPINGU

1. Uwagi wstępne

- (26) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy ma miejsce dumping i czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłyby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (27) Jak wspomniano w motywach 18 i 19, wysłano wprawdzie kwestionariusze do obu chińskich producentów eksportujących, którzy zgłosili się do kontroli wyrwykowej, jednak żaden z nich nie odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu ani nie podjął współpracy w ramach dochodzenia. Należało w związku z tym wykorzystać dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (28) Władze chińskie i niewspółpracujący chińscy producenci eksportujący zostali powiadomieni o zastosowaniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz otrzymali możliwość przedstawienia swoich uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (29) Na tej podstawie, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przedstawione poniżej ustalenia w odniesieniu do prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu oparto na dostępnych faktach, w szczególności informacjach zawartych we wniosku o przegląd wygaśnięcia i danych statystycznych dostępnych na stronie Eurostatu i w chińskiej bazie danych dotyczących wywozu.

2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądom

a) Państwo analogiczne

- (30) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną określono na podstawie ceny lub wartości konstruowanej dla państwa trzeciego o gospodarce rynkowej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET. W tym celu należało wybrać państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).

- (31) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała zainteresowane strony, że jako odpowiednie państwo analogiczne przewiduje Tajlandię lub Indonezję, i wezwała strony do przedstawienia uwag. W pierwotnym dochodzeniu ⁽¹⁾ jako odpowiednie państwo analogiczne wykorzystano Tajlandię. W obecnym dochodzeniu zaproponowano Indonezję ze względu na fakt, że – jak wspomniano powyżej w motywie 7 – tego samego dnia co obecne dochodzenie dotyczące przeglądu wygaśnięcia wszczęto równoległe dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii MSG pochodzącego z Indonezji ⁽²⁾. Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że Tajlandia nie jest odpowiednim państwem analogicznym, zważywszy na fakt, że współpracujący tajlandzki producent był częścią tej samej grupy przedsiębiorstw co wnioskodawca. Argumentowano ponadto, że na tajlandzkim rynku brak jest konkurencji oraz że sprzedaż krajowa w Tajlandii prowadzona była głównie w małych opakowaniach detalicznych, podczas gdy wywóz z Chin do Unii prowadzony był rzekomo w dużych workach lub luzem do użytku przemysłowego.
- (32) Komisja zwróciła się do ponad pięciu znanych producentów podobnego produktu w Tajlandii o dostarczenie informacji. Tylko jeden producent w Tajlandii zgłosił się i przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Producent ten był częścią tej samej grupy co wnioskodawca. Wbrew temu, co twierdziła zainteresowana strona, bycie częścią tej samej grupy co wnioskodawca nie oznacza automatycznie, że wartość normalna nie jest wiarygodna. Zainteresowana strona objęta postępowaniem również nie wyjaśniła, w jaki sposób wspomniane powiązania mogły mieć wpływ na wartość normalną na rynku krajowym w Tajlandii. Powyższy argument należy zatem odrzucić.
- (33) Jak wskazano w motywie 24, dochodzenie wykazało, że MSG produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Tajlandii ma te same podstawowe właściwości techniczne, fizyczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania końcowe co produkt wytwarzany i wywożony przez chińskich producentów eksportujących do Unii. Ponadto procesy produkcyjne w Chinach są podobne do tych na rynku tajlandzkim. W Tajlandii istnieje wreszcie znaczna konkurencja z kilkoma producentami krajowymi, kraj ten dokonuje także przywozu z innych państw trzecich, w tym z Chin. Ponadto, wbrew temu, co twierdzono, dochodzenie wykazało, że sprzedaż krajowa w Tajlandii odbywała się na poziomie hurtowym i detalicznym. W związku z tym argument, że Tajlandia nie stanowiłaby odpowiedniego państwa analogicznego, należy z powyższych powodów odrzucić.
- (34) Indonezyjscy producenci eksportujący zgodzili się, aby ich dane dostarczane w kontekście równoległego dochodzenia, o którym mowa w motywie 7, zostały wykorzystywane do celów obecnego dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia. Jak wskazano w motywie 24, dochodzenie wykazało, że MSG produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Indonezji ma te same podstawowe właściwości techniczne, fizyczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania końcowe co produkty wytwarzane i wywożone przez chińskich producentów eksportujących do Unii. Ponadto na podstawie dostępnych informacji procesy produkcyjne w Chinach są podobne do procesów na rynku indonezyjskim. W Indonezji istnieje wreszcie znaczna konkurencja z kilkoma producentami krajowymi, kraj ten dokonuje także przywozu z innych państw trzecich, w tym z Chin. Ponadto dochodzenie wykazało, że sprzedaż krajowa w Indonezji odbywała się na poziomie hurtowym i detalicznym.
- (35) Z powyższych ustaleń wynika, że oba państwa, Tajlandia i Indonezja, były potencjalnie odpowiednie, aby zostać wybrane jako państwo analogiczne. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że znacznie więcej danych dostępnych było od producentów eksportujących z Indonezji, którzy byli przedmiotem równoległego dochodzenia, niż od jedynego współpracującego producenta w Tajlandii, Komisja uznała, że bardziej właściwe będzie wybranie Indonezji jako odpowiedniego państwa analogicznego, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- b) *Wartość normalna*
- (36) Informacje otrzymane od współpracujących producentów w Indonezji wykorzystano jako podstawę do ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących w Chinach.
- (37) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej każdego z producentów współpracujących w Indonezji była reprezentatywna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Stwierdzono, że sprzedaż na rynku krajowym w Indonezji była reprezentatywna dla każdego z producentów. Zbadano też następnie, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego może być traktowana jako dokonana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono, jaki odsetek sprzedaży krajowej dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przyniósł zysk.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1187/2008.

⁽²⁾ Dz.U. C 349 z 29.11.2013, s. 5.

(38) Ponieważ ustalono, że sprzedaż krajowa była dokonywana w wystarczających ilościach i w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalną ustalono na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen całej krajowej sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

c) *Cena eksportowa*

(39) Ze względu na brak jakiegokolwiek współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących cenę eksportową ustalono na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

(40) Cenę eksportową ustalono zatem na podstawie danych statystycznych pochodzących z bazy danych Eurostatu, dokonując obliczeń na podstawie średniej ważonej.

d) *Porównanie i korekty*

(41) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie cen *ex works*. Tam gdzie było to uzasadnione koniecznością zapewnienia rzetelnego porównania, Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową z tytułu różnic mających wpływ na ceny i porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów frachtu i transportu, biorąc pod uwagę dostosowania wartości normalnej indonezyjskich producentów eksportujących, jak ustalono w dochodzeniu równoległym, o którym mowa w motywie 41 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(42) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła ponadto, że chińscy producenci eksportujący mają przewagę komparatywną nad tajlandzkimi producentami w odniesieniu do procesu produkcji (integracja pionowa), kształtowania się cen surowców i zużycia energii. Ze względu na fakt, że Indonezję wykorzystano jako państwo analogiczne, argument był bezzasadny. W odniesieniu do Indonezji i jak opisano w motywie 34, procesy produkcji MSG w Chinach były podobne do tych na rynku indonezyjskim. Należy zauważyć, że wszyscy producenci MSG na całym świecie wykorzystują podobne metody produkcji. MSG jest produkowany przez fermentację różnych źródeł cukru (skrobia kukurydziana, skrobia z tapioki, syrop z cukru, melasa z trzciny cukrowej i melasa z buraka cukrowego).

e) *Margines dumpingu*

(43) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że wywóz z Chin odbywa się głównie luzem, podczas gdy na rynku krajowym w Tajlandii dokonywana jest głównie sprzedaż detaliczna. W związku z tym argumentowano, że margines dumpingu należy obliczać wyłącznie na podstawie sprzedaży luzem. Ponieważ żaden z chińskich producentów nie współpracował, nie były dostępne żadne informacje co do warunków sprzedaży, poziomu handlu lub opakowania w odniesieniu do chińskiej sprzedaży eksportowej.

(44) Ponadto ze względu na fakt, że Indonezję wykorzystano jako państwo analogiczne, argument był bezzasadny. W każdym razie niezależnie od tego, czy sprzedaż detaliczną uwzględniano czy nie, we wszystkich przypadkach w wyniku porównania otrzymywano znaczne marginesy dumpingu, jak opisano w motywie 47.

(45) Komisja obliczyła ponadto marginesy dumpingu na podstawie wartości normalnej ustalonej w państwie analogicznym. W wyniku porównania otrzymano znaczne marginesy dumpingu, jak opisano w motywie 47.

(46) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną ze średnią ważoną ceną eksportową zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego. Ze względu na brak współpracy chińskich producentów eksportujących nie można było określić rodzajów produktu wywożonego z Chin. W związku z tym porównanie według rodzaju produktu nie było możliwe. Zamiast tego porównanie trzeba było oprzeć na danych statystycznych dotyczących ceny eksportowej, jak wyjaśniono w motywach 39 i 40.

(47) Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii wyniósł we wszystkich przypadkach 25 %.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

a) *Uwaga wstępna*

(48) W związku z ustaleniem występowania dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zbadano również prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków i dokonano analizy następujących elementów: wielkości i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Chin, mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych w Chinach; atrakcyjności rynku unijnego w odniesieniu do przywozu z Chin.

b) *Wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Chin*

(49) Pomimo obowiązujących środków w okresie badanym wielkość przywozu z Chin wzrosła o 65 %, przy towarzyszącym temu zwiększeniu wzrostowi udziału w rynku o 68 %, jak ustalono w motywie 81. Jednak wielkość i udział w rynku chińskiego przywozu, wyrażone w wartościach bezwzględnych – pomimo tego względnego wzrostu – pozostawały na niskim poziomie w całym okresie badanym.

- (50) Ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących ceny przywozu ustalono na podstawie danych Eurostatu. Od roku obrotowego 2010/2011 do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym średnie ceny przywozu z Chin stale obniżały się, a w okresie badanym obniżyły się ogółem o 20 %, jak ustalono w motywie 84, i uznano, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym były przedmiotem dumpingu. Ustalono także, że – jeśli rozważy się je bez cel antydumpingowych – będą one podcinały ceny sprzedaży przemysłu unijnego średnio o ponad 10 %.

c) *Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach*

- (51) Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach ustalono na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawcę. Ponieważ dane te nie były publicznie dostępne, Komisja porównała je z innymi publicznie dostępnymi źródłami, w tym artykułami prasowymi umieszczonymi w aktach sprawy dostępnych do wglądu zainteresowanych stron. Na tej podstawie można stwierdzić, że Chiny są największym na świecie producentem MSG, którego roczne moce produkcyjne i wielkość rocznej produkcji wzrosły w okresie badanym. W 2012 r. moce produkcyjne w zakresie MSG wynosiły w przybliżeniu 3,5–4 mln ton, natomiast wielkość produkcji MSG wynosiła w przybliżeniu 2,5–3 mln ton. W związku z tym wolne moce produkcyjne wynosiły w 2012 r. w przybliżeniu 600 000–900 000 ton.
- (52) Według tego samego źródła moce produkcyjne w zakresie MSG i jego produkcja w Chinach będą jeszcze bardziej rosnąć do 2017 r. z uwagi na rosnący popyt na MSG w Chinach.
- (53) W 2011 r. rząd Chin zainicjował za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informatycznej ogólną strategię polityczną zmierzającą do wyeliminowania starych, nieefektywnych technologicznie zakładów, dotyczącą 19 kluczowych gałęzi przemysłu w Chinach, w tym produkcji MSG. Doprowadziło to do znacznego spadku liczby producentów MSG w Chinach. Na tej podstawie jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że moce produkcyjne w Chinach prawdopodobnie nie wzrosły. W dochodzeniu, w oparciu o informacje zawarte we wniosku oraz artykułach prasowych, wykazano, że większe przedsiębiorstwa zwiększyły swoje moce produkcyjne. W rezultacie moce produkcyjne w zakresie MSG w Chinach ogółem wzrosły, w związku z czym argument strony objętej postępowaniem należy odrzucić.
- (54) Ponadto, na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawcę, zapasy MSG w ostatnich latach w Chinach stale rosły i były ponad dwukrotnie większe niż unijna konsumpcja w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że z uwagi na fakt, że informacje na temat rzekomej nadwyżki zapasów nie były dostępne w dokumentacji nieopatrzonej klauzulą poufności, zainteresowane strony nie mogłyby ich zweryfikować, w związku z czym nie powinny być brane pod uwagę. Twierdzono ponadto, że nadwyżka zapasów jest mało prawdopodobna ze względu na ograniczenia mocy dokonane przez rząd chiński. Należy przy tym zaznaczyć, że zainteresowana strona objęta postępowaniem nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia. Jak już ponadto wyjaśniono w motywie 27, żaden z chińskich producentów eksportujących nie współpracował w dochodzeniu. Dlatego należało wykorzystać dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponadto na mocy art. 19 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja może nie uwzględnić informacji poufnych w przypadku, gdy nie przedstawiono niepoufnego streszczenia; brak przedstawienia takiego streszczenia nie prowadzi jednak do automatycznego odrzucenia informacji przekazanych z klauzulą poufności. W omawianym przypadku nie wszystkie elementy zawarte we wniosku, w tym informacje przekazane na temat chińskich zapasów, mogły wprawdzie zostać zweryfikowane, dostarczone informacje uznano jednak za uzasadnione i prawdziwe, gdyż powielają one informacje dostarczone przez wnioskodawcę, które można było sprawdzić. Zważywszy ponadto na fakt, że całkowite moce produkcyjne w Chinach wzrosły, jak opisano w motywie 51, nadwyżka zapasów nie była jedynym elementem na poparcie wniosku, że chińscy producenci eksportujący posiadają znaczne wolne moce produkcyjne. Ponadto Komisja potwierdziła je, w miarę możliwości, w innych dostępnych źródłach, takich jak artykuły prasowe, i wykorzystywała informacje jedynie wówczas, gdy miała pewność co do ich zasadności i wiarygodności. Zatem i ten argument należy oddalić.
- (55) Po ujawnieniu informacji ta sama zainteresowana strona twierdziła, jakoby Komisja nie opierała swoich ustaleń na faktach, jak tego wymaga art. 11 ust. 3 porozumienia antydumpingowego WTO ⁽¹⁾, ale jedynie na przypuszczeniach. Strona ta ponownie wyraziła opinię co do domniemanego ograniczenia mocy produkcyjnych i domniemanych wolnych mocy produkcyjnych w Chinach.
- (56) Jak wspomniano w motywie 27, żaden z chińskich producentów nie współpracował w dochodzeniu, w związku z czym Komisja była zmuszona opierać swoje ustalenia na faktach dostępnych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Jak opisano w motywie 29 i 51, wykorzystane informacje pochodziły głównie z wniosku złożonego przez wnioskodawcę i były w miarę możliwości należycie sprawdzone. W związku z tym, że były to jedyne dostępne wiarygodne informacje, twierdzenie, że ustalenia były oparte na zwykłych domniemaniach, zostało odrzucone.

⁽¹⁾ Porozumienie w sprawie stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (porozumienie antydumpingowe).

- (57) Uwzględniono również informacje dostarczone przez zainteresowaną stronę objętą postępowaniem. Informacje, jakie zainteresowana strona objęta postępowaniem dostarczyła w odniesieniu do dostępnych mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych w Chinach, były jednak sprzeczne. Na przykład – w przeciwieństwie do tego, co twierdziła ta strona – materiał dowodowy załączony do jej uwag wskazywał raczej na wzrost mocy produkcyjnych w Chinach w zakresie MSG, nie zaś ich zmniejszenie. Jest to zgodne z ustaleniami Komisji, jak wskazano w motywie 53 powyżej. Zatem twierdzenie strony co do rzekomego prawdopodobnego spadku całkowitych mocy produkcyjnych w Chinach zostało odrzucone.
- (58) Stwierdza się zatem, że chińscy producenci eksportujący posiadają znaczne wolne moce produkcyjne, które – w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych – mogą być wykorzystane do znacznego zwiększenia wywozu do Unii, jak wyjaśniono poniżej w motywach 61 i 62.

d) *Atrakcyjność rynku unijnego*

- (59) W okresie badanym, z uwagi na obowiązujące środki, rynek unijny stanowił cel jedynie niewielkiej części wywozu z Chin. Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że Unia nie jest atrakcyjna dla chińskich producentów eksportujących ze względu na spodziewany wzrost popytu na MSG w Azji i w innych gospodarkach wschodzących, w tym Chinach. Ponadto strona ta twierdziła, że poziom cen wywozu z Chin do innych krajów trzecich jest średnio wyższy lub zbliżony do poziomów chińskich cen eksportowych do Unii, chińscy producenci eksportujący nie mają żadnej zachęty do zwiększenia wywozu na rynek unijny.
- (60) W dochodzeniu stwierdzono wprawdzie, że chińskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do krajów trzecich były nieco wyższe niż ceny eksportowe przy wywozie do Unii, może to być jednak związane z tym, że chińscy producenci eksportujący zmniejszyli swoje ceny eksportowe w wywozie do Unii ze względu na stosowane cła antydumpingowe. W związku z tym nie musi to dostarczać żadnych wskazówek co do możliwego poziomu cen w przypadku wygaśnięcia środków. Wręcz przeciwnie, biorąc pod uwagę poziom cel antydumpingowych, chińscy producenci eksportujący byliby w stanie podnieść swoje ceny eksportowe, które nadal byłyby cenami dumpingowymi i podcinałyby ceny sprzedaży przemysłu unijnego.
- (61) Mimo spodziewanego wzrostu krajowej konsumpcji w Chinach oraz konsumpcji w pozostałej części Azji i na innych rynkach wschodzących poziom nadwyżki zdolności produkcyjnych w Chinach wyraźnie skłania do znalezienia alternatywnych rynków, które mogłyby wchłonąć tę nadwyżkę mocy produkcyjnych.
- (62) Komisja wzięła również pod uwagę ewentualne wprowadzenie środków wobec chińskiego wywozu MSG do Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”), będących wynikiem postępowania antydumpingowego i antysubsydyjnego prowadzonych równolegle przez organy USA w odniesieniu do Chin dotyczących tego samego produktu. Władze Stanów Zjednoczonych wprowadziły ostateczne środki antydumpingowe w dniu 26 listopada 2014 r. Czterem chińskim producentom eksportującym przyznano indywidualne stawki, ustalone na poziomie 20,09 %, natomiast cło rezydualne określono na poziomie 39,03 %. Dlatego też dostęp do rynku USA dla chińskiego wywozu prawdopodobnie ulegnie zmniejszeniu, w związku z czym duże ilości MSG z Chin mogą zostać przekierowane na rynek unijny, zwłaszcza w przypadku równoczesnego wygaśnięcia środków w Unii. Należy zauważyć w tym względzie, że w 2013 r. do USA wywieziono około 26 600 ton MSG z Chin, co odpowiadało znacznej części unijnej konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (63) Ponadto, jak ustalono w dochodzeniu równoległym, o którym mowa w motywach 61 i 80 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zarówno średnia cena przemysłu unijnego, jak i średnia cena przywozu do Unii stosowana przez indonezyjskich producentów eksportujących są wyższe od średnich cen przywozu z Chin do Unii nieuwzględniających cel antydumpingowych i średnich chińskich cen przywozu do pozostałych państw trzecich. Ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących analizę tę oparto na dostępnych informacjach, tj. bazie danych dotyczącej chińskiego wywozu. Polityka cenowa chińskich eksporterów wskazuje na to, że jeżeli dopuści się do wygaśnięcia środków antydumpingowych, Unia będzie dla chińskich eksporterów atrakcyjnym rynkiem, gdyż mogliby rzeczywiście podnieść swoje ceny wywozu do Unii.
- (64) Fakt, że pomimo obowiązujących środków udział w rynku przywozu z Chin nadal rośnie, również wskazuje na ciągłe zainteresowanie chińskich producentów eksportujących rynkiem Unii. Z obserwacji poziomu cen można wyciągnąć wniosek, że unijny rynek MSG jest nadal atrakcyjny dla chińskich eksporterów. W przypadku uchylecia środków zainteresowanie to może jeszcze bardziej wzrosnąć.
- (65) Po ujawnieniu informacji wyżej wymieniona zainteresowana strona ponownie wyraziła opinię co do rosnącego popytu krajowego na MSG w Chinach, niskiej wielkości wywozu z Chin do Unii, jego udziału w rynku i wyższych cen wywozu chińskiego MSG do pozostałych krajów trzecich w porównaniu z wywozem do Unii. Strona ta twierdziła, że w analizie Komisji nie wzięto pod uwagę tych elementów.

- (66) Po pierwsze twierdzenie, jakoby wzięto pod uwagę informacje na temat kształtowania się chińskich mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych, rosnącego popytu krajowego na MSG w Chinach, niskiej wielkości wywozu z Chin do Unii, jego udziału w rynku, jak opisano w motywie 49, i poziomów chińskich cen wywozu do Unii i do pozostałych państw trzecich jest bezzasadne. Elementy te poddano analizie, jak wskazano powyżej w motywach 49–64, a zainteresowanym stronom przekazano stosowne wnioski. Po drugie zainteresowana strona nie dostarczyła żadnych nowych dowodów na poparcie swoich twierdzeń różniących się od elementów ustalonych przez Komisję w trakcie dochodzenia.
- (67) Wreszcie zainteresowana strona zakwestionowała ocenę Komisji w motywie 62, że wywóz z Chin mógłby zostać przekierowany z USA do Unii z uwagi na wprowadzenie środków antidumpingowych przez władze USA w odniesieniu do wywozu MSG z Chin do USA.
- (68) Jak już wyjaśniono w motywie 62, należy jednak zauważyć, że jeżeli środki wprowadzone w Unii zostałyby zniesione, biorąc pod uwagę środki antidumpingowe wprowadzone wobec chińskiego wywozu MSG do USA, prawdopodobne jest, że chiński wywóz zostanie przekierowany na rynek unijny.
- (69) W związku z tym twierdzenie strony w tym względzie należało odrzucić.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (70) Z powyższej analizy wynika, że chiński przywóz nadal napływał na rynek unijny po cenach dumpingowych, przy znaczących marginesach dumpingu. W świetle ustaleń dotyczących znacznych wolnych mocy produkcyjnych, jakie są dostępne w Chinach, oraz prawdopodobieństwa, że wywóz – w znacznych ilościach i po cenach dumpingowych – zostanie ponownie skierowany na unijny rynek, Komisja stwierdziła, że w przypadku uchylecia obowiązujących środków istnieje duże prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (71) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez jednego unijnego producenta. Reprezentuje on „przemysł unijny” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (72) Ponieważ przemysł unijny składa się z tylko jednego producenta, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do jego danych poufnych musiały być zindeksowane lub podane w formie zakresu dla zachowania ich poufności.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Konsumpcja w Unii

- (73) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując sprzedaż przemysłu unijnego na unijnym rynku oraz przywóz z Chin i innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu i danych dostarczonych przez producentów eksportujących z Indonezji, którzy byli przedmiotem równoległego dochodzenia antidumpingowego, o którym mowa w motywie 7.
- (74) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że odpowiednia kategoria kodu CN w danych Eurostatu obejmowała również produkty inne niż produkt objęty postępowaniem, w związku z czym wielkość przywozu z Chin może uwzględniać kwas glutaminowy i jego sole. Jednak w związku z tym, że dane na temat przywozu pochodziły z Eurostatu na poziomie kodu TARIC (Zintegrowana Taryfa Unii Europejskiej), dotyczyły one wyłącznie produktu objętego postępowaniem, a zatem argument ten został odrzucony.
- (75) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że nie cały MSG produkowany w Chinach i sprzedawany do Unii posiadał wymaganą w Unii klasę czystości w odniesieniu do dodatków do żywności, oraz wyraziła wątpliwość, czy było to odpowiednio odzwierciedlone w wielkości przywozu z Chin. Jak stwierdzono w motywie 22, w zakresie niniejszego dochodzenia wchodziły wszystkie typy MSG, bez względu na stopień czystości, a zatem argument ten został odrzucony.

- (76) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wskaźnik (RO2010/RO2011 = 100)	100	87	93	98

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu/dane dostarczone przez producentów eksportujących z Indonezji.

- (77) Konsumpcja w Unii spadła między RO2010/2011 a RO2011/2012, a następnie nieznacznie znów wzrosła w RO2012/2013 oraz w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólnie konsumpcja zmniejszyła się o 2 % w okresie badanym. Spadek konsumpcji w okresie między RO2010/2011 a RO2011/2012 wynikał głównie ze zmniejszenia sprzedaży przemysłu unijnego na rynku UE spowodowanego zmniejszeniem produkcji w tym samym okresie (zob. motyw 100). Przywóz ogółem utrzymywał się na zbliżonym poziomie w tym samym okresie. Wzrost konsumpcji w RO2012/2013 wynika niemal wyłącznie ze wzrostu przywozu ogółem, ponieważ sprzedaż przemysłu unijnego pozostała zasadniczo na tym samym poziomie. Co więcej, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym znacząco wzrosła wielkość przywozu, zwłaszcza z Indonezji (zob. motyw 88), mimo że sprzedaż przemysłu unijnego ponownie spadła.
- (78) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że opis sytuacji w zakresie konsumpcji jest niekompletny, ponieważ nie uwzględniono faktu, że wietnamski przywóz MSG zastąpiono przywozem indonezyjskim, w związku z czym użytkownicy nie przewidywali dalszych podwyżek cen i zmniejszyli swoje zapasy. O ile prawdą jest, że przywóz MSG z innych państw trzecich, w tym z Wietnamu, zmniejszył się w okresie badanym, a indonezyjski – wzrósł, o tyle nie wpływa to na kształtowanie się całej konsumpcji w Unii jako takiej. Podobnie skutki wszelkich zmian w przywozie i możliwa reakcja podmiotów gospodarczych, takich jak użytkownicy, na te zmiany nie mają wpływu na kształtowanie się konsumpcji jako takiej. Argument ten został zatem odrzucony.

2. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

a) *Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie*

- (79) Wielkość i udział w rynku przywozu z Chin ustalono na podstawie danych Eurostatu oraz danych dostarczonych przez producentów eksportujących z Indonezji będących przedmiotem równoległego postępowania antydumpingowego, o którym mowa w motywie 7.
- (80) Wielkość przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, i udział w rynku kształtowały się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Chiny	Wielkość (w tonach)	1 518	758	1 923	2 509
	Wskaźnik	100	50	127	165
	Wskaźnik udziału w rynku	100	57	136	168

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu/dane dostarczone przez producentów eksportujących z Indonezji.

- (81) Wielkość przywozu z Chin zmniejszyła się w okresie od RO2010/2011 do RO2011/2012, lecz znacznie wzrosła w RO2012/2013 r., a potem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólnie rzecz biorąc, wielkość przywozu z Chin wzrosła w okresie badanym o 65 %. Odnosny udział w rynku wykazywał podobne tendencje, tzn. najpierw, w okresie od RO2010/2011 do RO2011/2012, zmniejszył się, a następnie znacznie wzrastał aż do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Udział w rynku wzrósł w okresie badanym ogółem o 68 %. Wielkość i udział w rynku chińskiego przywozu, wyrażone w wartościach bezwzględnych – pomimo tego względnego wzrostu – pozostawały w okresie badanym na niskim poziomie.

b) Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, i podcięcie cenowe

- (82) Ceny przywozu określono w oparciu o dane Eurostatu.
- (83) W poniższej tabeli przedstawiono średnią cenę przywozu z Chin:

Tabela 3

Cena przywozu

Państwo		RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Chiny	Średnia cena (EUR/t) ⁽¹⁾	1 234	1 199	1 143	992
	Wskaźnik	100	97	93	80

⁽¹⁾ Średnia cena nie obejmuje obowiązujących ceł antydumpingowych.

Źródło: Eurostat.

- (84) W okresie od RO2010/2011 do okresu objętego dochodzeniem przeglądownym średnie ceny przywozu z Chin ciągle spadały, a łączny spadek cen wyniósł 20 % w okresie badanym.
- (85) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży naliczanych przez przemysł unijny niepowiązanym klientom na rynku unijnym, skorygowanych do poziomu cen *ex works* z
  - ceną eksportową ustaloną na podstawie danych statystycznych dotyczących przywozu dostępnych Komisji, tzn. danych Eurostatu, obliczaną na podstawie średniej ważonej, po odpowiednim dostosowaniu poprzez dodanie stawek celnych, ceł antydumpingowych i kosztów ponoszonych po przywozie.
- (86) W wyniku porównania nie stwierdzono, aby przywóz z Chin na rynek unijny powodował podcięcie cen przemysłu unijnego. Jednak przy pominięciu efektu ceł antydumpingowych margines podjęcia cenowego osiągnął poziom ponad 10 %.

3. Przywóz z Indonezji

a) Wielkość i udział w rynku przywozu z Indonezji

- (87) Komisja określiła wielkość przywozu z Indonezji na podstawie danych Eurostatu oraz danych dostarczonych przez indonezyjskich producentów eksportujących będących przedmiotem równoległego postępowania, o którym mowa w motywie 7.
- (88) Przywóz do Unii z Indonezji i udział w rynku kształtowały się następująco:

Tabela 4

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Indonezja	Wielkość (w tonach)	8 638	9 478	18 317	24 385
	Wskaźnik	100	110	212	282
	Wskaźnik udziału w rynku	100	126	227	287

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu/dane dostarczone przez producentów eksportujących z Indonezji.

- (89) Wielkość przywozu z Indonezji wzrosła niemal trzykrotnie w okresie badanym. Wzrastała ona stale i znacząco (o 182 %) z 8 638 ton w RO2010/2011 do 24 385 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (90) Odnośny udział w rynku wzrósł niemal trzykrotnie w okresie badanym. Pomimo ogólnego spadku konsumpcji (- 2 %) wzrósł on o 187 %.

b) *Ceny przywozu z Indonezji*

- (91) Komisja określiła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu oraz danych dostarczonych przez indonezyjskich producentów eksportujących wybranych do kontroli wyrywkowej będących przedmiotem równoległego postępowania, o którym mowa w motywie 7.
- (92) Średnia cena przywozu do Unii z Indonezji kształtowała się następująco:

Tabela 5

Cena przywozu

Państwo		RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Indonezja	Średnia cena (EUR/t)	1 266	1 279	1 226	1 162
	Wskaźnik	100	101	97	92

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu/dane dostarczone przez producentów eksportujących z Indonezji.

- (93) Średnia cena importowa MSG z Indonezji nieznacznie wzrosła między RO2010/2011 a RO2011/2012, następnie obniżyła się w RO2012/2013, a potem spadła jeszcze bardziej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Średnie ceny importowe MSG z Indonezji zmniejszyły się w okresie badanym ogółem o 8 %.

4. Przywóz z pozostałych państw trzecich nieobjętych środkami

- (94) Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 6

Przywóz z pozostałych państw trzecich

Państwo		RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Brazylia	Wielkość (w tonach)	2 321	969	1 070	889
	Wskaźnik	100	42	46	38
	Wskaźnik udziału w rynku	100	48	49	39
	Średnia cena (EUR/t)	1 218	1 306	1 402	1 365
	Wskaźnik	100	107	115	112

Państwo		RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Korea Południowa	Wielkość (w tonach)	1 248	2 157	923	802
	Wskaźnik	100	173	74	64
	Wskaźnik udziału w rynku	100	198	79	65
	Średnia cena (EUR/t)	1 231	1 296	1 293	1 277
	Wskaźnik	100	105	105	104
Wietnam	Wielkość (w tonach)	5 707	6 042	1 820	769
	Wskaźnik	100	106	32	13
	Wskaźnik udziału w rynku	100	121	34	14
	Średnia cena (EUR/t)	1 284	1 291	1 361	1 318
	Wskaźnik	100	101	106	103
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	993	681	478	434
	Wskaźnik	100	69	48	44
	Wskaźnik udziału w rynku	100	79	52	45
	Średnia cena (EUR/t)	1 594	1 718	2 044	2 001
	Wskaźnik	100	108	128	126
Pozostałe państwa trzecie ogółem	Wielkość (w tonach)	10 268	9 848	4 291	2 894
	Wskaźnik	100	96	42	28
	Wskaźnik udziału w rynku	100	110	45	29
	Średnia cena (EUR/t)	1 293	1 323	1 433	1 424
	Wskaźnik	100	102	111	110

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu/dane dostarczone przez producentów eksportujących z Indonezji.

- (95) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich ogółem zmniejszyła się z 10 268 ton w RO2010/2011 do 2 894 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, czyli o 72 % w okresie badanym. Odnośny udział w rynku zmalął w tym samym okresie o 71 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym udział w rynku przywozu z pozostałych państw trzecich wynosił tylko około jedną czwartą poziomu z RO2010/2011. Ogółem w okresie badanym ceny przywozu z państw trzecich wzrosły o 10 %.
- (96) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że w okresie badanym przywóz ogółem, w tym z Chin i Indonezji, pozostał stabilny.
- (97) Argument ten stał w sprzeczności z dostępnymi danymi statystycznymi wykorzystanymi w toku dochodzenia, jak wynika z tabeli 7. Przywóz do Unii ogółem wzrósł bowiem w okresie badanym o 46 %. Powyższy argument został zatem odrzucony.
- (98) Przywóz ogółem, w tym z Chin i Indonezji, kształtował się następująco:

Tabela 7

Przywóz ogółem

		RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Przywóz ogółem	Wielkość (w tonach)	20 424	20 084	24 531	29 788
	Wskaźnik	100	98	120	146

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu/dane dostarczone przez producentów eksportujących z Indonezji.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (99) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie czynniki i wskaźniki ekonomiczne, które mogły wpłynąć na stan przemysłu unijnego.
- a) *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*
- (100) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Wielkość produkcji	100	95	107	91
Wskaźnik				
Moce produkcyjne	100	100	100	100
Wskaźnik				
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	100	95	107	91
Wskaźnik				

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (101) Poziom produkcji wahał się w okresie badanym. Początkowo spadł w okresie od RO2010/2011 do RO2011/2012, a następnie wzrósł w okresie od RO2011/2012 do RO2012/2013, a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym osiągnął najniższy poziom. Dochodzenie wykazało, że wahania były spowodowane przede wszystkim przestojami z powodu konserwacji przeprowadzanej przez przemysł unijny co 15 miesięcy oraz złymi warunkami pogodowymi w czasie zimy 2010/2011, które spowodowały przerwę w dostawie jednego z głównych surowców (amoniaku). W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wydłużony przestój z powodu konserwacji podyktowany był chęcią zmniejszenia dużych zapasów. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji zmniejszyła się o 9 %.
- (102) Jedna ze stron twierdziła, że wielkość produkcji i wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszono dopiero po tym, jak w okresie poprzedzającym okres badany oba te czynniki znacznie wzrosły. Na tej podstawie strona stwierdziła, że tendencja spadkowa tych czynników wskazuje na brak wystąpienia szkody. Przy ustalaniu tendencji różnych wskaźników szkody Komisja oparła swoją ocenę na okresie badanym, który określono na etapie wszczęcia dochodzenia. Okres badany obejmuje okres objęty dochodzeniem przeglądowym i poprzedzających trzech lat obrotowych, co odpowiada utrwalonej praktyce. Sam fakt, że niektóre wskaźniki szkody wykazują wyższe wartości przed okresem badanym, jest niewystarczający, aby uzasadnić odstępstwo od tej praktyki. Dlatego też pod uwagę można brać wyłącznie tendencje występujące w okresie badanym. Powyższy argument został zatem odrzucony.
- (103) Moce produkcyjne były zasadniczo stabilne w okresie badanym.
- (104) Wskutek zmniejszenia wielkości produkcji i stabilnej zdolności produkcyjnej wykorzystanie mocy produkcyjnych rozwijało się zgodnie z wielkością produkcji, mianowicie najpierw spadło w RO2011/2012, następnie wzrosło w RO2012/13 i znów spadło w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 9 % w okresie badanym, zgodnie ze spadkiem wielkości produkcji.

b) *Wielkość sprzedaży i udział w rynku*

- (105) Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wskaźnik wielkości sprzedaży w Unii	100	84	85	83
Udział w rynku Wskaźnik	100	96	91	85

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu/dane dostarczone przez producentów eksportujących z Indonezji.

- (106) Wielkość sprzedaży MSG dokonywanej przez przemysł unijny w okresie badanym spadła o 17 %. Wielkość sprzedaży obniżyła się najwyraźniej od RO2010/2011 do RO2011/2012, natomiast w kolejnych latach była stosunkowo stabilna. Spadek wielkości sprzedaży wraz z towarzyszącym mu spadkiem konsumpcji i wzrostem przywozu głównie z Indonezji doprowadził do zmniejszenia udziału w rynku przemysłu unijnego o około 15 % w okresie badanym. Udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 4 % między RO2010/2011 a RO2011/2012, co zbiegło się ze zwiększeniem udziału w rynku przywozu z Indonezji i Chin w tym samym okresie. Między RO2012/2013 a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym udział w rynku przemysłu unijnego nadal stale się zmniejszał, natomiast wielkość przywozu z Indonezji i jego udział w rynku znacząco wzrosły. Podobnie było w przypadku przywozu i udziału w rynku przywozu z Chin: w okresie badanym oba te czynniki wzrosły, chociaż pozostawały w całym okresie na niskim poziomie.

c) *Wzrost*

- (107) Konsumpcja unijna obniżyła się o 2 % w okresie badanym, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 17 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 15 %.

d) *Zatrudnienie i wydajność*

(108) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 10

Zatrudnienie i wydajność

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników Wskaźnik	100	103	107	108
Wydajność (jednostka/pracownik) Wskaźnik	100	92	100	85

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(109) Zatrudnienie w przemyśle unijnym stale rosło, łącznie o 8 % w okresie badanym. Wzrost ten wynikał przede wszystkim z włączenia dawnego przedsiębiorstwa powiązanego w 2011 r. oraz rozbudowy działu konserwacji w ramach przemysłu unijnego.

(110) Wydajność spadła w wyniku wzrostu zatrudnienia połączonego ze spadkiem produkcji przedstawionych w tabeli 8 w motywie 100.

6. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(111) Margines dumpingu ustalony dla Chin znacznie przekraczał poziom *de minimis*, przy czym przez cały okres badany wielkość przywozu z Chin utrzymywała się na niskim poziomie. Gdyby środki miały być jednak uchylone, wpływ rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł unijny byłby znaczny, biorąc pod uwagę rosnące wielkości i malejące ceny przywozu z Chin i oczekiwany rozwój przywozu z Chin, w przypadku gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków. Równolegle, w toku dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu MSG z Indonezji, o którym mowa w motywie 7, stwierdzono znaczne marginesy dumpingu w przypadku współpracujących producentów eksportujących z Indonezji, co znacznie zwiększyło ich udział w rynku unijnym w okresie badanym.

(112) Przemysł unijny znajdował się wciąż na etapie równoważenia skutków wcześniejszego szkodliwego dumpingu ze strony przywozu MSG pochodzącego z Chin, o którym mowa w motywie 124. Ponieważ przywóz po cenach dumpingowych z Indonezji znacznie wzrósł w okresie badanym i, jak ustalono, wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu⁽¹⁾, można by stwierdzić, że wspomniany proces równoważenia skutków uległ odwróceniu.

a) *Ceny i czynniki oddziałujące na ceny*

(113) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 11

Średnia cena sprzedaży

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/t) Wskaźnik	100	107	101	97
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t) Wskaźnik	100	120	124	130

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 904/2014.

- (114) Średnia jednostkowa cena naliczana przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii spadła o 3 % w okresie badanym. Początkowo wzrosła o 7 % między RO2010/2011 a RO2011/2012, a następnie konsekwentnie obniżała się aż do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Wzrost cen między RO2010/2011 a RO2011/2012 można uznać za skutek wzrostu kosztów w tym samym okresie, choć wzrost kosztów był wyraźniejszy niż wzrost cen. Równocześnie przywóz z Indonezji wzrósł i zaczął wywierać znaczną presję cenową na przemysł unijny. W efekcie ceny naliczane przez przemysł unijny spadły o 6 % w okresie od RO2011/2012 do RO2012/2013 i o kolejne 4 % między RO2012/2013 a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (115) Jednostkowy koszt produkcji wzrósł w okresie badanym o 30 %. W RO2011/2012 rozpoczął się stały wzrost, który wynikał przede wszystkim ze wzrostu kosztu surowców i kosztu pracy. Jak wspomniano powyżej, tego wzrostu kosztów nie można było pokryć odpowiednim wzrostem cen ze względu na presję cenową ze strony przywozu z Indonezji prowadzonego po cenach dumpingowych.
- (116) Jedna z zainteresowanych stron zwróciła się do Komisji o zbadanie, czy ewentualne ujęcie produktów ubocznych w kosztach produkcji przemysłu unijnego mogło sztucznie zwiększyć średnie koszty produkcji przemysłu unijnego. W dochodzeniu ustalono, że produkty uboczne przydzielone prawidłowo i w żaden sposób nie mogły zakłócać obrazu szkody. Powyższy argument został zatem odrzucony.

b) Koszty pracy

- (117) Średni koszt pracy przemysłu unijnego w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 12

Średni koszt pracy na pracownika

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średni koszt pracy na pracownika (EUR) Wskaźnik	100	117	125	124

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (118) Średni koszt pracy na pracownika wzrósł o 24 %. Można by to uzasadnić przede wszystkim zwiększonymi wysiłkami ze strony przemysłu unijnego, aby poprawić wydajność swoich pracowników w celu optymalizacji procesu produkcji.

c) Zapasy

- (119) Poziom zapasów producenta unijnego w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 13

Zapasy

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego Wskaźnik	100	82	164	143
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji Wskaźnik	100	86	153	156

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (120) Ogółem w okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 43 %. W okresie od RO2010/2011 do RO2011/2012 stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się w związku ze zmniejszeniem wielkości produkcji oraz wzrostem wielkości sprzedaży eksportowej. W okresie od RO2011/2012 do RO2012/2013 stan zapasów wzrósł ze względu na zwiększenie produkcji przy niemal ustabilizowanej sprzedaży ze strony przemysłu unijnego na unijnym rynku. Od RO2012/2013 do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego ponownie się zmniejszył, przede wszystkim wskutek decyzji o zmniejszeniu produkcji podyktowanej chęcią obniżenia wysokiego stanu zapasów.
- (121) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji zmniejszył się w okresie od RO2010/2011 do RO2011/2012, ale niemal dwukrotnie wzrósł między RO2011/2012 a RO2012/2013. Następnie wzrósł jeszcze bardziej w okresie od RO2012/2013 do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Ogółem wzrósł on w okresie badanym o 56 %. Wzrost zaobserwowany w RO2012/2013 i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym należy rozpatrywać w świetle rosnącej wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z Indonezji, podczas gdy w tym samym okresie unijna sprzedaż utrzymała się na niemal stałym poziomie.
- d) *Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału*
- (122) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producenta unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 14

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	RO2010/2011	RO2011/2012	RO2012/2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży) Wskaźnik	100	30	- 31	- 80
Przepływy pieniężne (w EUR) Wskaźnik	100	39	- 48	- 19
Inwestycje (w EUR) Wskaźnik	100	182	143	197
Zwrot z inwestycji Wskaźnik	100	14	- 61	- 110

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (123) Komisja określiła rentowność przemysłu unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. W RO2010/2011 i RO2011/2012 rentowność znacząco spadła, choć utrzymała się na dodatnim poziomie. Od RO2012/2013 rentowność spadła do wartości ujemnych. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym obniżyła się jeszcze bardziej. Ogółem w okresie badanym rentowność spadła o 180 %. Zmiana ta wynikała przede wszystkim z presji cenowej ze strony przywozu z Indonezji do Unii, który był prowadzony po cenach dumpingowych i nie pozwalał przemysłowi unijnemu na ustalanie cen zgodnie ze wzrostem kosztów. Przepływy netto to zdolność przemysłu unijnego do samofinansowania swojej działalności. W przepływach pieniężnych netto widoczna była ta sama tendencja co w przypadku rentowności, czyli stały spadek w okresie badanym i wartości ujemne począwszy od RO2012/2013. Tendencja ta była szczególnie widoczna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie badanym przepływy pieniężne netto zmniejszyły się o 119 %.
- (124) Inwestycje wzrosły w okresie badanym o 97 %. Były to przede wszystkim inwestycje niezbędne ze względów konserwacyjnych i służące spełnieniu określonych prawem wymogów bezpieczeństwa. Mimo że przed okresem badanym przemysł unijny wciąż odrabiał straty spowodowane dumpingiem ze strony chińskich producentów eksportujących, na początku tego okresu jego sytuacja zaczęła się poprawiać i do RO2011/2012 zaczął przynosić zyski. W tej sytuacji przeprowadzono szereg inwestycji, których nie można było dłużej odkładać, co tłumaczy znaczny wzrost inwestycji w RO2011/2012 i w kolejnych latach.

- (125) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Podobnie jak w przypadku pozostałych wskaźników finansowych zwrot z inwestycji w przypadku produkcji i sprzedaży produktu podobnego był ujemny od RO2012/2013, odzwierciedlając ujemny trend pod względem rentowności. Ogółem w okresie badanym zwrot z inwestycji zmniejszył się o 210 %.
- (126) Spadająca rentowność i zmniejszające się przepływy pieniężne odbiły się też niekorzystnie na zdolności przedsiębiorstwa do pozyskiwania kapitału.
- e) *Wnioski dotyczące szkody*
- (127) Tendencja ujemna była widoczna niemal we wszystkich głównych wskaźnikach szkody. Wielkość produkcji i wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyły się bowiem o około 9 % w okresie badanym, natomiast wielkość sprzedaży – o 17 %. W ramach prób przeciwdziałania stratom pod względem wielkości sprzedaży i udziałów w rynku średnie ceny naliczane przez przemysł unijny spadły o 3 % w okresie badanym, natomiast koszty produkcji wzrosły w tym samym czasie o 30 %. W efekcie rentowność, która na początku okresu badanego osiągała wartości dodatnie, spadła do poziomu ujemnego w RO2012/2013 i obniżała się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Podobne ujemne tendencje dały się zaobserwować, jeśli chodzi o przepływy pieniężne netto, a także zwrot z inwestycji.
- (128) Zatrudnienie wzrosło w okresie badanym o 8 %. Wzrost ten wynika przede wszystkim z włączenia dawnego przedsiębiorstwa powiązanego w 2011 r. oraz rozbudowy działu konserwacji. Jeśli chodzi o inwestycje, również odnotowano tendencję dodatnią. Były one powiązane głównie ze środkami zapobiegawczymi i wymogami bezpieczeństwa, a nie ze zwiększeniem mocy produkcyjnych. Opisanie wyżej korzystne tendencje nie wykluczają zatem istnienia szkody.
- (129) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że niekorzystna tendencja dotyczy tylko niektórych wskaźników szkody, nie jest jednak wystarczająca do stwierdzenia istotnej szkody. W art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie wymaga się, aby wszystkie wskaźniki szkody wykazywały na niekorzystną tendencję, sytuacja przemysłu unijnego ma być analizowana przez ocenę zmiany wszystkich wskaźników szkody jako całości. W przedmiotowej sprawie prawie wszystkie wskaźniki szkody, w tym główne wskaźniki, takie jak wielkość produkcji i sprzedaży, udział w rynku, średnie ceny sprzedaży i rentowność wykazywały na niekorzystną tendencję.
- (130) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA LUB KONTYNUACJI SZKODY

1. Uwaga wstępna

- (131) Jak wykazano w motywach 99–130 przemysł unijny poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W całym okresie badanym przywóz z Chin występował na rynku unijnym jedynie w ograniczonych ilościach, gdy tymczasem wielkość przywozu z Indonezji i jego udział w rynku w tym samym okresie zwiększyły się niemal trzykrotnie. W wyniku równoległego dochodzenia w sprawie przywozu MSG z Indonezji, o którym mowa w motywie 7, uznano, że przywóz z Indonezji odbywał się po cenach dumpingowych i spowodował istotne szkody dla przemysłu unijnego, gdy tymczasem przywóz z Chin, z uwagi na swą nieznaczną wielkość i poziom cen, nie przyczynił się do szkody⁽¹⁾. Jednocześnie, jak wskazano w motywach 48–70, dochodzenie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywóz z Chin był dokonywany po cenach dumpingowych i istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.

2. Skutki przewidywanej wielkości przywozu z Chin oraz wpływ na ceny w przypadku uchylecia środków

- (132) Komisja oceniła prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obecnie obowiązujących środków, przeanalizowano prawdopodobny wpływ chińskiego przywozu na rynek unijny i przemysł unijny zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (133) Analiza ta koncentrowała się na wolnych mocach produkcyjnych chińskich producentów eksportujących, atrakcyjności rynku unijnego oraz polityce cenowej chińskich producentów w Unii. Uwzględniono także środki antydumpingowe wprowadzone w odniesieniu do przywozu MSG z Indonezji.
- (134) Jak ustalono w motywie 51, całkowite wolne moce produkcyjne w zakresie MSG w Chinach oszacowano w 2012 r. na około 600 000–900 000 ton. Wielkość ta w dużej mierze przekraczała łączną unijną konsumpcję MSG w tym samym okresie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 904/2014 z dnia 20 sierpnia 2014 r.

- (135) Istnieją podstawy, aby spodziewać się, że w związku z atrakcyjnością rynku unijnego opisaną w motywach 59–64, w przypadku uchylenia środków przynajmniej część tych wolnych mocy produkcyjnych zostanie najprawdopodobniej przekierowana na rynek unijny.
- (136) Jak wspomniano powyżej w motywie 50, ceny przywozu z Chin bez ceł antidumpingowych podcięłyby ceny sprzedaży przemysłu unijnego średnio o ponad 10 %. Byłyby one również niższe od ceny przywozu z Indonezji. Na tej podstawie stwierdzono, że – przy braku środków – chińscy producenci eksportujący prawdopodobnie zwiększą presję cenową wywieraną na rynek unijny, zwiększając tym samym jeszcze bardziej istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny. W tym względzie należy przypomnieć, że równoległe postępowanie antidumpingowe wykazało, iż unijny rynek stał się obszarem presji cenowej ze strony przywozu z Indonezji, w związku z czym przemysł unijny nie mógł podnieść cen stosownie do wzrostu kosztów; przeciwnie – był zmuszony do obniżenia cen w okresie badanym.
- (137) Jak wykazano w motywie 60, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków, ceny przywozu z Chin mogłyby wzrosnąć. Biorąc jednak pod uwagę znaczne marginesy podcięcia cenowego ustalone w momencie odliczania cła antidumpingowego – zakładając nawet, że ceny przywozu z Chin wzrosły – istnieje margines umożliwiający chińskim eksporterom utrzymanie poziomu cen przywozowych poniżej poziomu cen przemysłu unijnego, co z kolei z dużym prawdopodobieństwem pozwoli im zwiększyć udział w rynku unijnym. W takiej sytuacji przemysł unijny doświadczyłby natychmiastowego spadku sprzedaży i cen sprzedaży.
- (138) Wreszcie w kontekście równoległego dochodzenia przeciwko Indonezji i odpowiednich środków wprowadzonych w odniesieniu do przywozu MSG z tego kraju, oczekuje się poprawy stanu przemysłu unijnego spowodowanego doznaniem istotnej szkody. Wznowienie przywozu z Chin w znacznych ilościach i po cenach dumpingowych – gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków – zagroziłoby procesowi poprawy.

3. Uwagi otrzymane po ujawnieniu informacji

- (139) Po ujawnieniu informacji jedna zainteresowana strona twierdziła, że utrzymanie środków nie poprawi sytuacji unijnych producentów, gdyż jej pogorszenie jest spowodowane głównie przez czynniki inne niż przywóz MSG z Chin. Strona ta stwierdziła, że czynnikami tymi są w szczególności: wpływ unijnej polityki inwestycyjnej na rentowność przemysłu, wzrost kosztów pracy oraz rzekomo nieefektywne wykorzystanie zasobów. Twierdzono, że podczas dokonywania oceny ogólnej sytuacji przemysłu unijnego wpływ tych czynników nie został w wystarczającym stopniu wzięty pod uwagę.
- (140) Należy zauważyć, że zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych nowych informacji ani dowodów na poparcie tych twierdzeń.
- (141) W odniesieniu do inwestycji dokonanych przez przemysł unijny, strona ta nie wyjaśniła, w jakim stopniu inwestycje te mogły mieć wpływ na jego rentowność. Jak opisano w motywie 124, inwestycje dokonywane przez przemysł unijny opierano na rozsądnych decyzjach biznesowych i nie można ich uznać za niewłaściwe. Ponadto koszty inwestycji amortyzowały się i jako takie nie miały znaczącego wpływu na rentowność przemysłu unijnego.
- (142) W odniesieniu do wzrostu kosztów pracy (przy czym ze względu na poufność nie można podać dokładnych danych liczbowych) dochodzenie wykazało, że wpływ tego wzrostu na całkowity koszt produkcji nie był znaczący.
- (143) W odniesieniu do nieefektywnego wykorzystania zasobów, strona nie sprecyzowała charakteru rzekomej nieefektywności, a dochodzenie nie ujawniło żadnej potencjalnej nieefektywności przemysłu unijnego.
- (144) W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

4. Wniosek

- (145) W świetle ustaleń dochodzenia dotyczących wolnych mocy produkcyjnych, atrakcyjności rynku unijnego i spodziewanego poziomu cen przywozu z Chin uważa się, że uchylenie środków z dużym prawdopodobieństwem prowadziłoby do ponownego wystąpienia szkody, dalszego pogorszenia sytuacji przemysłu unijnego ze względu na prawdopodobny wzrost przywozu z Chin po cenach dumpingowych, powodujących podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

- (146) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antidumpingowych wobec Chin nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Określenie interesu Unii oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.

- (147) Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (148) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i wystąpienia szkody istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie istniejących środków nie leży w interesie Unii.

1. Interes przemysłu unijnego

- (149) W wyniku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Jak wspomniano w motywie 131, przywóz po cenach dumpingowych z Indonezji spowodował istotną szkodę. W wyniku dochodzenia ustalono również, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia istotnej szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków przeciwko przywozowi z Chin. Spodziewana poprawa sytuacji przemysłu unijnego po szkodzie poniesionej z powodu przywozu z Indonezji dzięki środkom antydumpingowym wprowadzonym w odniesieniu do tego kraju może nie nastąpić, gdyby wznowić przywóz MSG z Chin na rynek unijny po cenach dumpingowych.
- (150) Oczekuje się, że w przypadku utrzymania środków przemysł unijny będzie mógł w pełni wykorzystać sytuację, jaką stwarza istnienie środków wprowadzonych w kontekście równoległego dochodzenia dotyczącego przywozu MSG z Indonezji, czyli odzyskać kondycję po doznaniu istotnej szkody. Docelowo powinien on być w stanie poprawić swą rentowność.
- (151) Stwierdzono zatem, że utrzymanie obowiązujących środków wobec Chin leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (152) Po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania zgłosiło się czternaście przedsiębiorstw. Żadne z tych przedsiębiorstw nie przywoziło jednak MSG z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (153) Jedno przedsiębiorstwo handlowe w Unii zajmujące się odsprzedażą MSG na rynku unijnym i poza nim zgłosiło się w trakcie dochodzenia jako użytkownik. Wspomniane przedsiębiorstwo handlowe nabywało MSG głównie od przemysłu unijnego, ale także od importerów. Przedsiębiorstwo handlowe nie kupowało MSG pochodzącego z Chin, tylko pochodzący z Indonezji i innych państw trzecich. Działalność tego przedsiębiorstwa związana z MSG była marginalna w porównaniu z ogółem działalności. Na tej podstawie uznano, że obowiązujące środki dotyczące przywozu MSG z Chin nie miały znaczącego negatywnego wpływu na sytuację tego przedsiębiorstwa handlowego.

3. Interes użytkowników

- (154) Użytkownicy prowadzą działalność głównie w sektorze żywienia, wykorzystując MSG do produkcji mieszanek przypraw, zup i potraw gotowych do spożycia. MSG jest też wykorzystywany do określonych zastosowań w sektorze niespożywcym, na przykład do produkcji detergentów.
- (155) Zgłosiły się trzydzieści trzy przedsiębiorstwa i wszystkie otrzymały kwestionariusz. Pięć przedsiębiorstw współpracowało w trakcie dochodzenia przez udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Cztery z nich prowadziły działalność w sektorze żywienia, a jedno w sektorze niespożywcym. Dwa ze współpracujących przedsiębiorstw, jedno działające w sektorze żywienia i drugie produkujące detergenty, zostały poddane kontroli na miejscu.

a) Sektor żywienia

- (156) W wyniku dochodzenia wykazano, że koszt MSG stanowił średnio około 5 % łącznego kosztu produktów zawierających MSG wytwarzanych przez współpracujące przedsiębiorstwa, które przekazały niezbędne dane.
- (157) Spośród czterech współpracujących użytkowników tylko jeden dokonywał przywozu MSG z Chin. To współpracujące przedsiębiorstwo kupowało MSG od przemysłu unijnego, a około 40 % swoich całkowitych zakupów MSG przywoziło z Chin. Działalność związana z produktami zawierającymi MSG stanowiła około jedną trzecią ogółu jego działalności. W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przedsiębiorstwo to uznano za rentowne.
- (158) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym pozostałe trzy przedsiębiorstwa nie dokonywały przywozu MSG z Chin. W przypadku dwóch z tych wspomnianych przedsiębiorstw działalność związana z MSG była stosunkowo niewielka w porównaniu z ogółem działalności. Ponadto z udzielonych informacji wynika, że oba przedsiębiorstwa były rentowne w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Co się tyczy trzeciego przedsiębiorstwa, jego działania związane z produktami zawierającymi MSG stanowiły wprawdzie około jednej trzeciej całkowitej działalności, ustalono jednak, że w okresie dochodzenia przeglądownego przedsiębiorstwo było rentowne.

b) Sektor niespożywczy

- (159) Jedno ze współpracujących przedsiębiorstw wykorzystywało MSG do produkcji detergentów. Koszt MSG stanowił 15–20 % kosztów wytworzenia tych produktów. W okresie dochodzenia przeglądowego przedsiębiorstwo kupowało MSG głównie od przemysłu unijnego. Przywoziło ono też MSG z innych państw trzecich, jednak nie z Chin. Część jego działalności dotycząca produktów zawierających MSG była niewielka w porównaniu z ogółem działalności, która ponadto przynosiła w okresie objętym dochodzeniem dodatnią marżę zysku na poziomie [5–10 %].
- (160) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że biorąc pod uwagę unijne ramy prawne zabraniające wykorzystania fosforanów i innych związków fosforu ⁽¹⁾, MSG będzie prawdopodobnie wykorzystywany w większych ilościach w celu zastąpienia fosforanów i innych związków fosforu przy produkcji detergentów. Oczekuje się zatem, że popyt na MSG w Unii znacznie wzrośnie, a ewentualne cła antydumpingowe na przywóz MSG będą miały niekorzystny wpływ na rozwój tego nowego rynku. Strona argumentowała w szczególności, że poziom obowiązujących środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu MSG z Chin uniemożliwiłby wejście chińskiego przywozu na rynek unijny, w związku z czym istniałoby ryzyko braku dostaw w Unii. Przedsiębiorstwo to twierdziło również, że ponieważ środki obowiązują również w odniesieniu do przywozu MSG z Indonezji, brak jest alternatywnych źródeł dostaw.
- (161) Użytkownik ten utrzymywał ponadto, że z uwagi na spodziewany wzrost konsumpcji MSG przemysł unijny odniósłby korzyści i zwiększył wielkość sprzedaży na rynku unijnym. Z drugiej strony użytkownik twierdził, że przemysł unijny nie będzie miał wystarczających mocy produkcyjnych, aby zapewnić dostawy dla zwiększonego popytu na rynku unijnym.
- (162) Na tym etapie trudno jednak przewidzieć, w jaki sposób nowe ramy prawne wpłyną na unijny rynek oraz czy i w jakim stopniu doprowadzą one do zwiększenia produkcji detergentów opartych na MSG, a tym samym wpłyną na popyt na MSG w Unii. Zainteresowana strona nie przedstawiła też żadnych dowodów na potwierdzenie zakresu, w jakim cła antydumpingowe miałyby wyrzucić szkodliwy skutek. W tym względzie należy zauważyć, że celem cła antydumpingowego jest przywrócenie równych warunków działania na unijnym rynku. W wyniku dochodzenia ujawniono też szereg alternatywnych źródeł zaopatrzenia, takich jak Brazylia, Wietnam i Korea.
- (163) Po ujawnieniu informacji ta sama zainteresowana strona ponownie wyraziła opinię, że unijny popyt na MSG znacząco wzrośnie w związku z zakazem stosowania fosforanów i że przemysł unijny nie będzie w stanie zaspokoić rosnącego zapotrzebowania w Unii. Strona ta nie przedstawiła jednak żadnych nowych informacji ani dowodów na poparcie swoich argumentów, a zatem argument ten odrzucono.
- (164) Co się tyczy alternatywnych źródeł dostaw, w RO2010/2011 udział w rynku przywozu z pozostałych państw trzecich był znaczący i zmniejszył się dopiero z powodu nieuczciwych cen przywozu z Indonezji. Oczekuje się, że nałożenie ceł na przywóz MSG z Indonezji w ramach dochodzenia równoległego powinno umożliwić pozostałym państwom trzecim odzyskanie utraconych udziałów w rynku w Unii. W przypadku uchylenia środków w odniesieniu do Chin spodziewany wpływ ceł antydumpingowych wobec Indonezji może nie nastąpić, gdyż przywóz z Chin może wejść na rynek unijny w znacznie większych ilościach po cenach dumpingowych, powodując podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (jak określono powyżej w motywach 149–151).
- (165) Po ujawnieniu informacji wyżej wymieniona zainteresowana strona ponownie wysunęła argument, że nie istnieją żadne realne alternatywne źródła dostaw, gdyż producenci z pozostałych rynków państw trzecich należą do tej samej grupy co przemysł unijny.
- (166) Jak wspomniano powyżej w motywie 94 i 95, w szeregu państw trzecich, takich jak między innymi Brazylia, Republika Korei lub Wietnam istnieją alternatywne źródła zaopatrzenia w MSG. W okresie objętym dochodzeniem przeglądem udział w rynku przywozu z państw trzecich innych niż Chiny lub Indonezja stanowił tylko około jedną czwartą poziomu z RO2010/2011. Nie ma powodu, aby w przypadku utrzymania środków w stosunku do przywozu z Chin przywóz z innych krajów trzecich nie mógłby co najmniej częściowo zaspokoić potrzeb użytkowników MSG, przy jego odpowiednim udziale w rynku, który dorównywałby poziomowi z RO2010/2011 lub go przekraczał. Ponadto jak wynika z informacji, które były dostępne dla stron w dokumentacji nieopatrzonej klauzulą poufności, wspomniane alternatywne źródła należą do przedsiębiorstw/grup przedsiębiorstw niezależnych od Ajinomoto Group lub do tej grupy. W każdym razie, nawet gdyby te alternatywne źródła należały do Ajinomoto Group, nic nie wskazuje na to, że nie będą one dostarczane na rynek unijny na uczciwych warunkach. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 259/2012 z dnia 14 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 648/2004 w odniesieniu do stosowania fosforanów i innych związków fosforu w detergentach dla konsumentów przeznaczonych do prania i detergentach dla konsumentów przeznaczonych do automatycznych zmywarek do naczyń (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 16).

- (167) Ta sama strona twierdziła również, jakoby przemysł unijny posiadał pozycję dominującą, w związku z czym na rynku Unii zabrakłoby konkurencji. Argumentowała ona, iż utrzymanie środków wobec MSG z Chin jeszcze bardziej wzmocniłoby pozycję przemysłu unijnego na rynku unijnym.
- (168) Z dochodzenia jasno wynikało, że unijny przemysł nie był w stanie utrzymać swojej wielkości sprzedaży w Unii, ponieważ utracił udział w rynku, przede wszystkim na rzecz przywozu z Indonezji. Przemysł unijny nie był także w stanie podnieść poziomu cen zgodnie ze wzrostem kosztu surowców z powodu presji cenowej ze strony przywozu po cenach dumpingowych z Indonezji, a w efekcie poniósł znaczne straty w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Komisja zwróciła także uwagę na konkurencję ze strony przywozu pochodzącego z szeregu innych państw trzecich korzystających ze swobodnego dostępu do rynku unijnego. W związku z tym dowody świadczące o rzekomo dominującej pozycji przemysłu unijnego były niewystarczające i argument ten musiał zostać odrzucony.
- (169) Po ujawnieniu informacji zainteresowane strony twierdziły, że w interesie Unii nie leży, aby użytkownicy w Unii musieli opierać się na przemyśle unijnym oraz że należy zapewnić wystarczające alternatywne źródła zaopatrzenia. Na poparcie tego twierdzenia zainteresowana strona zauważyła, że spadek konsumpcji w okresie RO2010/2011–RO2011/2012 spowodowany był głównie spadkiem wielkości produkcji przemysłu unijnego.
- (170) Jak wspomniano powyżej w motywie 100, produkcja w okresie RO2010/2011–RO2011/2012 spadła o 5 %, natomiast konsumpcja spadła w tym samym okresie o 13 % (zob. motywy 76 i 78). W RO2011/2012 wykorzystanie mocy wyniosło 5 % poniżej poziomu z RO2010/2011, co oznacza, że w RO2011/2012 istniała rezerwa mocy produkcyjnych. Produkcji przemysłu unijnego nie można zatem uznać za czynnik, który miał wpływ na spadek konsumpcji w RO2011/2012. W każdym razie, jak wskazano powyżej w motywie 166, istnieją alternatywne źródła dostaw z pozostałych państw trzecich. Dlatego też argument ten powinien zostać odrzucony.
- (171) Na tej podstawie, w szczególności w związku z faktem, że nie wydaje się, aby środki skierowane przeciw Chinom miały jakikolwiek znaczący negatywny wpływ na użytkowników współpracujących, Komisja doszła do wniosku, że utrzymanie środków nie miałoby prawdopodobnie znaczącego wpływu na sytuację gospodarczą tych podmiotów.

4. Interes dostawców

- (172) Czterech unijnych dostawców surowców zgłosiło się i udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ich sprzedaż surowców na potrzeby przemysłu unijnego stanowiła tylko niewielką część ich łącznych obrotów. Dwóch z tych dostawców zakwestionowało ten wniosek, twierdząc, że zamknięcie przemysłu unijnego może mieć znaczący wpływ na ich działalność gospodarczą. Dostawcy ci twierdzili, iż skutki potencjalnego zaprzestania produkcji MSG w Unii mogłyby mieć niekorzystny wpływ na ich ogólną działalność gospodarczą, ponieważ cukrownie nie mogą uniknąć produkowania pewnej ilości syropów cukrowych i melasy, których głównym nabywcą jest przemysł unijny. Niesprzedanie wspomnianych form cukru wpłynęłoby na ogólną efektywność przedmiotowych zakładów.
- (173) Powyższych argumentów nie poparto jednak żadnymi dowodami, w związku z czym zostały one odrzucone.

5. Inne argumenty

- (174) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że wpływ środków obowiązujących wobec Chin należy oceniać łącznie z wpływem środków wprowadzonych w odniesieniu do przywozu MSG z Indonezji.
- (175) Wpływ obu środków na użytkowników poddano analizie w kontekście dostępności alternatywnych źródeł dostaw. Z analizy tej wynikało, że pewna liczba państw trzecich faktycznie dysponowała potencjałem umożliwiającym jej wywóz MSG do Unii. Państwa te były faktycznie obecne na unijnym rynku, zanim do Unii wprowadzono duże ilości towarów przywożonych z Indonezji po cenach dumpingowych.

6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (176) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie ma istotnych powodów dotyczących interesu Unii przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych wprowadzonych wobec Chin.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (177) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.

- (178) Z powyższego wynika, że na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe stosowane względem przywozu MSG pochodzącego z Chin, wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 1187/2008, powinny zostać utrzymane.
- (179) Jeśli przedsiębiorstwo później zmieni swoją nazwę, może wnioskować o stosowanie poszczególnych stawek cła antydumpingowego. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie ogłoszenie w sprawie zmiany nazwy.
- (180) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym wprowadza się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glutaminianu monosodowego objętego obecnie kodem CN ex 2922 42 00 (TARIC 2922 42 00 10) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.
2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (%)	Dodatkowy kod TARIC
Hebei Meihua MSG Group Co. Ltd oraz Tongliao Meihua Bio-Tech Co. Ltd	33,8	A883
Fujian Province Jianyang Wuyi MSG Co. Ltd	36,5	A884
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	39,7	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/84**z dnia 21 stycznia 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz glutaminianu monosodowego pochodzącego z Indonezji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Środki tymczasowe**

- (1) Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 904/2014⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”), od dnia 22 sierpnia 2014 r. tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glutaminianu monosodowego pochodzącego z Indonezji.
- (2) Postępowanie zostało wszczęte w dniu 29 listopada 2013 r. w związku ze skargą złożoną w dniu 16 października 2013 r. przez Ajinomoto Foods Europe SAS („skarżący”), jedyne go producenta glutaminianu monosodowego na obszarze Unii, reprezentującego zatem 100 % unijnej produkcji glutaminianu monosodowego ogółem.
- (3) Jak wskazano w motywie 20 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), szereg zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (5) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone przez Komisję, która w stosownych przypadkach zmieniła tymczasowe ustalenia.
- (6) Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glutaminianu monosodowego pochodzącego z Indonezji, a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (7) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. Kontrola wyrywkowa

- (8) Wobec braku uwag dotyczących metody kontroli wyrywkowej importerów niepowiązanych potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 7 do 19 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (9) Jak wskazano w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, produkt objęty postępowaniem to glutaminian monosodowy („MSG”) pochodzący z Indonezji, objęty obecnie kodem CN ex 2922 42 00 („produkt objęty postępowaniem”). MSG to dodatek do żywności, stosowany głównie jako substancja wzmacniająca smak i

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 904/2014 z dnia 20 sierpnia 2014 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glutaminianu monosodowego pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 246 z 21.8.2014, s. 1).

zapach zup, wywarów, dań rybnych i mięsnych, mieszanek przypraw i potraw gotowych do spożycia. Produkowany jest w postaci białych, bezzapachowych kryształków o niejednakowej wielkości. Stosowany jest także w przemyśle chemicznym do zastosowań innych niż spożywcze, np. w detergentach. MSG jest dostępny w opakowaniach różnej wielkości, od opakowań detalicznych zawierających 0,5 g do worków o zawartości 1 000 kg. Mniejsze opakowania sprzedawane są prywatnym konsumentom przez sprzedawców detalicznych, zaś większe opakowania, zawierające 20 kg i więcej, przeznaczone są dla użytkowników przemysłowych. Ponadto istnieją rodzaje MSG o różnym stopniu czystości. Wielkość opakowania lub stopień czystości nie mają jednak żadnego wpływu na właściwości glutamianu monosodowego.

- (10) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego potwierdza się wnioski przedstawione w motywach od 21 do 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

C. DUMPING

1. Wartość normalna

- (11) Wobec braku innych uwag dotyczących wartości normalnej potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach od 26 do 31 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Cena eksportowa

- (12) Obaj współpracujący indonezyjscy producenci eksportujący powtórzyli swoje stwierdzenia, że ceny sprzedaży naliczane ich przedsiębiorstwom powiązanim są ustalane według warunków rynkowych i że w celu określenia ceny eksportowej należy się oprzeć na cenie sprzedaży, jaką nalicza spółka dominująca w Indonezji pierwszemu klientowi powiązanemu, a nie na konstruowanej cenie eksportowej.
- (13) Na poparcie powyższego argumentu obu producentów eksportujących wskazało, że nie ma dowodów dotyczących wzajemnej kompensacji w zakresie produktów lub innych poniesionych kosztów między spółką dominującą w Indonezji i jej przedsiębiorstwami powiązanymi. Wnioski zawarte w motywie 37 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie powinny być zatem oparte na tych elementach.
- (14) Jeden producent eksportujący stwierdził ponadto, że jego przedsiębiorstwo powiązane w Unii nie było importerem, lecz pośrednikiem, który odsprzedawał produkt w Unii przed odprawą celną. Ten producent eksportujący utrzymywał, że cena transferowa stosowana między przedsiębiorstwami powiązanymi nie osiągała poziomu umożliwiającego importerom powiązanym osiągnięcie rozsądnego zysku, a zatem na tej podstawie wnioski przedstawione w motywie 37 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie były właściwe.
- (15) Na początek należy zauważyć, że sam fakt występowania powiązań między eksporterem i importerem jest wystarczający, by Komisja mogła traktować rzeczywiste ceny eksportowe jako niewiarygodne, ponieważ istnienie powiązań między eksporterem i importerem jest jednym z wielu powodów, dla których rzeczywiste ceny eksportowe mogą być uważane za niewiarygodne. Ze względu na powiązania między dostawcą i importerem ceny naliczane przez dostawcę jego przedsiębiorstwu powiązanemu w Unii są cenami transferowymi, które nie wynikają z negocjacji na zasadach rynkowych stosowanych zazwyczaj między przedsiębiorstwami niezależnymi. Ponadto oczywiste jest, że koszty związane z działaniami przedsiębiorstwa powiązanego i marża zysku, którą takie przedsiębiorstwo faktycznie osiąga, pomniejszając kwotę uzyskiwaną przez producenta eksportującego, w zakresie, w jakim takie koszty są zazwyczaj ponoszone przez importera.
- (16) Co więcej, w odniesieniu do obecnej sprawy dochodzenie wykazało, że wymienione przedsiębiorstwa powiązane nie osiągały stabilnej marży zysku w Unii. W tym względzie należy najpierw zauważyć, że marża zysku współpracującego importera niepowiązanego nie mogła być wykorzystana z uwagi na jej poufny charakter, a zatem nie mogła być ujawniona konkurentom. W związku z powyższym jako punkt odniesienia wykorzystano marżę zysku ⁽¹⁾ z poprzedniego dochodzenia dotyczącego innego produktu chemicznego wytwarzanego przez podobny przemysł i przywożonego do Unii w podobnych do obecnego przypadku okolicznościach. Ta marża zysku jest najbardziej obiektywną podstawą do skutecznego oszacowania wolnorynkowej ceny eksportowej. Została ona ustalona na poziomie 5 %. Jako, że zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwa powiązane w Unii jest znacznie niższy od tego poziomu oraz w świetle zmienności takiego zysku, cena transferowa nie mogła być uważana za wiarygodną podstawę.
- (17) Co więcej, dowód wykazujący, że faktycznie miała miejsce wzajemna kompensacja niektórych powstałych kosztów, które są zazwyczaj ponoszone przez importera, lecz płacone przez jakąkolwiek stronę, nie jest koniecznym wymaganym. Jak wskazano powyżej, te koszty są zawsze ponoszone przez przedsiębiorstwo powiązane, w momencie, gdy takie przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie sprzedaży i importu. W wyniku występowania związków między przedsiębiorstwami powiązanymi nie można wykluczyć wzajemnej kompensacji za pośrednictwem innych produktów lub takich kosztów, a zatem ceny transferowe nie są wiarygodne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1036/2010 z dnia 15 listopada 2010 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny (Dz.U. L 298 z 16.11.2010, s. 27).

- (18) Nie ma zatem znaczenia, czy przedsiębiorstwo powiązane w Unii pełni wszystkie funkcje importera, czy też inne funkcje. Istotnym elementem jest to, czy cena eksportowa ustalona na poziomie granicy Wspólnoty jest wiarygodna. Jak wskazano powyżej w motywie 15, obecne dochodzenie wykazało, że poziomy cen stosowanych między przedsiębiorstwami powiązanimi nie umożliwiły tym przedsiębiorstwom w Unii osiągnięcia rozsądnej marży zysku. Żaden z eksporterów nie przedłożył jakichkolwiek dowodów wyjaśniających, dlaczego wskazana marża zysku byłaby niewłaściwa, a zatem stwierdzenia w tym względzie należy uznać za nieuzasadnione. Argument wskazujący, że jedno z tych przedsiębiorstw powiązanych nie pełniło funkcji importera w Unii, nie jest właściwy, ponieważ, jak wskazano powyżej, nie ma znaczenia to, jaką dokładnie funkcję pełniło dane przedsiębiorstwo w Unii. Ponadto fakt, że dane przedsiębiorstwo pełniło tylko pewne funkcje importera, jest oczywiście odzwierciedlony w wysokości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez przedsiębiorstwa powiązane, ale z pewnością nie w przyjętej marży zysku. Co więcej, należy zauważyć, że realizacja pewnych działań przez przedsiębiorstwo powiązane przed przywozem, nie oznacza, iż cena eksportowa nie może być skonstruowana na podstawie ceny odsprzedaży naliczanej wobec pierwszego niezależnego klienta z uwzględnieniem koniecznych dostosowań poczynionych zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (19) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń obaj współpracujący indonezyjscy producenci eksportujący powtórzyli swoje stwierdzenia dotyczące określenia ceny eksportowej. Jeden producent eksportujący zakwestionował ustalenia wskazane w motywie 15, zgodnie z którymi sam fakt istnienia związków między eksporterem i importerem miałby być wystarczający, by umożliwić Komisji uznanie rzeczywistych cen eksportowych za niewiarygodne, oraz stwierdził, że byłoby to sprzeczne z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Ponadto ten sam producent eksportujący stwierdził, że ustalenia z motywu 17, zgodnie z którymi niektóre koszty są ponoszone przez przedsiębiorstwo powiązane, w momencie, gdy takie przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie sprzedaży i importu, nie odzwierciedlają stanu faktycznego w omawianej sprawie. Wreszcie wymieniony producent eksportujący podkreślił, że Komisja nie uwzględniła tego, iż ceny stosowane wobec przedsiębiorstwa powiązanego i ceny stosowane wobec klientów niezależnych w Unii były podobne.
- (20) Drugi producent eksportujący powtórzył, że jego ceny eksportowe stosowane wobec pierwszego klienta niezależnego na granicy Unii powinny zostać uwzględnione do celów określenia ceny eksportowej, podkreślając, że przedsiębiorstwo powiązane działało wyłącznie jako pośrednik i że m.in. odprawa celna była przeprowadzana przez klientów niepowiązanych w Unii.
- (21) W odpowiedzi na te stwierdzenia należy zauważyć, że zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego Komisja uznała, na podstawie okoliczności omawianej sprawy, że ceny eksportowe powinny być skonstruowane z uwagi na istnienie związków między eksporterami i stronami powiązanimi. W toku dochodzenia wykazano bowiem, że wymienione strony powiązane nie osiągnęły stabilnej marży zysku w Unii w okresie objętym dochodzeniem. W tym względzie funkcja przedsiębiorstwa powiązanego w Unii nie ma znaczenia przy określaniu, czy ceny eksportowe w omawianej sprawie powinny być skonstruowane. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 18, fakt, że przedsiębiorstwa powiązane wypełniają tylko niektóre funkcje, nie stanowi przeszkody w zastosowaniu art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ale jest odzwierciedlony w niższej kwocie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych odejmowanych od ceny, po której produkt objęty postępowaniem jest po raz pierwszy odsprzedawany niezależnym nabywcom. Wreszcie, należy również wskazać, że producenci eksportujący nie przedstawili żadnych udokumentowanych informacji, które mogłyby zmienić wskazane wnioski. W odniesieniu do stwierdzenia dotyczącego podobnych cen stosowanych wobec powiązanych i niezależnych klientów w Unii, należy podkreślić, że stwierdzenie to zostało omówione w motywie 37 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W toku dochodzenia stwierdzono, że pomimo podobnych cen w porównaniu z cenami stosowanymi wobec klientów niezależnych, ceny transferowe stosowane między powiązanimi przedsiębiorstwami nie pozwalały powiązanym importerom na osiągnięcie stabilnego zysku w Unii. Wobec tego powyższe argumenty powinny zostać odrzucone.
- (22) Argumenty dotyczące zastosowania skonstruowanych cen eksportowych w obecnym dochodzeniu powinny zatem zostać odrzucone.
- (23) Tych samych dwóch producentów eksportujących stwierdziło, że jeżeli ceny eksportowe zostałyby skonstruowane pomimo ich argumentów wskazanych w motywach 12–14, rozsądna marża zysku wynosząca 5 % wykorzystana do skonstruowania ceny eksportowej byłaby przeszacowana oraz że zamiast tego należałoby wykorzystać rzeczywistą marżę zysku powiązanych z nimi przedsiębiorstw, ponieważ ceny stosowane między powiązanimi stronami były na tym samym poziomie co ceny stosowane wobec niezależnych klientów.
- (24) Argument ten należy odrzucić na podstawie ustaleń wymienionych w motywach od 15 do 18 dotyczących wiarygodności cen transferowych i marży zysków przedsiębiorstw powiązanych w Unii. W każdym razie dostosowania wprowadzone w odniesieniu do poniesionych kosztów, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, były oparte na odpowiednich kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych odpowiednich przedsiębiorstw i odzwierciedlały zatem działania podejmowane przez te przedsiębiorstwa, niezależnie od ich funkcji. W konsekwencji argument ten należy odrzucić.
- (25) Jeden z powyższych producentów eksportujących stwierdził, że w odniesieniu do konkretnych transakcji realizowanych z przedsiębiorstwem niepowiązanym z producentem eksportującym, cena eksportowa powinna zostać oparta na rzeczywistej cenie płaconej lub należnej, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Komisja ustaliła jednak, że wskazana sprzedaż nie była sprzedażą eksportową do Unii. Na tej podstawie wymienione transakcje zostały wyłączone z określania ceny eksportowej. W następstwie ujawnienia ostatecznych

ustaleń producent eksportujący zakwestionował to wyłączenie, na tej podstawie, że Komisja powinna uwzględnić całą sprzedaż w Unii produktu objętego postępowaniem, który został wyprodukowany przez producenta eksportującego. W celu określenia ceny eksportowej uwzględniono jednak całą sprzedaż na rzecz klienta niezależnego. Wszystkie kolejne transakcje dotyczące tego klienta niezależnego muszą zostać pominięte, ponieważ, po pierwsze, nie są sprzedażą eksportową w rozumieniu art. 2 ust. 8 i 9 rozporządzenia podstawowego, a po drugie, istnieje ryzyko podwójnego liczenia tej sprzedaży. Na tej podstawie stwierdzenie producenta eksportującego zostało odrzucone.

- (26) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia ceny eksportowej potwierdza się wnioski zawarte w motywach od 32 do 38 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. Porównanie

- (27) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dwóch producentów eksportujących sprzeciwiło się temu, że koszty dotyczące przemieszczenia towarów z fabryki do magazynu zostały uznane za wewnętrzne koszty logistyczne niemające wpływu na porównywalność cen.
- (28) Jeden z tych producentów eksportujących posiadał kilka magazynów dystrybucyjnych na rynku krajowym, z których MSG było przesyłane do odbiorców końcowych. Wspomniany producent eksportujący stwierdził, że koszty transportu z fabryki do magazynów powinny być uznane za koszt krajowego transportu towarów oraz zostać odjęte od wartości normalnej, ponieważ takie koszty nie są ponoszone przy sprzedaży eksportowej. Drugi producent eksportujący utrzymywał, że w pewnych przypadkach koszt przemieszczenia towarów do magazynu może być powiązany z konkretną fakturą, a tym samym jest bezpośrednim kosztem sprzedaży, i taki koszt jest zawarty w cenie stosowanej wobec klientów oraz ma wpływ na porównywalność cen. Należy go zatem odjąć od wartości normalnej.
- (29) Magazyny są uważane za część pomieszczeń producenta eksportującego, a produkt jest gotowy do sprzedaży dopiero w momencie, gdy znajduje się w magazynie. Odległość dzieląca magazyn od fabryki nie ma znaczenia, tak samo jak to, czy transport z fabryki do magazynu może być powiązany z konkretną krajową transakcją sprzedaży, ponieważ takie koszty są zazwyczaj ponoszone przed sprzedażą, a zatem nie są bezpośrednim kosztem sprzedaży mającym wpływ na porównywalność cen. W związku z powyższym, na podstawie art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego, argumentacja w tym względzie powinna zostać odrzucona.
- (30) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń współpracujący producent eksportujący, który dokonywał wywozu MSG za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego zlokalizowanego poza Unią, stwierdził, że jego wywóz nie powinien być objęty korektami na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przedsiębiorstwo powiązane poza Unią nie działało jako przedstawiciel na zasadzie prowizji. Producent eksportujący utrzymywał, że marża przedsiębiorstwa powiązanego, która posłużyła za podstawę dokonanej korekty, nie ma wpływu na porównywalność cen, ponieważ przy konstruowaniu ceny eksportowej Komisja już odjęła rozsądną marżę zysku osiąganą przez przedsiębiorstwo powiązane w Unii, a operacja ta objęła wszystkie marże zysku odnoszące się do wszystkich transakcji wewnątrz przedsiębiorstwa. Producent eksportujący twierdził ponadto, że jeżeli cokolwiek miałyby być odjęte od skonstruowanej ceny eksportowej, byłyby to wyłącznie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne ponoszone przez przedsiębiorstwo powiązane poza Unią.
- (31) W toku dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwo powiązane zlokalizowane poza Unią stosowało marżę w przypadku każdej sprzedaży eksportowej do Unii. Marża miała wpływ na porównywalność cen, ponieważ była stosowana tylko w odniesieniu do sprzedaży eksportowej, ale nie do sprzedaży na rynku krajowym. Stwierdzenie, że marża zysku przedsiębiorstwa powiązanego została już ujęta przy konstruowaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, nie może zostać przyjęte. Wynika to z tego, że korekty na podstawie art. 2 ust. 9 i art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nie mają tego samego celu, są odrębne i różne od siebie oraz regulowane innymi przepisami prawa materialnego. W art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego dąży się do ustalenia wiarygodnej ceny eksportowej, podczas gdy art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego ma na celu zapewnienie porównywalności ceny eksportowej i wartości normalnej. W przypadku gdy cena eksportowa zostanie prawidłowo ustalona na podstawie art. 2 ust. 8 lub 9 rozporządzenia podstawowego, wszelkie dalsze korekty na podstawie art. 2 ust. 10 tego rozporządzenia nie dotyczą już samej ceny eksportowej i w żaden sposób nie mają na celu określenia wartości normalnej i ceny eksportowej. W związku z powyższym współpracujący producent eksportujący pomija cel korekty wprowadzanej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym dąży się do zapewnienia porównywalności ceny z wartością normalną, a nie do określenia ceny eksportowej. Dlatego też rozsądna marża zysku odjęta na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie obejmuje jakichkolwiek ewentualnych marż osiągniętych w takim samym kanale sprzedaży. W odniesieniu do kwoty, która ma być skorygowana, wprowadzone korekty

odzwierciedlają marżę faktycznie stosowaną między przedsiębiorstwami powiązаныmi, a tym samym mającą rzeczywisty wpływ na ceny i ich porównywalność. W konsekwencji nie ma zatem powodów, aby zastępować ją inną wartością teoretyczną. Wreszcie, Komisja jest upoważniona do uwzględniania tego, że przedsiębiorstwo powiązane zlokalizowane poza Unią otrzymuje płatność (w formie marży przedsiębiorstwa powiązanego dotyczącej sprzedaży fakturowanej przez to przedsiębiorstwo klientom w Unii). Aby przedsiębiorstwo powiązane mogło być uważane za firmę objętą podatkiem od osób prawnych w państwie zlokalizowanym poza Unią (mającym znacznie niższą stawkę podatku od osób prawnych niż Indonezja) w odniesieniu do takich płatności, musi ono prowadzić tam rzeczywistą działalność gospodarczą. Producent eksportujący z Indonezji nie może próbować zapewnić sobie korzystnego traktowania podatkowego, jakie uzyskuje z obecności przedsiębiorstwa powiązanego w państwie poza Unią i z jego działalności gospodarczej w ramach takiej jurysdykcji, a jednocześnie twierdzić w kontekście postępowań antydumpingowych, że to przedsiębiorstwo powiązane nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej. Wobec tego powyższe argumenty powinny zostać odrzucone.

- (32) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń producent eksportujący powtórzył swoje argumenty dotyczące korekty marży jego przedsiębiorstwa powiązanego oraz zakwestionował uwzględnienie kwestii podatkowych w kontekście dochodzenia antydumpingowego. Producent eksportujący stwierdził ponadto, że o ile nie kwestionuje on tego, że jego przedsiębiorstwo powiązane prowadziło działalność handlową w państwie trzecim, którego dotyczy postępowanie, o tyle działalność ta dotyczyła produktu objętego postępowaniem w niewielkim stopniu. Co więcej, powtórzono, że działalność przedsiębiorstwa powiązanego była wyraźnie różna od działalności przedstawiciela i nie wiązała się z jakąkolwiek prowizją od producenta eksportującego w odniesieniu do sprzedaży do Unii. Wreszcie producent eksportujący powtórzył, że przy konstruowaniu ceny eksportowej Komisja już odjęła rozsądną marżę zysku osiąganą przez przedsiębiorstwo powiązane w Unii, a operacja ta objęła wszystkie marże zysku odnoszące się do wszystkich transakcji wewnątrz przedsiębiorstwa. W tym względzie producent eksportujący stwierdził, że w przypadku kolejnej sprzedaży między przedsiębiorstwami powiązаныmi Komisja zazwyczaj odejmuje tylko marżę zysku przedsiębiorstwa powiązanego dokonującego bezpośredniej sprzedaży na rzecz klientów niezależnych w Unii, a nie marże zysków innych przedsiębiorstw powiązanych w ramach tego samego kanału sprzedaży.
- (33) Należy odnotować, że w omawianej sprawie istnienie odrębnej jednostki podatkowej może świadczyć o znaczących rodzajach działalności gospodarczej prowadzonej przez stronę powiązaną zlokalizowaną poza Unią, ponieważ takie rodzaje działalności są wymagane zgodnie z krajowym prawem podatkowym. W omawianej sprawie, jak wyjaśniono w motywie 31, Komisja wzięła pod uwagę fakt, że producent eksportujący, którego dotyczy postępowanie, był powiązany ze stroną zlokalizowaną poza Unią i prowadzącą znaczącą działalność gospodarczą, oraz fakt, że ta strona powiązana zlokalizowana poza Unią odejmowała marżę od każdej transakcji sprzedaży produktu objętego postępowaniem realizowanej między stronami powiązаныmi, a tym samym wpływała na porównywalność cen w zakresie wywozu MSG do Unii. Ponadto, jak wskazano w motywie 31, kwota, na której oparto korektę, odzwierciedlała rzeczywistą zweryfikowaną marżę naliczaną między przedsiębiorstwami powiązаныmi, a zatem dokładnie odzwierciedlała również rodzaje działalności przedsiębiorstwa powiązanego. Wobec tego powyższe argumenty powinny zostać odrzucone.
- (34) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ten sam producent eksportujący zakwestionował korektę wprowadzoną w odniesieniu do prowizji zapłaconych od ceny eksportowej, twierdząc, że nie były to bezpośrednie koszty sprzedaży, lecz wypłacano je comiesięcznie, a tym samym nie są powiązane z konkretnymi transakcjami sprzedaży i nie mają wpływu na porównywalność cen. Wskazany producent eksportujący twierdził, że te wypłacone prowizje obowiązywały tylko między przedsiębiorstwami powiązаныmi, a zatem art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie miał zastosowania. Ten producent utrzymywał także, że zakładając, iż on i jego przedsiębiorstwo powiązane były uważane za jeden podmiot gospodarczy, jakiegokolwiek transfery pieniężne w ramach takiego podmiotu nie były dla niego wydatkiem ani przychodem.
- (35) W toku dochodzenia ustalono, że zgodnie z umową o prowizji między producentem eksportującym i jego przedsiębiorstwem powiązаныm prowizje były należne wtedy, gdy producent eksportujący z Indonezji dokonywał bezpośredniej sprzedaży na rzecz klientów niezależnych na rynku unijnym (zamiast za pośrednictwem jego przedsiębiorstwa powiązanego). Wypłacana prowizja była bezpośrednio związana z wartością netto sprzedaży. W konsekwencji bezpośrednie związki między sprzedażą i prowizją miały wpływ na porównywalność cen na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego.
- (36) Wreszcie założenie, że przedsiębiorstwa powiązane były uważane za jeden podmiot gospodarczy, jest nieprawidłowe. W toku dochodzenia ustalono, że producent eksportujący posiadał w pełni funkcjonalny dział eksportu i nie zachodziło powielanie działań eksportowych między producentem eksportującym a importerem powiązаныm. Dlatego też przedsiębiorstwo powiązane nie może być uważane za wewnętrzny dział sprzedaży, a powyższe argumenty należy odrzucić.
- (37) Jeżeli ceny eksportowe zostałyby ewentualnie skorygowane na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, producent eksportujący stwierdził, że kwota zapłaconych prowizji również powinna zostać wyłączona z kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez przedsiębiorstwo powiązane, które zostały odjęte od ceny odprzedaży naliczanej pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przy konstruowaniu wiarygodnej ceny eksportowej należy jednak odjąć wszystkie koszty ponoszone między przywozem i odsprzedażą od ceny odsprzedaży naliczanej pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii i nie ma

podstawy prawnej umożliwiającej wyrównanie takich kosztów za pomocą innych dochodów, jak chciałby tego producent eksportujący. Ponadto koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne ponoszone przez przedsiębiorstwo powiązane w Unii dotyczyły innego kanału sprzedaży (tj. poprzez klienta powiązanego) niż dochody z prowizji, które dotyczyły kanału sprzedaży do klientów niepowiązanych. Wreszcie korekta dotycząca marży na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego oraz określenie ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 8 lub 9 mają różne cele i odzwierciedlają dwa różne etapy analizy dumpingu.

- (38) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń producent eksportujący powtórzył swoje stwierdzenia dotyczące prowizji opisanej w motywie 35 i stwierdził, że uznanie cen transferowych stosowanych między stronami powiązanimi za niewiarygodne i równocześnie korygowanie ceny eksportowej w oparciu o umowę o prowizji między stronami powiązanimi nie byłoby spójne. Producent eksportujący zakwestionował ustalenia przedstawione w motywie 35, zgodnie z którymi wypłacona prowizja była bezpośrednio powiązana z wartością netto sprzedaży oraz że istniał zatem bezpośredni związek między sprzedażą i wypłaconą prowizją, który wpływał na porównywalność cen, ponieważ prowizja była wypłacana raz w miesiącu, a szczegóły obliczania prowizji nie były ujawniane stronom.
- (39) Producent eksportujący nie uzasadnił dalszych stwierdzeń ani nie przedstawił jakichkolwiek dodatkowych udokumentowanych informacji na poparcie swoich argumentów, które mogłyby zmienić powyższe wnioski. Dlatego też wnioski wskazane w motywach od 35 do 37 zostają potwierdzone.
- (40) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden producent eksportujący stwierdził, że należy skorygować wartość normalną, uwzględniając koszty promocyjne i motywacyjne. Producent eksportujący stwierdził, że te koszty nie dotyczyły sprzedaży eksportowej do Unii, ale miały bezpośredni wpływ na krajową cenę sprzedaży. Na poparcie tego argumentu producent eksportujący wskazał, że przynajmniej w pewnych przypadkach koszty te mogą być śledzone i powiązane z transakcjami sprzedaży krajowej. Ostatecznie producent eksportujący stwierdził, że koszty promocyjne i motywacyjne odzwierciedlały różne poziomy, z jednej strony, handlu na rynku krajowym (gdzie MSG był bezpośrednio sprzedawany detalistom) oraz, z drugiej strony, sprzedaży do Unii (gdzie MSG był sprzedawany podmiotom handlowym i dystrybutorom).
- (41) W toku dochodzenia wykazano, że te koszty promocyjne i motywacyjne były w większości przypadków związane z rachunkami klientów, a nie z konkretnymi transakcjami sprzedaży. Koszty promocyjne i motywacyjne są ponoszone niezależnie od tego, czy produkt został sprzedany. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że te koszty rzekomo powiązane z konkretnymi transakcjami sprzedaży, nie były faktycznie odzwierciedlone w cenie. Na tej podstawie stwierdzono, że koszty promocyjne i motywacyjne nie dotyczyły cen i ich porównywalności, a powyższe argumenty należy odrzucić.
- (42) Jeden producent eksportujący stwierdził, że MSG o dużym rozmiarze kryształów (rozmiar sita) ma inne właściwości fizyczne i był sprzedawany na innym poziomie handlu niż MSG wywożony do Unii. Producent eksportujący stwierdził zatem, że MSG o dużym rozmiarze kryształów powinien być wykluczony z określania wartości normalnej.
- (43) W toku dochodzenia ustalono, że istnieje wiele rozmiarów sita: proszek, drobny, mały, zwykły i duży. Wszystkie te rozmiary są objęte zakresem produktu, ponieważ mają te same podstawowe właściwości, końcowe zastosowania i są zamiennie. Dlatego też wszystkie rodzaje produktu powinny być ujęte przy określaniu wartości normalnej. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że różne rozmiary sita nie należały do czynników kosztotwórczych.
- (44) W toku dochodzenia ustalono, że klienci na rynku krajowym, którzy kupowali MSG o dużym rozmiarze kryształów, kupowali również MSG o innych rozmiarach sita. Nie było dowodów na to, że różnice cen odnotowane dla MSG o dużym rozmiarze kryształów były powiązane z właściwościami fizycznymi lub poziomem handlu, ponieważ niemożliwe było powiązanie tej różnicy cen z innymi elementami, takimi jak klienci i zakupione ilości. Co więcej, producent eksportujący nie wyraził ilościowo rzekomej różnicy we właściwościach fizycznych. Z tego względu argumenty w tej kwestii powinny zostać odrzucone.
- (45) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących porównania potwierdza się wnioski wskazane w motywach od 39 do 46 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4. Marginesy dumpingu

- (46) Wobec braku uwag potwierdza się metodykę stosowaną przy obliczaniu marginesów dumpingu, o której mowa w motywach od 47 do 48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (47) Uwzględniając wyłączenie pewnych transakcji z określania ceny eksportowej jednego producenta eksportującego, jak opisano w motywie 25, oraz w związku z brakiem dalszych uwag ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy UE przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2 %
PT. Miwon Indonesia	13,3 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,4 %

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (48) Zainteresowane strony powtórzyły, że Komisja powinna wyłączyć współpracującego producenta unijnego z przemysłu unijnego z uwagi na to, że niewspółpracujący producent eksportujący w Indonezji jest z nim powiązany. Stwierdzono, że to powiązanie może mieć wpływ na ustalenia dotyczące szkody.
- (49) Zainteresowane strony nie przedłożyły żadnych nowych informacji ani dowodów w tym względzie. W szczególności strony te nie uzasadniły, w jakim stopniu powiązanie to wpływa na ustalenia dotyczące szkody. Jak wskazano w motywie 53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w tym przypadku nie ma jednak potrzeby wyłączenia współpracującego producenta unijnego z przemysłu unijnego pomimo jego powiązania z niewspółpracującym producentem eksportującym w Indonezji, ponieważ jedyny producent unijny w pełni współpracował z Komisją w trakcie dochodzenia i był objęty pełną weryfikacją. W związku z powyższym brak współpracy podczas dochodzenia ze strony producenta eksportującego w Indonezji nie miał wpływu na przebieg dochodzenia. Powyższy argument należy zatem odrzucić.
- (50) Po ujawnieniu ustaleń zainteresowane strony powtórzyły, że współpracujący producent unijny powinien zostać wyłączony z przemysłu unijnego z uwagi na to, że niewspółpracujący producent eksportujący w Indonezji jest z nim powiązany. Wymienione zainteresowane strony stwierdziły, że brak współpracy ze strony powiązanego producenta eksportującego w Indonezji mógł mieć wpływ na ustalenia dotyczące szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu. Strony te stwierdziły zasadniczo, że ceny MSG były negocjowane na poziomie światowym oraz że z uwagi na istnienie powiązania występowało zagrożenie wzajemnej kompensacji cen polegającej na zaniżaniu cen stosowanych wobec klientów na rynku unijnym oraz naliczaniu wyższych cen na rynku państwa trzeciego. Powiązany producent eksportujący w Indonezji uniemożliwił Komisji sprawdzenie, czy miała miejsce wzajemna kompensacja cen, ponieważ nie współpracował w dochodzeniu.
- (51) Zainteresowane strony nie dostarczyły jednak żadnych udokumentowanych informacji na poparcie przedstawionych przez nie argumentów. W każdym razie, w odniesieniu do cen naliczanych przez producenta unijnego jego klientom na rynku unijnym, które to ceny zostały zweryfikowane podczas dochodzenia, nie ustalono, że były one zaniżane z powodu wzajemnej kompensacji. Przeciwnie, jak wskazano w motywie 100 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, indonezyjskie ceny importowe obniżyły się o 8 % w okresie badanym, co wywarło presję cenową na rynku unijnym i uniemożliwiło przemysłowi unijnemu podniesienie cen, aby uwzględnić wzrost jego kosztów. W związku z powyższym cały przemysł unijny był zmuszony obniżyć ceny w okresie badanym. Argument ten został zatem odrzucony.
- (52) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej, potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 50 i 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Konsumpcja w Unii

- (53) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że opis zmian konsumpcji w Unii w motywie 55 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie był pełny. W szczególności strona ta stwierdziła, że spadek konsumpcji w latach obrotowych 2010/2011 do 2011/2012 wynikał z tego, że przywóz z Wietnamu został zastąpiony tańszym przywozem z Indonezji i w związku z tym klienci w Unii, nie spodziewając się już wzrostu ceny, sprzedali swoje nagromadzone zapasy, doprowadzając do spadku łącznej wielkości sprzedaży.

- (54) Okoliczności opisane przez zainteresowaną stronę nie podważały wniosków z motywu 55 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi spadek konsumpcji w latach obrotowych 2010/2011 i 2011/2012 wynikał głównie ze spadku sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym. Konkretnie, w latach obrotowych 2010/2011 i 2011/2012 zarówno sprzedaż przemysłu unijnego, jak i przywóz z państw trzecich obniżyły się. O ile jednak łączny przywóz zmniejszył się o 2 % (zob. motyw 107 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), o tyle wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 16 % (motyw 72 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). Spadek wielkości sprzedaży przemysłu unijnego zbiegł się ze spadkiem wielkości produkcji przemysłu unijnego, jak wskazano w tabeli w motywie 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (55) Jednak, wbrew stwierdzeniom zainteresowanej strony, jak wskazano w motywie 104 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz z Wietnamu w latach obrotowych 2010/2011 i 2011/2012 wzrósł, podczas gdy przywóz z innych państw trzecich, takich jak Brazylia, obniżył się o prawie 60 % w tym samym okresie. Założenie, że przywóz z Wietnamu został zastąpiony przywozem z Indonezji, nie jest zatem potwierdzone ustaleniami.
- (56) Ponadto zainteresowana strona nie przedstawiła dowodów na to, że użytkownicy zgromadzili zapasy przed okresem badanym, a następnie sprzedali je w dużych ilościach, gdy wzrósł przywóz z Indonezji. Powyższe stwierdzenia również nie mogły zostać potwierdzone podczas dochodzenia. Należy zatem odrzucić odnośne stwierdzenia zainteresowanej strony.
- (57) Wobec braku innych uwag dotyczących konsumpcji w Unii potwierdzono wnioski przedstawione w motywach od 52 do 55 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (58) Wobec braku uwag dotyczących przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 56 do 66 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (59) Jedna zainteresowana strona stwierdziła, że spadek wielkości produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych podczas okresu badanego wynikał jedynie ze znacznego wzrostu przed tym okresem. Strona ta utrzymywała, że spadek w okresie badanym nie powinien być zatem uważany za tendencję negatywną i nie wskazywał na szkodę. Jednak przy ocenie zmian wskaźników szkody uwzględnia się zazwyczaj tylko tendencje ustalone w okresie badanym. W omawianym przypadku nie było powodów, by odejść od tej praktyki i ocenić zmiany wskaźników szkody w rozszerzonym okresie. W związku z tym przedstawiony argument powinien zostać odrzucony.
- (60) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła, że ewentualne włączenie produktów ubocznych mogło powiększyć koszty produkcji przemysłu unijnego, wpływając również na rentowność. Twierdzenie to było błędne. Koszty produkcji przemysłu unijnego, łącznie z produktami ubocznymi, były objęte weryfikacją, w wyniku której ustalono satysfakcjonujący poziom kompletności i prawidłowości tych kosztów. Wobec powyższego to zastrzeżenie powinno zostać odrzucone.
- (61) Wobec braku innych uwag dotyczących zmian wskaźników szkody potwierdza się wnioski zawarte w motywach od 67 do 93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. Wnioski dotyczące szkody

- (62) Jedna zainteresowana strona utrzymywała, że nie wszystkie wskaźniki szkody wykazywały tendencje negatywne oraz, że istnienie trendu negatywnego w zakresie tylko kilku wskaźników szkody nie jest wystarczające, by stwierdzić, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę.
- (63) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie wszystkie wskaźniki szkody muszą wykazywać tendencje negatywne, by można było stwierdzić, że wyrządzona została szkoda. Ponadto to stwierdzenie było błędne, ponieważ w toku dochodzenia wykazano, że prawie wszystkie wskaźniki szkody odnotowały tendencje negatywne w okresie badanym. W związku z tym argumenty te powinny zostać odrzucone.

- (64) Na podstawie powyższych ustaleń i wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 94 do 96 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (65) Jedna strona stwierdziła, że mając na uwadze ustalenia z motywu 66 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi średni ważony margines podcięcia cenowego dotyczący przywozu z Indonezji wahał się od 0 % do 5 % w okresie objętym dochodzeniem, taki przywóz nie mógł wyrządzić szkody przemysłowi unijnemu, ponieważ nie mógł wywrzeć jakiegokolwiek presji cenowej na rynku unijnym.
- (66) To stwierdzenie nie zostało poparte ustaleniami wynikającymi z dochodzenia. Jak wskazano w motywach 99 i 100 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz po cenach dumpingowych z Indonezji znacznie wzrósł w okresie badanym, zarówno mając na uwadze wartości bezwzględne, jak i udziały w rynku. Ten wzrost zbiegł się ze spadkiem wielkości sprzedaży i udziałów przemysłu unijnego w rynku. Przywóz w tak dużych ilościach zmusił przemysł unijny do obniżenia cen sprzedaży, aby dostosować je do poziomu cen przywozu z Indonezji. W konsekwencji ustalone marginesy podcięcia były istotnie niewielkie. Jednocześnie przemysł unijny nie był w stanie odzwierciedlić wzrostu kosztów w swoich cenach, co doprowadziło do znaczącego spadku jego rentowności w okresie badanym. Jest to potwierdzone przez rozmiar ustalonych marginesów szkody, które wahały się od 24,9 % do 47,0 %, jak wskazano w poniższym motywie 125. Powyższy argument należy zatem odrzucić.
- (67) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu przywozu po cenach dumpingowych potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 98 do 101 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Wpływ przywozu z Chin

- (68) Dwie zainteresowane strony stwierdziły, że w przeciwieństwie do wniosków wskazanych w motywie 103 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, chiński przywóz wywarł negatywny wpływ na ceny sprzedaży przemysłu unijnego i przyczynił się do wyrządzenia istotnej szkody.
- (69) W ujęciu bezwzględny wielkość przywozu z Chin utrzymywała się na niskim poziomie w okresie badanym, jak wskazano w motywie 102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto biorąc pod uwagę cła antydumpingowe, ceny importowe były wyższe od cen sprzedaży przemysłu unijnego, a także wyższe od cen przywozu z Indonezji. Mając na uwadze wielkość przywozu i ceny przywozu z Chin, stwierdzenie, że chiński przywóz przyczynił się do wyrządzenia istotnej szkody przemysłowi unijnemu, zostało odrzucone.
- (70) W związku z tym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 102 i 103 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.2. Przywóz z innych państw trzecich

- (71) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu przywozu z pozostałych państw trzecich potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 104 do 108 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.3. Zmiany konsumpcji w Unii

- (72) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że spadek sprzedaży przemysłu unijnego zbiegł się ze spadkiem konsumpcji w Unii, który był głównym powodem istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (73) Jak wskazano w motywie 109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, spadek konsumpcji w Unii wyniósł jedynie 2 %, podczas gdy spadek sprzedaży przemysłu unijnego wyniósł 17 % w okresie badanym. W związku z powyższym spadek konsumpcji nie może stanowić wyjaśnienia dla o wiele wyższego spadku wielkości sprzedaży. Ponadto przywóz z Indonezji zwiększył się pomimo spadku konsumpcji. Wobec powyższego to zastrzeżenie powinno zostać odrzucone.

- (74) Wobec braku innych uwag w tym zakresie potwierdzono wnioski przedstawione w motywie 109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.4. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (75) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu wyników eksportowych przemysłu unijnego potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 110 do 112.

2.5. Domniemana niedostateczna wydajność przemysłu unijnego

- (76) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń dwie strony powtórzyły, że szkoda wyrządzona przemysłowi unijnemu była wywołana rzekomą niedostateczną wydajnością procesu produkcji przemysłu unijnego, łącznie z nieefektywnym wykorzystaniem zasobów przez przemysł unijny.
- (77) Wymienione strony nie wskazały jednak, jakiego rodzaju były to problemy. Jak ustalono w motywie 113 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie nie wykazało żadnych ewentualnych problemów z wydajnością przemysłu unijnego, a odnośne stwierdzenie zostało odrzucone.
- (78) W następstwie ujawnienia ustaleń zainteresowana strona powtórzyła swoje stwierdzenia dotyczące niedostatecznej wydajności przemysłu unijnego. W tym zakresie zainteresowana strona stwierdziła, że przestoje z powodu konserwacji, włączenie dawnego przedsiębiorstwa powiązanego, wzrost kosztów produkcji, przyszłe znaczące inwestycje i ich wpływ na sytuację przemysłu unijnego nie zostały objęte dochodzeniem.
- (79) Przeciwnie do tych stwierdzeń, wyżej wymienione czynniki zostały jednak przeanalizowane przez Komisję, jak wskazano w poniższych motywach od 94 do 96 (przestoje z powodu konserwacji), 89 i 90 (włączenie dawnego przedsiębiorstwa powiązanego), 91 (koszty pracy) oraz 82 i 83 (inwestycje), ale nie wskazały na jakąkolwiek niedostateczną wydajność przemysłu unijnego. Argument ten został zatem odrzucony.

- (80) Wobec braku innych uwag w tym zakresie potwierdzono wnioski przedstawione w motywie 113 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.6. Kryzys finansowy

- (81) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu kryzysu finansowego potwierdzono wnioski zawarte w motywie 114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.7. Inwestycje i unijne wymogi prawne dotyczące bezpieczeństwa

- (82) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że to wysoki poziom inwestycji dokonanych przez przemysł unijny spowodował szkodę. Strona ta stwierdziła, że nieważne jest badanie zasadności dokonanych inwestycji, a analizie powinien być poddany jedynie wpływ tych inwestycji na sytuację przemysłu unijnego, w szczególności wpływ na rentowność przemysłu unijnego.
- (83) Strona ta nie wyjaśniła, w jakim zakresie inwestycje przeprowadzone przez przemysł unijny mogły wpłynąć na jego rentowność. Jak opisano w motywie 116 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, inwestycje dokonane przez przemysł unijny opierały się na racjonalnych decyzjach gospodarczych i nie mogły być uważane za zbędne. Ponadto koszty inwestycji amortyzowały się i jako takie nie miały znaczącego wpływu na rentowność przemysłu unijnego. Dlatego też odnośne stwierdzenia zainteresowanej strony powinny zostać odrzucone.
- (84) W następstwie ujawnienia ustaleń wymieniona zainteresowana strona powtórzyła swoje stwierdzenia, zgodnie z którymi szkoda została spowodowana wymogami prawnymi dotyczącymi bezpieczeństwa i wysokim poziomem inwestycji dokonanych przez przemysł unijny w celu sprostania tym wymogom. Powtórzono również, że nie ma znaczenia, iż były to racjonalne decyzje gospodarcze oraz że analiza powinna jedynie uwzględnić wpływ na rentowność. W tym względzie stwierdzono ostatecznie, że fakt, iż koszty inwestycyjne zamortyzowały się, nie był istotny.
- (85) Przeciwnie do tych stwierdzeń w ocenie uwzględniono jednak wpływ dokonanych inwestycji na rentowność przemysłu unijnego. Amortyzacja kosztów inwestycyjnych jest elementem kosztów, który ma znaczenie przy określaniu rentowności i musiał zatem zostać wzięty pod uwagę. Argument ten został zatem odrzucony.

- (86) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do wpływu inwestycji i unijnych wymogów prawnych dotyczących bezpieczeństwa potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 115 i 116 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.8. Koszty surowców i inne koszty

2.8.1. Koszty produkcji

- (87) Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że rentowność zmniejszyła się z powodu równoległego wzrostu ogólnych kosztów produkcji. W związku z tym szkoda spowodowana była raczej tym wzrostem w kosztach produkcji, a nie przywozem z Indonezji.

- (88) Jak wskazano w motywie 100 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wzrost kosztów produkcji nie mógł być odzwierciedlony w cenach sprzedaży ze względu na presję cenową wywieraną przez indonezyjski przywóz MSG. Spadek rentowności był zatem głównie spowodowany wzrostem przywozu po cenach dumpingowych, a odnośne stwierdzenie należy odrzucić.

2.8.2. Włączenie dawnego przedsiębiorstwa powiązanego

- (89) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła, że wpływ włączenia dawnego przedsiębiorstwa powiązanego na rentowność przemysłu unijnego nie został wystarczająco przeanalizowany. Strona ta utrzymywała, że to włączenie wywarło negatywny wpływ na rentowność i dlatego też spowodowało szkodę dla przemysłu unijnego.

- (90) Komisja zbadała dogłębnie wpływ włączenia dawnego przedsiębiorstwa powiązanego na właściwe wskaźniki szkody, takie jak koszty produkcji, zatrudnienie, inwestycje i rentowność. Należy podkreślić, że przedsiębiorstwo powiązane prowadziło jedynie sprzedaż produktu objętego postępowaniem. Ustalono, że przemysł unijny był rentowny w roku obrotowym, w którym nastąpiło włączenie (2011/2012). W następnym roku obrotowym (2012/2013) rentowność była już ujemna. Zbiegło się to jednak ze wzrostem wielkości przywozu z Indonezji, który w rzeczywistości wzrósł dwukrotnie podczas tego samego roku. Na tej podstawie analiza nie wykazała, że włączenie dawnego przedsiębiorstwa powiązanego miało istotny negatywny wpływ na rentowność, a argumenty w tym zakresie powinny zostać odrzucone.

2.8.3. Koszty pracy

- (91) Kilka stron stwierdziło, że wzrost kosztów pracy wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu. O ile wzrost łącznych kosztów również wynikał ze wzrostu kosztów pracy w okresie badanym, to w toku dochodzenia wykazano, że wpływ wzrostu kosztów pracy na łączne koszty produkcji nie był znaczący (dokładne dane liczbowe nie mogą być podane ze względu na ich poufny charakter). Na tej podstawie wzrost kosztów produkcji nie mógł być uważany za powód istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu, a stwierdzenia w tym zakresie należy odrzucić.

- (92) W następstwie ujawnienia ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że koszty pracy nie powinny być oceniane odrębnie, lecz należało uwzględnić wpływ wzrostu różnych elementów kosztów w ujęciu całościowym.

- (93) Jak wskazano w motywach 87 i 88, Komisja oceniła wzrost kosztów produkcji w ujęciu całościowym, a zatem argument w tym względzie został odrzucony.

2.8.4. Przestoje z powodu konserwacji

- (94) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że spadek produkcji i sprzedaży był związany z przestojami przemysłu unijnego z powodu konserwacji, które z kolei doprowadziły do spadku wielkości sprzedaży. W związku z powyższym spadek produkcji i wielkości sprzedaży przemysłu unijnego nie powinien być przypisywany przywózowi z Indonezji.

- (95) W toku dochodzenia wykazano, że spadek produkcji w roku obrotowym 2012/2013 i okresie badanym rzeczywiście zbiegł się z dłuższym przestojem produkcji z powodu konserwacji. Przerwa ta stanowiła jednak tylko próbę zmniejszenia wysokiego stanu zapasów wynikającego ze spadku sprzedaży we wcześniejszych latach okresu badanego.

- (96) Dlatego też spadek produkcji i sprzedaży był konsekwencją wzrostu przywozu dumpingowego MSG z Indonezji, a odnośny argument powinien zostać odrzucony.

- (97) W następstwie ujawnienia ustaleń inna zainteresowana strona powtórzyła swoje stwierdzenie, zgodnie z którym szkoda była związana z przestojami z powodu konserwacji, a kwestia, czy takie przestoje były konieczne, nie miała znaczenia. Strona ta stwierdziła, że wpływ tych przestojów na rentowność przemysłu unijnego powinien zostać uwzględniony.
- (98) Jak wskazano w motywach 95 i 96, przestoje z powodu konserwacji wynikały ze spadku sprzedaży, który był konsekwencją wzrostu przywozu po cenach dumpingowych z Indonezji. W związku z powyższym przywóz z Indonezji spowodował przestoje z powodu konserwacji, które nie mogą zatem być ani analizowane odrębnie, ani uważane za naruszające związek przyczynowy między tym przywozem a wyrządzoną szkodą. Argument tej zainteresowanej strony został zatem odrzucony.

2.8.5. Deprecjacja rupii indonezyjskiej

- (99) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń jedna zainteresowana strona stwierdziła, że deprecjacja rupii indonezyjskiej między styczniem 2012 r. a styczniem 2014 r. zapewniła producentom eksportującym przewagę komparatywną niezwiązaną z ich decyzjami dotyczącym cen. Strona ta utrzymywała, że wpływ tego czynnika powinien zostać zbadany.
- (100) W tym kontekście, należy przypomnieć, że prawdopodobny skutek przywozu po cenach dumpingowych na ceny naliczane przez przemysł unijny jest badany przede wszystkim przez określenie podcięcia cenowego, zniżenia cen i tłumienia cen. W tym celu porównuje się ceny wywozu po cenach dumpingowych z cenami sprzedaży przemysłu UE; w pewnych przypadkach może zaistnieć konieczność przeliczenia cen eksportowych stosowanych do obliczania szkody na inną walutę celem uzyskania porównywalnej podstawy. W konsekwencji stosowanie kursów wymiany walut w tym kontekście gwarantuje jedynie ustalenie różnicy cenowej na porównywalnej podstawie. W związku z powyższym oczywiste jest, że w tej sprawie kurs wymiany nie może być uważany za czynnik wyrządzający szkodę przemysłowi unijnemu, ponieważ stanowi on nieodłączną część przywozu. Dlatego też argument ten należy odrzucić.

2.8.6. Wnioski

- (101) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu kosztów surowców i innych kosztów potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 117 do 120 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (102) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących związku przyczynowego, potwierdzono wnioski wskazane w motywach od 121 do 125 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

F. INTERES UNII

1. Interes przemysłu unijnego

- (103) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach od 127 do 129 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (104) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach od 130 do 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. Interes użytkowników

- (105) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń jeden użytkownik powtórzył swój argument opisany w motywie 140 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym konsumpcja MSG w Unii prawdopodobnie znacząco wzrośnie, zwłaszcza w związku z wprowadzeniem przez Unię zakazu dotyczącego fosforanów i innych związków fosforu, które rzekomo zostaną zastąpione przez MSG stosowany w sektorze niespożywcym. Użytkownik ten stwierdził, że moce produkcyjne przemysłu unijnego nie będą wystarczające, aby zaspokoić zwiększony popyt na rynku unijnym. Strona ta stwierdziła, że wzrost konsumpcji przyniesie korzyść przemysłowi unijnemu, ponieważ będzie on w stanie zwiększyć wielkość sprzedaży. Ten sam użytkownik powtórzył swój argument, zgodnie z którym brakować będzie alternatywnych źródeł dostaw, w szczególności z uwagi na to, że producenci w państwach trzecich również stanowią część tej samej grupy przedsiębiorstw co przemysł unijny i w konsekwencji nie zaopatrują rynku unijnego.

- (106) Jak wskazano w motywie 141 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, trudno jest przewidzieć, w jaki sposób nowe unijne ramy regulacyjne zabraniające wykorzystania fosforanów i innych związków fosforu wpłyną na przemysł unijny. W szczególności zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych informacji ani dowodów na to, czy i jeżeli tak, to w jakim stopniu taka sytuacja zwiększy popyt na MSG w Unii.
- (107) W toku dochodzenia wykazano, że przemysł unijny dysponował wolnymi mocami produkcyjnymi i byłby w stanie zwiększyć swoją wielkość produkcji oraz zaspokoić przynajmniej częściowo większy popyt na rynku unijnym. Łączne unijne moce produkcyjne przekraczały łączną konsumpcję w Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (108) W odniesieniu do alternatywnych źródeł dostaw, jak już wspomniano w motywie 147 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w toku dochodzenia wykazano, że kilka państw trzecich produkowało MSG. Na początku okresu badanego, tj. w roku obrotowym 2010/2011 udział przywozu z innych państw trzecich (np. Brazylii, Wietnamu i Korei) w rynku był znaczący i spadł dopiero wtedy, gdy wzrósł tani przywóz z Indonezji. Dochodzenie wykazało również, że w kilku państwach trzecich istnieli dostawcy, którzy nie należeli do tej samej grupy co przemysł unijny. Przywóz z innych państw trzecich mógłby zostać wznowiony, jeżeli przywrócono by równe warunki działania na rynku unijnym.
- (109) Argumenty w tym zakresie powinny zostać zatem odrzucone.
- (110) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń ta sama zainteresowana strona powtórzyła swoje stwierdzenie, zgodnie z którym popyt na MSG znacznie wzrosł w Unii z powodu przyszłego wprowadzenia zakazu dotyczącego fosfatów, a przemysł unijny nie będzie w stanie sprostać temu zwiększonemu popytowi w Unii. Strona ta jednak nie dostarczyła żadnych nowych informacji ani konkretnych dowodów, a zatem argument ten został odrzucony.
- (111) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła również po ostatecznym ujawnieniu ustaleń, że Komisja nie wzięła pod uwagę odsetka, jaki reprezentują koszty MSG w łącznych kosztach detergentów. Strona ta nie przedłożyła jednak żadnych nowych informacji, które zaprzeczałyby ustaleniom w motywach 138 i 139 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którymi ewentualny wpływ środków na to przedsiębiorstwo będzie ograniczony. Argument ten został zatem odrzucony.
- (112) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła wreszcie, że dodatkowe koszty dla przemysłu niespożywczego i użytkowników produktów niespożywczych zostały pominięte. Strona ta jednak nie dostarczyła żadnych nowych informacji ani dowodów, a zatem argument ten został odrzucony.
- (113) Inny użytkownik stwierdził, że wpływ środków wprowadzonych wobec Indonezji i Chin na użytkowników powinien być oceniony łącznie.
- (114) Wpływ obu środków na użytkowników został przeanalizowany, zwłaszcza w kontekście dostępności alternatywnych źródeł dostaw w motywie 147 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Jak wskazano w motywie 108, analiza ta wykazała, że wiele państw trzecich mogło dokonywać wywozu MSG do Unii. Te państwa trzecie były obecne na rynku unijnym przed pojawieniem się tam indonezyjskiego przywozu dumpingowego w dużych ilościach.
- (115) Stwierdzono, że użytkownicy nie są w stanie przenieść na klientów końcowych dodatkowych kosztów cła antydumpingowego ze względu na nasiloną konkurencję na rynku gotowych produktów spożywczych w Unii.
- (116) Jak wskazano w motywach od 135 do 137 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w sektorze żywienia koszt MSG stanowił tylko około 5 % łącznych kosztów produktów zawierających MSG wytwarzanych przez współpracujące przedsiębiorstwa. Te przedsiębiorstwa zostały uznane za rentowne. Zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych informacji, które zaprzeczałyby tym ustaleniom. W związku z powyższym potwierdzono wnioski wskazane w motywie 136 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którymi środki miałyby tylko ograniczony wpływ na te przedsiębiorstwa, oraz odrzucono argumenty przedstawione w tym względzie.

4. Interes dostawców surowców

- (117) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń dwóch dostawców zakwestionowało wnioski opisane w motywie 143 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, twierdząc, że wyeliminowanie przemysłu unijnego wywarłoby znaczący wpływ na ich działalność gospodarczą. Wskazani dostawcy utrzymywali, że ewentualne zaprzestanie produkcji MSG przez przemysł unijny wywarłoby niekorzystny wpływ na ich ogólną działalność, ponieważ cukrownie nie mogą uniknąć produkcji pewnych ilości syropu z cukru i melasy, które są kupowane głównie przez przemysł unijny. Jeżeli cukier w takich formach pozostałby niesprzedany, miałyby to wpływ na ogólną rentowność danej cukrowni.

(118) Odośne argumenty nie były jednak uzasadnione i w związku z tym nie mogły być uwzględnione.

5. Inne argumenty

(119) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jedna zainteresowana strona powtórzyła swoje uwagi w sprawie rzekomej pozycji dominującej przemysłu unijnego, twierdząc, że w wyniku wprowadzenia środków wobec MSG przemysł unijny uzyskałby przewagę komparatywną na rynku unijnym. Jednak nie przedstawiono żadnych dowodów na poparcie tych argumentów. W związku z powyższym potwierdzono wnioski wskazane w motywie 145 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i należy odrzucić argumenty przedstawione w tym względzie.

6. Wnioski dotyczące interesu Unii

(120) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących interesu Unii potwierdzono wnioski wskazane w motywach od 126 do 148 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

(121) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń jedna zainteresowana strona zakwestionowała docelowy zysk wykorzystany w celu określenia poziomu usuwającego szkodę, jak wskazano w motywie 151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Strona ta stwierdziła, że marża zysku przed opodatkowaniem wynosząca 3 % – 5 % byłaby rozsądna oraz powiązana z rynkiem w oparciu o marżę zysku netto przed opodatkowaniem osiąganą przez producentów MSG w dwóch państwach azjatyckich w 2013 r.

(122) Marża zysku zastosowana w celu określenia poziomu usuwającego szkodę odpowiada marży zysku, której przemysł unijny mógł racjonalnie oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji. Jak wskazano w motywie 151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz po cenach dumpingowych z Indonezji zaczął wywierać wpływ dopiero w trzecim roku okresu badanego. W związku z powyższym uznano za rozsądne ustalenie marży zysku w odniesieniu do pierwszych dwóch lat okresu badanego.

(123) Ze względu na brak jakichkolwiek innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę, potwierdzono wnioski wskazane w motywach od 150 do 152 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Środki ostateczne

(124) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie marginesów dumpingu, zgodnie z zasadą niższego cła. W omawianej sprawie, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, indywidualna stawka cła jednego producenta eksportującego została objęta przeglądem, ponieważ pewne transakcje zostały wyłączone z określenia ceny eksportowej stosowanej przez tego producenta.

(125) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Indonezja	PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2	[24,9–40,2]	7,2
Indonezja	PT. Miwon Indonesia	13,3	[27,9–43,6]	13,3
Indonezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,4	[31,4–47,0]	28,4

(126) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie dla przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzony przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa i adres nie zostały wyraźnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinien on być objęty żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

- (127) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnej stawki cła antidumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji (¹). Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie ogłoszenie w sprawie zmiany nazwy.
- (128) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła związanego z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antidumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antidumpingowe muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w załączniku. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, zostanie objęty celem antidumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (129) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antidumpingowych, cło antidumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw będzie stosowane nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

3. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (130) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych.
- (131) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz glutamianu monosodowego obecnie objętego kodem CN ex 2922 42 00 (kod Taric 2922 42 00 10) i pochodzącego z Indonezji.

2. Stawki ostatecznego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez przedsiębiorstwa wymienione w poniższej tabeli:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antidumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2	B961
PT. Miwon Indonesia	13,3	B962
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,4	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła antidumpingowego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury, obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antidumpingowych na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 904/2014 zostają ostatecznie pobrane.

(¹) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego tę fakturę, w następującej formie:

- nazwisko i funkcja oficjalnego przedstawiciela podmiotu, który wystawił fakturę handlową,
- oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) glutamianu monosodowego sprzedanego na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w Indonezji. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.

Data i podpis

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/85**z dnia 21 stycznia 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)			
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie	
0702 00 00	EG	285,0	
	IL	160,5	
	MA	126,0	
	TR	157,8	
	ZZ	182,3	
0707 00 05	JO	241,9	
	MA	66,8	
	TR	179,2	
0709 91 00	ZZ	162,6	
	EG	119,3	
	ZZ	119,3	
0709 93 10	MA	235,4	
	TR	179,6	
	ZZ	207,5	
0805 10 20	EG	50,2	
	MA	67,7	
	TN	52,0	
	TR	64,8	
	ZA	97,5	
	ZZ	66,4	
0805 20 10	IL	141,6	
	MA	88,9	
	ZZ	115,3	
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	115,2	
	JM	118,0	
	KR	153,2	
	MA	143,8	
	TR	114,1	
	ZZ	128,9	
	0805 50 10	TR	65,2
		ZZ	65,2
0808 10 80	BR	65,4	
	CL	87,7	
	MK	24,4	
	US	185,5	
	ZZ	90,8	

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0808 30 90	CL	265,9
	CN	92,1
	US	138,7
	ZZ	165,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/86**z dnia 21 stycznia 2015 r.****ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości objętych wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz i wnioskami o przyznanie uprawnień do przywozu złożonymi od dnia 1 do dnia 7 stycznia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 616/2007 w sektorze mięsa drobiowego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 616/2007 ⁽²⁾ otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora mięsa drobiowego pochodzących z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich.
- (2) Ilości objęte wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz, złożonymi od dnia 1 do dnia 7 stycznia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2015 r., dotyczą, w przypadku niektórych kontyngentów, ilości większych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) Ilości objęte wnioskami o przyznanie uprawnień do przywozu, złożonymi od dnia 1 do dnia 7 stycznia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2015 r., dotyczą, w przypadku niektórych kontyngentów, ilości większych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości można przyznać uprawnienia do przywozu, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 w związku z art. 7 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do ilości objętych wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz, złożonymi na podstawie rozporządzenia (WE) nr 616/2007 w odniesieniu do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2015 r., stosuje się współczynnik przydziału podany w części A załącznika do niniejszego rozporządzenia.
2. Do ilości objętych wnioskami o przyznanie uprawnień do przywozu, złożonymi na podstawie rozporządzenia (WE) nr 616/2007 w odniesieniu do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2015 r., stosuje się współczynnik przydziału podany w części B załącznika do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 616/2007 z dnia 4 czerwca 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe pochodzące z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich (Dz.U. L 142 z 5.6.2007, s. 3).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

CZEŚĆ A

Numer grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału — wnioski złożone w odniesieniu do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2015 r. (%)
1	09.4211	0,401561
2	09.4212	0,975198
4A	09.4214	—
	09.4251	0,954412
	09.4252	—
6A	09.4216	0,449999
	09.4260	0,997014
7	09.4217	—
8	09.4218	—

CZEŚĆ B

Numer grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału — wnioski złożone w odniesieniu do okresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2015 r. (%)
5A	09.4215	0,661893
	09.4254	—
	09.4255	—
	09.4256	—

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/87

z dnia 21 stycznia 2015 r.

przyjmująca zobowiązania zaproponowane w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8,

po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 30 listopada 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie przeglądu wygaśnięcia i częściowych przeglądów okresowych („przeglądy”) środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Ostateczne ustalenia i wnioski z przeglądów zawarto w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/82⁽³⁾ nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz częściowych przeglądów okresowych zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Należy zauważyć, iż obowiązujące środki⁽⁴⁾ mają formę zobowiązań dla pięciu producentów eksportujących, w tym jednej grupy producentów eksportujących, które zostały przyjęte na mocy decyzji Komisji 2008/899/WE⁽⁵⁾ („aktualne zobowiązania”).

2. ZOBOWIĄZANIA

- (4) Przed przyjęciem ostatecznych środków antydumpingowych pięciu współpracujących producentów eksportujących w ChRL – tych samych, którzy są objęci aktualnymi zobowiązaniami wspomnianymi w motywie 3 powyżej, a mianowicie COFCO Biochemical (Anhui), Jiangsu Guoxin Union Energy (wcześniej Yixing-Union Biochemical), grupa RZBC, TTCA i Weifang Ensign Industry – złożyło nowe zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego w celu zastąpienia aktualnych zobowiązań.
- (5) Podobnie jak w aktualnych zobowiązaniach wymienieni producenci eksportujący zobowiązali się do sprzedaży kwasu cytrynowego po cenach równych lub wyższych od poziomu, który usuwa zmieniony wyrażający szkodę wpływ dumpingu.
- (6) Dodatkowo zobowiązania te przewidują indeksację minimalnych cen importowych ze względu na znaczne wahania cen kwasu cytrynowego przed okresem objętym dochodzeniem, w trakcie tego okresu i po tym okresie. Indeksacji dokonuje się poprzez odniesienie do publicznych notowań kukurydzy w UE – głównego surowca wykorzystywanego zazwyczaj do produkcji kwasu cytrynowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 351 z 30.11.2013, s. 27.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/82 z dnia 21 stycznia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz częściowych przeglądów okresowych na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (zob. s. 8 niniejszego Dziennika Urzędowego.)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1193/2008 z dnia 1 grudnia 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu ceł tymczasowych nałożonych na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2008/899/WE z dnia 2 grudnia 2008 r. przyjmująca zobowiązania zaproponowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 62).

- (7) Ponadto w celu zmniejszenia ryzyka naruszenia zobowiązań cenowych w wyniku kompensacji cen producenci eksportujący zobowiązali się do składania sprawozdań na temat całej sprzedaży poza UE odbiorcom, których organizacja lub struktura ma zasięg pozawspólnotowy, jeśli producent eksportujący sprzedawałby swoje produkty takim odbiorcom na terenie UE.
- (8) Producenci eksportujący będą również dostarczać Komisji okresowe, szczegółowe informacje dotyczące swojego wywozu do UE, co umożliwi Komisji skuteczne monitorowanie złożonych przez nich zobowiązań. Ponadto struktura sprzedaży tych przedsiębiorstw pozwala Komisji na uznanie, iż ryzyko obejścia przyjętego zobowiązania jest ograniczone.
- (9) Należy również zauważyć, że Chińska Izba Handlowa Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych („CCCMC”) zamierza dołączyć do pięciu przedsiębiorstw, o których mowa w motywie 4, a zatem będzie ona także odgrywała aktywną rolę w monitorowaniu zobowiązań.
- (10) W świetle powyższego zobowiązania złożone przez producentów eksportujących oraz CCCMC mogą zostać przyjęte.
- (11) Aby Komisja mogła skutecznie monitorować przestrzeganie zobowiązań przez przedsiębiorstwa, przy przedkładaniu właściwemu organowi celnemu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zgodnie ze zobowiązaniem zwolnienie z cła antydumpingowego będzie uzależnione od przedstawienia faktury zawierającej przynajmniej informacje wymienione w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/82. Taki poziom informacji jest również konieczny, aby umożliwić organom celnym stwierdzenie z wystarczającą dokładnością, że dany ładunek jest zgodny z dokumentami handlowymi. W przypadku braku takiej faktury lub jeśli nie zostaną spełnione pozostałe warunki określone w wyżej wymienionym rozporządzeniu wykonawczym, nałożone zostanie cło antydumpingowe w odpowiedniej wysokości.
- (12) W celu zapewnienia skutecznego przestrzegania zobowiązań w wyżej wymienionym rozporządzeniu wykonawczym importerów poinformowano, że niespełnienie warunków określonych w rozporządzeniu lub wycofanie przyjęcia zobowiązań przez Komisję może prowadzić do powstania długu celnego z tytułu odpowiednich transakcji.
- (13) W przypadku naruszenia zobowiązania lub wycofania się z niego lub w przypadku wycofania przyjęcia tegoż zobowiązania przez Komisję cło antydumpingowe nałożone zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego jest automatycznie stosowane na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się zobowiązania zaproponowane przez wymienionych poniżej producentów eksportujących wraz z Chińską Izba Handlową Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych („CCCMC”) w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	COFCO Biochemical (Anhui) Co., Ltd. — No 1 COFCO Avenue, Bengbu City 233010, Anhui Province	A874
	Produkt wytwarzany przez RZBC Co., Ltd. — No 9 Xinghai West Road, Rizhao City, Shandong Province, i sprzedawany przez powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd. — No 66 Lvzhou South Road, Rizhao City, Shandong Province	A926
	Produkt wytwarzany przez RZBC (Juxian) Co., Ltd. — No 209 Laiyang Road (West Side of North Chengyang Road), Juxian Economic Development Zone, Rizhao City, Shandong Province, ChRL, i sprzedawany przez powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd. — No 66 Lvzhou South Road, Rizhao City, Shandong Province	A927
	TTCA Co., Ltd. — West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong Province	A878
	Jiangsu Guoxin Union Energy Co., Ltd. — No 1 Redian Road, Yixing Economic Development Zone, Jiangsu Province	A879
	Weifang Ensign Industry Co., Ltd. — No 1567 Changsheng Street, Changle, Weifang, Shandong Province	A882

Artykuł 2

Decyzja 2008/899/WE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 153/2014

z dnia 9 lipca 2014 r.

zmieniająca załącznik X (Usługi ogólne) do Porozumienia EOG [2015/88]

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę wykonawczą Komisji 2012/52/UE z dnia 20 grudnia 2012 r. ustanawiającą środki ułatwiające uznawanie recept lekarskich wystawionych w innym państwie członkowskim ⁽²⁾.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik X do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 1c (decyzja Komisji 2011/130/UE) załącznika X do Porozumienia EOG dodaje się, co następuje:

- „2. **32011 L 0024:** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45).

Do celów Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

bez uszczerbku dla przyszłych prac Wspólnego Komitetu EOG należy zauważyć, że w Porozumieniu nie uwzględniono następujących aktów:

- a) rozporządzenia Rady (WE) Nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 r. rozszerzającego przepisy rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenia (EWG) nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo;
- b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo.

W związku z tym wszystkich odniesień do tych aktów nie stosuje się do państw EFTA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 356 z 22.12.2012, s. 68.

- 2a. **32012 L 0052**: Dyrektywa wykonawcza Komisji 2012/52/UE z dnia 20 grudnia 2012 r. ustanawiająca środki ułatwiające uznawanie recept lekarskich wystawionych w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 356 z 22.12.2012, s. 68).”.

Artykuł 2

Teksty dyrektywy 2011/24/UE i dyrektywy wykonawczej 2012/52/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 10 lipca 2014 r., pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 lipca 2014 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Kurt JÄGER
Przewodniczący

(*) Wskazano wymogi konstytucyjne.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 154/2014****z dnia 9 lipca 2014 r.****zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG [2015/89]**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego instrument „Łącząc Europę”, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 ⁽¹⁾.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XIII do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W pkt 41c (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010) załącznika XIII do Porozumienia EOG dodaje się, co następuje:

„, zmienione:

- **32013 R 1316**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).”.

*Artykuł 2*Teksty rozporządzenia (WE) nr 1316/2013 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.*Artykuł 3*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 10 lipca 2014 r., pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

*Artykuł 4*Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 lipca 2014 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Kurt JÄGER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 155/2014****z dnia 9 lipca 2014 r.****zmieniająca załącznik XXII (Prawo spółek) Porozumienia EOG [2015/90]**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2013/288/UE z dnia 13 czerwca 2013 r. zmieniającą decyzję 2011/30/UE w sprawie równoważności stosowanych w niektórych państwach trzecich systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich, a także w sprawie okresu przejściowego w odniesieniu do działalności w zakresie rewizji finansowej biegłych rewidentów i jednostek audytorskich z niektórych państw trzecich w Unii Europejskiej ⁽¹⁾.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XXII do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W pkt 10fd (decyzja Komisji 2011/30/UE) załącznika XXII do Porozumienia EOG dodaje się, co następuje:

„, zmieniona:

- **32013 D 0288**: decyzją wykonawczą Komisji 2013/288/UE z dnia 13 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 163 z 15.6.2013, s. 26).”.

*Artykuł 2*Teksty decyzji wykonawczej 2013/288/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.*Artykuł 3*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 10 lipca 2014 r., pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

*Artykuł 4*Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2014 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Kurt JÄGER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 15.6.2013, s. 26.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

Deklaracja państw EFTA dotycząca decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 155/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie uwzględnienia w Porozumieniu EOG decyzji wykonawczej Komisji 2013/288/UE

„Decyzja wykonawcza Komisji 2013/288/UE z dnia 13 czerwca 2013 r. dotyczy równoważności w odniesieniu do państw trzecich. Uwzględnienie tej decyzji nie narusza zakresu Porozumienia EOG.”

_____

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 156/2014****z dnia 9 lipca 2014 r.****zmieniająca załącznik XXII (Prawo spółek) Porozumienia EOG [2015/91]**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2013/280/UE z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie adekwatności właściwych organów Stanów Zjednoczonych Ameryki zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2013/281/UE z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie równoważności systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XXII do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 10fd (decyzja Komisji 2011/30/UE) załącznika XXII do Porozumienia EOG dodaje się punkty w brzmieniu:

- „10fe. **32013 D 0280**: Decyzja wykonawcza Komisji 2013/280/UE z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie adekwatności właściwych organów Stanów Zjednoczonych Ameryki na mocy dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 161 z 13.6.2013, s. 4).
- 10ff. **32013 D 0281**: Decyzja wykonawcza Komisji 2013/281/UE z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie równoważności systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 161 z 13.6.2013, s. 8).”.

Artykuł 2

Teksty decyzji wykonawczych 2013/280/UE i 2013/281/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 10 lipca 2014 r., pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 13.6.2013, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 13.6.2013, s. 8.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 lipca 2014 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Kurt JÄGER
Przewodniczący

Deklaracja państw EFTA w sprawie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 156/2014 z dnia 9 lipca 2014 r. uwzględniającej w Porozumieniu EOG decyzje wykonawcze Komisji 2013/280/UE oraz 2013/281/UE

„Decyzja wykonawcza Komisji 2013/280/UE z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie adekwatności właściwych organów Stanów Zjednoczonych Ameryki na mocy dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzja wykonawcza Komisji 2013/281/UE z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie równoważności systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczą stosunków z państwami trzecimi. Uwzględnienie tych decyzji pozostaje bez uszczerbku dla zakresu Porozumienia EOG.”.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 157/2014****z dnia 9 lipca 2014 r.****zmieniająca protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami [2015/92]**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 86 i 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego instrument „Łącząc Europę”, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 ⁽¹⁾.
- (2) Protokół 31 do Porozumienia EOG powinien w związku z tym zostać zmieniony, aby umożliwić podjęcie rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 2 ust. 5 protokołu 31 do Porozumienia EOG dodaje się, co następuje:

„— **32013 R 1316**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającym instrument »Łącząc Europę«, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylającym rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).

Państwa EFTA są objęte jedynie częścią instrumentu »Łącząc Europę« dotyczącą telekomunikacji.

Liechtenstein zostaje wyłączony z udziału w programie oraz z obowiązku dokonywania wkładu finansowego na jego rzecz.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po dokonaniu ostatniej notyfikacji przewidzianej w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG. (*)

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

*Artykuł 3*Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 lipca 2014 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Kurt JÄGER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 158/2014****z dnia 9 lipca 2014 r.****zmieniająca protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami [2015/93]**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 86 i 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014–2020 ⁽¹⁾,
- (2) Protokół 31 do Porozumienia EOG powinien w związku z tym zostać zmieniony, aby umożliwić podjęcie rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 5 protokołu 31 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 5 po słowach „w programach, o których mowa w tiret trzynastym, począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r.” dodaje się słowa „w programie, o którym mowa w tiret czternastym od dnia 1 stycznia 2014 r.”.
- 2) w ust. 8 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32013 R 1381**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym program »Prawa, równość i obywatelstwo« na lata 2014–2020 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 62).

Liechtenstein uczestniczy jedynie w działaniach programu przeprowadzanych w ramach linii budżetowych 33 01 04 01 Prawa i obywatelstwo — wydatki pomocnicze oraz 33 02 02 Promowanie niedyskryminacji i równości.

Norwegia zostaje wyłączona z udziału w programie oraz z obowiązku dokonywania wkładu finansowego na jego rzecz.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po dokonaniu ostatniej notyfikacji przewidzianej w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG. (*)

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

*Artykuł 3*Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 lipca 2014 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Kurt JÄGER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 62.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 159/2014****z dnia 9 lipca 2014 r.****zmieniająca niektóre załączniki oraz protokoły do Porozumienia EOG [2015/94]**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 128 Porozumienia EOG stanowi, iż każde państwo europejskie, stając się członkiem Unii Europejskiej, składa wniosek o zostanie Stroną Porozumienia EOG oraz że warunki uczestnictwa są przedmiotem umowy pomiędzy Umawiającymi się Stronami a państwem składającym wniosek.
- (2) W następstwie pomyślnego zakończenia negocjacji w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej Republika Chorwacji (zwana dalej „Nową Umawiającą się Stroną”) przedłożyła wniosek o przystąpienie do Porozumienia EOG.
- (3) Umowa o udziale Republiki Chorwacji w Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾ („Umowa o rozszerzeniu EOG”) została podpisana w dniu 11 kwietnia 2014 r.
- (4) Zgodnie z art. 1 ust. 2 Porozumienia o rozszerzeniu EOG postanowienia zawarte w Porozumieniu EOG, zmienione decyzjami Wspólnego Komitetu EOG przyjętymi przed dniem 30 czerwca 2011 r., od dnia wejścia w życie Porozumienia o rozszerzeniu EOG obowiązują Nową Umawiającą się Stronę na takich samych warunkach, jak obecne Umawiające się Strony oraz na warunkach i zasadach określonych w Porozumieniu o rozszerzeniu EOG.
- (5) Po dniu 30 czerwca 2011 r., na mocy decyzji podjętych przez Wspólny Komitet EOG, pewną ilość aktów UE włączono do Porozumienia EOG.
- (6) W celu zagwarantowania spójności Porozumienia EOG i bezpieczeństwa prawnego dla osób i podmiotów gospodarczych należy wyraźnie zaznaczyć, że akty UE, o których mowa lub które zawarto w wyżej wymienionych decyzjach, są wiążące dla Nowej Umawiającej się Strony od momentu wejścia w życie Umowy o rozszerzeniu EOG.
- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 5 Umowy o rozszerzeniu EOG dostosowania do aktów UE włączonych do Porozumienia EOG przed datą wejścia w życie Umowy o rozszerzeniu EOG, które są niezbędne ze względu na udział Nowej Umawiającej się Strony, a które nie zostały przewidziane w Umowie o rozszerzeniu EOG, będą rozpatrywane zgodnie z procedurą określoną w Porozumieniu EOG.
- (8) Zgodnie z art. 4 ust. 2 Umowy o rozszerzeniu EOG wszelkie ustalenia mające znaczenie dla Porozumienia EOG, wymienione w Akcie dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Chorwacji oraz dostosowań w Traktacie o Unii Europejskiej, Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej ⁽²⁾ („Akt przystąpienia z dnia 9 grudnia 2011 r.”) lub przyjęte na podstawie tego Aktu, które nie są odzwierciedlone w Umowie o rozszerzeniu EOG, będą rozpatrywane w trybie przewidzianym w Porozumieniu EOG.
- (9) Zgodnie z Protokołem 44 Porozumienia EOG w sprawie mechanizmów ochronnych w związku z rozszerzeniem Europejskiego Obszaru Gospodarczego, który dodano do Porozumienia EOG na mocy art. 2 ust. 2 Umowy o rozszerzeniu EOG, tryb podejmowania decyzji określony w Porozumieniu EOG ma zastosowanie do decyzji podejmowanych przez Komisję Europejską w zastosowaniu art. 38 Aktu przystąpienia z dnia 9 grudnia 2011 r.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki i protokoły do Porozumienia o EOG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 11.6.2014, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 112 z 24.4.2012, s. 21.

- (11) Zmiany do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 ⁽¹⁾ przewidziane w Akcie przystąpienia z dnia 9 grudnia 2011 r. należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (12) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 481/2013 z dnia 24 maja 2013 r. dostosowujące rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 788/2012 w odniesieniu do liczby próbek do pobrania i analizowania przez Chorwację dla kombinacji produktów i pestycydów ⁽²⁾.
- (13) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. dostosowujące niektóre rozporządzenia i decyzje w takich dziedzinach, jak swobodny przepływ towarów, swobodny przepływ osób, prawo spółek, polityka konkurencji, rolnictwo, bezpieczeństwo żywności, polityka weterynaryjna i fitosanitarna, polityka transportowa, energia, podatki, statystyka, sieci transeuropejskie, wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe, sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo, środowisko, unia celna, stosunki zewnętrzne, polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony oraz instytucje w tej dziedzinie, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽³⁾.
- (14) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. dostosowujące niektóre rozporządzenia i decyzje w takich dziedzinach, jak swobodny przepływ towarów, swobodny przepływ osób, prawo przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług, prawo spółek, polityka konkurencji, rolnictwo, bezpieczeństwo żywności, polityka weterynaryjna i fitosanitarna, rybołówstwo, polityka transportowa, energia, podatki, statystyka, polityka społeczna i zatrudnienie, środowisko naturalne, unia celna, stosunki zewnętrzne i polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony w związku z przystąpieniem Chorwacji ⁽⁴⁾.
- (15) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 656/2013 z dnia 10 lipca 2013 r. ustanawiające środki przejściowe dotyczące wzoru paszportu wydawanego w Chorwacji dla psów, kotów i fretek ⁽⁵⁾.
- (16) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/15/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu towarów, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽⁶⁾.
- (17) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/16/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie zamówień publicznych w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽⁷⁾.
- (18) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/17/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie środowiska w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽⁸⁾.
- (19) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽⁹⁾.
- (20) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/20/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie bezpieczeństwa żywności, polityki weterynaryjnej i fitosanitarnej w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽¹⁰⁾.
- (21) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/21/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą dyrektywę Rady 67/548/EWG i dyrektywę 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w dziedzinie środowiska, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽¹¹⁾.
- (22) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/22/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie polityki transportu w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 25.5.2013, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 74.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 190 z 11.7.2013, s. 35.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 172.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 184.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 193.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 230.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 234.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 240.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 356.

- (23) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/23/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie usług finansowych w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽¹⁾.
- (24) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/24/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie prawa spółek w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽²⁾.
- (25) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/25/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji ⁽³⁾.
- (26) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Rady 2013/26/UE z dnia 8 lutego 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie bezpieczeństwa żywności oraz polityki weterynaryjnej i fitosanitarnej w związku z przystąpieniem Chorwacji ⁽⁴⁾.
- (27) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2013/290/UE z dnia 14 czerwca 2013 r. zmieniającą decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazu punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w związku z przystąpieniem Chorwacji ⁽⁵⁾.
- (28) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2013/291/UE z dnia 14 czerwca 2013 r. ustanawiającą środki przejściowe dla niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzonych z państw trzecich do Chorwacji przed dniem 1 lipca 2013 r. ⁽⁶⁾.
- (29) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2013/346/UE z dnia 28 czerwca 2013 r. zatwierdzającą plan przedłożony przez Chorwację w celu zatwierdzania zakładów do wewnątrzunijnego handlu drobiem i jajami wylęgowymi na podstawie dyrektywy Rady 2009/158/WE. ⁽⁷⁾.
- (30) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2013/347/UE z dnia 28 czerwca 2013 r. zatwierdzającą przedłożone przez Chorwację plany gotowości dotyczące kontroli określonych chorób zwierząt ⁽⁸⁾.
- (31) Zważywszy na fakt, iż na mocy Porozumienia EOG rynek wewnętrzny obejmuje także państwa EFTA, dla jego prawidłowego funkcjonowania konieczne jest, aby niniejsza decyzja weszła w życie bez nieuzasadnionej zwłoki.
- (32) Zważywszy na fakt, iż Umowa o rozszerzeniu EOG nie weszła jeszcze w życie, ale jest tymczasowo stosowana, niniejsza decyzja będzie również stosowana tymczasowo, do czasu wejścia w życie Umowy o rozszerzeniu EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzje Wspólnego Komitetu EOG przyjęte po dniu 30 czerwca 2011 r. są niniejszym wiążące dla Nowej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2

Teksty decyzji Wspólnego Komitetu EOG, o których mowa w art. 1, są sporządzane i uwierzytelniane przez Umawiającą się Stronę w języku chorwackim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 362.

⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 365.

⁽³⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 368.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 376.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 164 z 18.6.2013, s. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 164 z 18.6.2013, s. 25.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 183 z 2.7.2013, s. 12.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 183 z 2.7.2013, s. 13.

Artykuł 3

W pkt 9 (rozporządzenie Rady (WE) nr 110/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady) w rozdziale XXVII załącznika II do Porozumienia EOG dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— **1 2012 J003**: Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Chorwacji oraz dostosowań w Traktacie o Unii Europejskiej, Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej przyjęty dnia 9 grudnia 2011 r. (Dz.U. L 112 z 24.4.2012, s. 21).”.

Artykuł 4

Ustalenia przejściowe, o których mowa w załączniku I do niniejszej decyzji, zostają uwzględnione w Porozumieniu EOG i uznane za jego część.

Artykuł 5

1. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku II do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— **32013 L 0517**: rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1).”.

2. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku III do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— **32013 L 0519**: rozporządzeniem Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 74).”.

3. W przypadku gdy tiret, o którym mowa w poprzednich ustępach, jest pierwszym dodanym tiret w danym punkcie, poprzedza się je wyrażeniem „zmienione:” w odpowiedniej formie gramatycznej.

Artykuł 6

1. W punktach załączników do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku IV do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— **32013 L 0015**: dyrektywą Rady 2013/15/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 172).”.

2. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku V do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— **32013 L 0016**: dyrektywą Rady 2013/16/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 184).”.

3. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku VI do niniejszej decyzji dodaje się następujące tiret w brzmieniu:

- „— **32013 L 0017**: dyrektywą Rady 2013/17/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 193).”.

4. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku VII do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— **32013 L 0018**: dyrektywą Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 230).”.

5. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku VIII do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— **32013 L 0020**: dyrektywą Rady 2013/20/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 234).”.

6. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku IX do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

- „— **32013 L 0021**: dyrektywą Rady 2013/21/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 240).”.

7. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku X do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32013 L 0022**: dyrektywą Rady 2013/22/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 356).”.

8. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku XI do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32013 L 0023**: dyrektywą Rady 2013/23/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 362).”.

9. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku XII do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32013 L 0024**: dyrektywą Rady 2013/24/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 365).”.

10. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku XIII do niniejszej decyzji dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32013 L 0025**: dyrektywą Rady 2013/25/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 368).”.

11. W punktach załączników i protokołów do Porozumienia EOG wymienionych w załączniku XIV do niniejszej decyzji dodaje się następujące tiret w brzmieniu:

„— **32013 L 0026**: dyrektywą Rady 2013/26/UE z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 376).”.

12. W przypadku gdy tiret, o którym mowa w poprzednich ustępach, jest pierwszym dodanym tiret w danym punkcie, poprzedza się je wyrażeniem „zmienione:” w odpowiedniej formie gramatycznej.

13. Inne zmiany, które są niezbędne ze względu na akty uwzględnione na mocy poprzednich ustępów, są wymienione w części II odpowiednich załączników do niniejszej decyzji.

Artykuł 7

1. W pkt 39 (decyzja Komisji 2009/821/WE) w części 1.2 rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32013 D 0290**: decyzją wykonawczą Komisji 2013/290/UE z dnia 14 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 164 z 18.6.2013, s. 22).”.

2. W pkt 74 (rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 788/2012) w rozdziale XII załącznika II do Porozumienia EOG dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32013 R 0481**: rozporządzeniem Komisji (UE) nr 481/2013 z dnia 24 maja 2013 r. (Dz.U. L 139 z 25.5.2013, s. 5).”;

3. W przypadku gdy tiret, o którym mowa w poprzednich ustępach, jest pierwszym dodanym tiret w danym punkcie, poprzedza się je wyrażeniem „zmienione:” w odpowiedniej formie gramatycznej.

Artykuł 8

W rozdziale I załącznika I do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1. w części 1.2 w pkt 121 (decyzja Komisji 2003/803/WE) dodaje się, co następuje:

„Zastosowanie mają ustalenia przejściowe, określone w następującym akcie:

— **32013 L 0656**: Rozporządzenie Komisji (UE) nr 656/2013 z dnia 10 lipca 2013 r. ustanawiające środki przejściowe dotyczące wzoru paszportu wydawanego w Chorwacji dla psów, kotów i frotek (Dz.U. L 190 z 11.7.2013, s. 35).”;

2. w pkt 17 (rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady) w części 6.1 w pozycji dotyczącej ustaleń przejściowych dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32013 D 0291**: decyzją wykonawczą Komisji 2013/291/UE z dnia 14 czerwca 2013 r. ustanawiającą środki przejściowe dla niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzonych do Chorwacji z krajów trzecich przed dniem 1 lipca 2013 r. (Dz.U. L 164 z 18.6.2013, s. 25).”;

3. pod nagłówkiem „AKTY, KTÓRE PAŃSTWA EFTA I URZĄD NADZORU EFTA UWZGLĘDNIAJĄ W NALEŻYTY SPOSÓB” w części 4.2 po pkt 58 (decyzja Komisji 2007/17//WE) dodaje się następujący punkt w brzmieniu:

„59. **32013 D 0346**: decyzja wykonawcza Komisji 2013/346/UE z dnia 28 czerwca 2013 r. zatwierdzająca plan przedłożony przez Chorwację w celu zatwierdzenia zakładów do wewnątrzunijnego handlu drobiem i jajami wylęgowymi na podstawie dyrektywy Rady 2009/158/WE (Dz.U. L 183 z 2.7.2013, s. 12).

Niniejszego aktu nie stosuje się do Islandii.”;

4. w pozycji „AKTY, KTÓRE PAŃSTWA EFTA I URZĄD NADZORU EFTA UWZGLĘDNIAJĄ W NALEŻYTY SPOSÓB” po pkt 48 (decyzja wykonawcza Komisji 2013/764/UE) w części 3.2 dodaje się punkt w brzmieniu:

„49. **32013 D 0347**: decyzja wykonawcza Komisji 2013/347/UE z dnia 28 czerwca 2013 r. zatwierdzająca przedłożone przez Chorwację plany gotowości dotyczące kontroli określonych chorób zwierząt (Dz.U. L 183 z 2.7.2013, s. 13).

Niniejszego aktu nie stosuje się do Islandii.”

Artykuł 9

Teksty rozporządzeń (UE) nr 481/2013, (UE) nr 517/2013, (UE) nr 519/2013 i (UE) nr 68/2014 oraz dyrektyw 2013/15/UE, 2013/16/UE, 2013/17/UE, 2013/18/UE, 2013/20/UE, 2013/21/UE, 2013/22/UE, 2013/23/UE, 2013/24/UE, 2013/25/UE i 2013/26/UE, a także decyzji wykonawczych 2013/290/UE i 2013/291/UE w języku islandzkim i norweskim oraz rozporządzenia (UE) nr 656/2013 i decyzji wykonawczych 2013/346/UE i 2013/347/UE w języku norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po dniu, w którym dokonano ostatniej notyfikacji przewidzianej w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*), lub z dniem wejścia w życie Umowy o rozszerzeniu EOG, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Do dnia wejścia w życie Umowy o rozszerzeniu EOG niniejszą decyzję stosuje się tymczasowo od dnia jej przyjęcia.

Jakikolwiek wymóg konstytucyjny, zgłoszony przez którąkolwiek z Umawiających się Stron w odniesieniu do decyzji przyjętych przez Wspólny Komitet EOG, o których mowa w art. 1, pozostaje nienaruszony postanowieniami niniejszej decyzji.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 lipca 2014 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Kurt JÄGER
Przewodniczący

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

ZAŁĄCZNIK I

USTALENIA PRZEJŚCIOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 NINIEJSZEJ DECYZJI

W załączniku XIII (Transport) do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

w pkt 25a (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009) dodaje się co następuje:

„Stosuje się ustalenia przejściowe określone w załącznikach do Aktu przystąpienia z dnia 9 grudnia 2011 r. dla Chorwacji (załącznik V, rozdział 7, punkt 2).”;

w załączniku XX (Środowisko) do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 1f (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE) dodaje się co następuje:

„Stosuje się ustalenia przejściowe określone w załącznikach do Aktu przystąpienia z dnia 9 grudnia 2011 r. dla Chorwacji (załącznik V, rozdział 10, sekcja V, pkt 3).”;

2) w pkt 14c (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE) dodaje się, co następuje:

„Stosuje się ustalenia przejściowe określone w załącznikach do Aktu przystąpienia z dnia 9 grudnia 2011 r. dla Chorwacji (załącznik V, rozdział 10, sekcja II).”;

w protokole 47 (sprawie zniesienia barier technicznych w handlu winem) do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

przed tekstem dostosowania w pkt 8 (rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007) dodatku 1 dodaje się, co następuje:

„Stosuje się ustalenia przejściowe określone w załącznikach do Aktu przystąpienia z dnia 9 grudnia 2011 r. dla Chorwacji (załącznik V, rozdział 4, punkt 3).”.

—

ZAŁĄCZNIK II

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 5 UST. 1 NINIEJSZEJ DECYZJI

W następujących miejscach załączników i protokołów do Porozumienia EOG dodaje się tiret, o którym mowa w art. 5 ust. 1:

w załączniku I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne):

A. w rozdziale I (Sprawy weterynaryjne):

- w pkt 7b w części 1.1 (rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004),
- w pkt 7c w części 1.1 (rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 10 w części 1.1 (rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 11 w części 1.1 (rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 12 w części 1.1 (rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 17 w części 6.1 (rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 8b w części 7.1 (rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 12 w części 7.1 (rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady);

B. w rozdziale II (Pasze):

- w pkt 31j (rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady);

w załączniku II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja):

A. w rozdziale I (Pojazdy silnikowe):

- w pkt 45zy (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009;

B. w rozdziale XI (Wyroby włókiennicze):

- w pkt 4d (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011);

C. w rozdziale XII (Środki spożywcze):

- w pkt 54zzzi (rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady);

D. w rozdziale XV (Substancje niebezpieczne):

- w pkt 12zc (rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 12zze (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008);

w załączniku VI (Zabezpieczenie społeczne):

- w pkt 1 (rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady);

w załączniku XIII (Transport):

- w pkt 1 (rozporządzenie (EWG) nr 1108/70 Rady),
- w pkt 5 (decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 661/2010/UE),
- w pkt 19a (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009),
- w pkt 21 (rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85),
- w pkt 25 a (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009),

- w pkt 32 a (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009),
- w pkt 39 (rozporządzenie (EWG) nr 1192/69 Rady);

w załączniku XX (Środowisko):

- w pkt 1ea (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009);

w załączniku XXI (Statystyka):

- w pkt 1 (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 7f (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 70/2012),
- w pkt 7h (rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 18i (rozporządzenie (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 19d (rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96),
- w pkt 19dc (rozporządzenie (WE) nr 1221/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 19o (rozporządzenie (WE) nr 501/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 19q (rozporządzenie Rady (WE) nr 1222/2004),
- w pkt 19t (rozporządzenie (WE) nr 1161/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 19x (rozporządzenie (WE) nr 716/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 25 (rozporządzenie (WE) nr 1921/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 25 a (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009),
- w pkt 25b (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009),
- w pkt 25c (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009);

w załączniku XXII (Prawo spółek):

- w pkt 10a (rozporządzenie Rady (WE) nr 2157/2001);

w Protokole 26 w sprawie uprawnień i funkcji Urzędu Nadzoru EFTA w dziedzinie pomocy państwa:

- w art. 2 ust. 1 (rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999).

_____

ZAŁĄCZNIK III

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 5 UST. 2 NINIEJSZEJ DECYZJI

W następujących miejscach załączników i protokołów do Porozumienia EOG dodaje się tiret, o którym mowa w art. 5 ust. 2:

w rozdziale I (Sprawy weterynaryjne) załącznika I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne):

- w pkt 39 części 1.2 (decyzja Komisji 2009/821/WE),
- w pkt 115 części 1.2 (rozporządzenie Komisji (WE) nr 136/2004),
- w pkt 141 części 1.2 (rozporządzenie Komisji (WE) nr 911/2004),
- w pkt 33 części 2.2 i pkt 85 części 4.2 (rozporządzenie Komisji (WE) nr 504/2008),
- w pkt 86 części 4.2 (rozporządzenie Komisji (WE) nr 1251/2008),
- w pkt 39 części 6.2 (decyzja Komisji 98/536/WE),
- w pkt 14 części 7.2 (decyzja Komisji 98/179/WE),
- w pkt 49 części 7.2 (decyzja Komisji 2007/453/WE),
- w pkt 4 części 9.2 (decyzja Komisji 2006/778/WE);

w załączniku II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja):

A. w rozdziale I (Pojazdy silnikowe):

- w pkt 45zr (rozporządzenie Komisji (WE) nr 706/2007),
- w pkt 45zu (rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008),
- w pkt 45zze (rozporządzenie Komisji (UE) nr 1008/2010),
- w pkt 45zzh (rozporządzenie Komisji (UE) nr 109/2011),
- w pkt 45zzl (rozporządzenie Komisji (UE) nr 582/2011),
- w pkt 45zzm (rozporządzenie Komisji (UE) nr 406/2010),

B. w rozdziale XV (Substancje niebezpieczne):

- w pkt 12 l (decyzja Komisji 2000/657/WE),
- w pkt 12zze (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008);

w załączniku X (Usługi ogólne):

- w pkt 1b (decyzja Komisji 2009/767/WE),

w załączniku XIII (Transport):

- w pkt 37da (decyzja Komisji 2007/756/WE),
- w pkt 42gb (rozporządzenie Komisji (UE) nr 36/2010),

w załączniku XX (Środowisko):

- w pkt 32cb (rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007),

w załączniku XXI (Statystyka):

- w pkt 1k (rozporządzenie Komisji (WE) nr 250/2009),
- w pkt 1 l (rozporządzenie Komisji (WE) nr 251/2009),
- w pkt 4ca (rozporządzenie Komisji (WE) nr 772/2005),
- w pkt 7bb (decyzja Komisji 2008/861/WE),
- w pkt 7i (rozporządzenie Komisji (WE) nr 1358/2003),
- w pkt 18wb (rozporządzenie Komisji (WE) nr 912/2013),
- w pkt 19s (rozporządzenie (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady);

w załączniku XXII (Prawo spółek):

- w pkt 10fd (decyzja Komisji 2011/30/UE),

w Protokole 21 w sprawie wdrażania zasad konkurencji mających zastosowanie do przedsiębiorstw:

- w art. 3 w pkt 1(2) (rozporządzenie Komisji (WE) nr 802/2004),
- w art. 3 w pkt 1(4) (rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004);

w Protokole 47 sprawie zniesienia barier technicznych w handlu winem:

- w dodatku 1 w pkt 11 (rozporządzenie Komisji (WE) nr 607/2009).
-

ZAŁĄCZNIK IV

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 1 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 1, wprowadza się w następujących miejscach załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG:

A. w rozdziale I (Pojazdy silnikowe):

- w pkt 2 (dyrektywa Rady 70/157/EWG),
- w pkt 4 (dyrektywa Rady 70/221/EWG),
- w pkt 8 (dyrektywa Rady 70/388/EWG),
- w pkt 10 (dyrektywa Rady 71/320/EWG),
- w pkt 11 (dyrektywa Rady 72/245/EWG),
- w pkt 14 (dyrektywa Rady 74/61/EWG),
- w pkt 16 (dyrektywa Rady 74/408/EWG),
- w pkt 17 (dyrektywa Rady 74/483/EWG),
- w pkt 19 (dyrektywa Rady 76/114/EWG),
- w pkt 22 (dyrektywa Rady 76/757/EWG),
- w pkt 23 (dyrektywa Rady 76/758/EWG),
- w pkt 24 (dyrektywa Rady 76/759/EWG),
- w pkt 25 (dyrektywa Rady 76/760/EWG),
- w pkt 26 (dyrektywa Rady 76/761/EWG),
- w pkt 27 (dyrektywa Rady 76/762/EWG),
- w pkt 29 (dyrektywa Rady 77/538/EWG),
- w pkt 30 (dyrektywa Rady 77/539/EWG),
- w pkt 31 (dyrektywa Rady 77/540/EWG),
- w pkt 32 (dyrektywa Rady 77/541/EWG),
- w pkt 36 (dyrektywa Rady 78/318/EWG),
- w pkt 39 (dyrektywa Rady 78/932/EWG),
- w pkt 45r (dyrektywa 94/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 45t (dyrektywa 95/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 45y (dyrektywa 2001/85/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 45za (dyrektywa 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 45zc (dyrektywa 2003/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 45zx (dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 45zsz (dyrektywa 2000/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 45zst (dyrektywa 2001/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady);

- B. w rozdziale II (Ciągniki rolnicze i leśne):
- w pkt 11 (dyrektywa 2009/57/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
  - w pkt 13 (dyrektywa Rady 78/764/EWG),
  - w pkt 17 (dyrektywa 2009/75/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
  - w pkt 20 (dyrektywa Rady 86/298/EWG),
  - w pkt 22 (dyrektywa Rady 87/402/EWG),
  - w pkt 23 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/144/WE),
  - w pkt 28 (dyrektywa 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
  - w pkt 29 (dyrektywa 2000/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
  - w pkt 31 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/64/WE);
- C. w rozdziale XIX (Ogólne przepisy w dziedzinie barier technicznych w handlu):
- w pkt 3e (dyrektywa 94/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady).

ZAŁĄCZNIK V

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 2 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 2, wprowadza się w następujących miejscach załącznika XVI (Zamówienia) do Porozumienia EOG:

- w pkt 2 (dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 4 (dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 5c (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE).

ZAŁĄCZNIK VI

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 3 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 3, wprowadza się w następującym miejscu załącznika XX (Środowisko) do Porozumienia EOG:

- w pkt 21ar (dyrektywa 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady).
-

ZAŁĄCZNIK VII

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 4 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 4, wprowadza się w następującym miejscu załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG:

- w pkt 41 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE).

ZAŁĄCZNIK VIII

CZĘŚĆ I

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 5 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 5, wprowadza się w następujących miejscach załączników do Porozumienia EOG: w rozdziale I (Sprawy weterynaryjne) załącznika I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne):

- w pkt 4 w części 1.1 (dyrektywa Rady 97/78/WE),
- w pkt 1a w części 3.1 (dyrektywa Rady 2003/85/WE),
- w pkt a w części 3.1 (dyrektywa Rady 2000/75/WE),
- w pkt 1 w części 4.1 (dyrektywa Rady 64/432/EWG),
- w pkt 2 w części 4.1 (dyrektywa Rady 91/68/EWG),
- w pkt 6a w części 5.1 (dyrektywa Rady 2002/99/WE),
- w pkt 2 w części 7.1 (dyrektywa Rady 96/23/WE),
- w pkt 8a w części 7.1 (dyrektywa 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 2 w części 8.1 (dyrektywa Rady 2009/156/WE);

w załączniku II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja), w rozdziale XII (Środki spożywcze):

- w pkt 18 (dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 47 (dyrektywa Rady 89/108/EWG).

CZĘŚĆ II

INNE ZMIANY KONIECZNE ZE WZGLĘDU NA PRZYSTĄPIENIE

Tekst dostosowania b) w pkt 4 (dyrektywa Rady 97/78/WE) w części 1.1 rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG otrzymuje brzmienie:

- „29. Terytorium Republiki Islandii.
- 30. Terytorium Królestwa Norwegii, z wyjątkiem Svalbard.”.

ZAŁĄCZNIK IX

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 6 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 6, wprowadza się w następujących miejscach rozdziału XV (Substancje niebezpieczne) załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG:

- w pkt 1 (dyrektywa Rady 67/548/EWG),
- w pkt 12r (dyrektywa 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady).

ZAŁĄCZNIK X

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 7 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 7, wprowadza się w następujących miejscach załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG:

- w pkt 13 (dyrektywa Rady 92/106/EWG),
- w pkt 18a (dyrektywa 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 24c (dyrektywa Rady 1999/37/WE),
- w pkt 24f (dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 36a (dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 46a (dyrektywa Rady 91/672/EWG),
- w pkt 47a (dyrektywa 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady).

ZAŁĄCZNIK XI

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 8 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 8, wprowadza się w następującym miejscu załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG:

- w pkt 1 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE).

ZAŁĄCZNIK XII

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 9 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 9, wprowadza się w następujących miejscach załącznika XXII (Prawo spółek) do Porozumienia EOG:

- w pkt 1 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/101/WE),
- w pkt 2 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE);
- w pkt 3 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/35/UE);
- w pkt 4 (czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG),
- w drugim tiret (siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG) w pkt 4 (czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG),
- w pkt 9 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/102/WE).

ZAŁĄCZNIK XIII

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 10 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 10, wprowadza się w następujących miejscach załącznika VII (Uznawanie kwalifikacji zawodowych) do Porozumienia EOG:

- w pkt 1 (dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 2 (dyrektywa Rady 77/249/EWG),
- w pkt 2 a (dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady),
- w pkt 4 (dyrektywa Rady 74/557/EWG).

ZAŁĄCZNIK XIV

LISTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 6 UST. 11 NINIEJSZEJ DECYZJI

Tiret, o którym mowa w art. 6 ust. 11, wprowadza się w następujących miejscach rozdziału XII (Środki spożywcze) załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG:

- w pkt 54w (dyrektywa Komisji 1999/21/WE),
  - w **pkt 54zzzv (dyrektywa Komisji 2006/141/WE)**.

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA**NR 302/14/COL****z dnia 16 lipca 2014 r.****zmieniająca po raz dziewięćdziesiąty dziewiąty zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez modyfikację niektórych wytycznych w sprawie pomocy państwa [2015/95]**

URZĄD NADZORU EFTA („Urząd”),

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości („porozumienie o nadzorze i Trybunale”), w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. b) oraz art. 24, a także art. 1 w części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale,

A także mając na uwadze, co następuje:

Zgodnie z art. 24 porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wprowadza w życie postanowienia Porozumienia EOG dotyczące pomocy państwa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wydaje zawiadomienia oraz wskazówki w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeżeli porozumienie to lub porozumienie o nadzorze i Trybunale wyraźnie tak stanowi lub jeśli Urząd uznaje to za konieczne.

W dniu 21 maja 2014 r. Komisja Europejska przyjęła komunikat zmieniający komunikaty Komisji dotyczące Wytycznych UE w sprawie stosowania reguł pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy/rozbudowy sieci szerokopasmowych, Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020, pomocy państwa przeznaczonej na filmy i inne utwory audiowizualne, Wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz promowania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka oraz Wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz portów lotniczych i przedsiębiorstw lotniczych⁽¹⁾. Celem zmian jest ujednoczenie przepisów dotyczących przejrzystości zawartych w poszczególnych wytycznych w sprawie pomocy państwa i uproszczenie bieżących przepisów.

Komunikat ten ma również znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Należy zapewnić jednolite stosowanie zasad EOG w zakresie pomocy państwa w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym zgodnie z celem jednorodności ustalonym w art. 1 Porozumienia EOG.

Zgodnie z pkt II części „OGÓLNE” załącznika XV do Porozumienia EOG Urząd przyjmuje, po konsultacji z Komisją Europejską, nowe zasady odpowiadające tym, które zostały przyjęte przez Komisję Europejską.

PO KONSULTACJI z Komisją Europejską,

PO KONSULTACJI z państwami EFTA pismem z dnia 30 czerwca 2014 r. dotyczącym przedmiotowej kwestii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W zasadach merytorycznych w dziedzinie pomocy państwa wprowadza się następujące zmiany.

Artykuł 2

Na mocy niniejszej decyzji zastępuje się następujące punkty:

— dwa pierwsze zdania pkt 74) lit. j) Wytycznych UE w sprawie stosowania reguł pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy/rozbudowy sieci szerokopasmowych⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 27.6.2014, s. 30.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym. Dostępne na stronie internetowej: <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-IV—Application-of-state-aid-rules-in-relation-to-rapid-deployment-of-broadband-networks.pdf>

- pkt 135 Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020 ⁽¹⁾,
- pkt 51 ppkt 7) Wytycznych w sprawie pomocy państwa przeznaczonych na filmy i inne utwory audiowizualne ⁽²⁾,
- pkt 162 i 163 Wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz portów lotniczych i przedsiębiorstw lotniczych ⁽³⁾,

poniższym tekstem:

„Państwa EFTA zapewniają opublikowanie na kompleksowej stronie internetowej poświęconej pomocy państwa, na poziomie krajowym lub regionalnym, następujących informacji:

- pełnego tekstu zatwierdzonego programu pomocy lub decyzji o przyznaniu pomocy indywidualnej oraz przepisów wykonawczych do tego programu lub decyzji, lub odpowiedniego linku do tych informacji,
- nazwy organu(-ów) przyznającego(-ych) pomoc,
- nazwy poszczególnych beneficjentów, formy i wysokości pomocy przyznanej każdemu z beneficjentów, daty przyznania pomocy, rodzaju przedsiębiorstwa (MŚP/duże przedsiębiorstwo), regionu, w którym ma siedzibę beneficjent (na poziomie regionu statystycznego 2) (*), oraz głównego sektora gospodarki, w którym beneficjent prowadzi działalność (na poziomie grup NACE) (**).

Wymóg ten można znieść w odniesieniu do pomocy indywidualnej niższej niż 500 000 EUR. W odniesieniu do programów w formie korzyści podatkowych informacji na temat kwot pomocy indywidualnej (***) można udzielać z wykorzystaniem następujących przedziałów (w milionach EUR): [0,5–1]; [1–2]; [2–5]; [5–10]; [10–30]; [30 i więcej].

Takie informacje należy opublikować po podjęciu decyzji o przyznaniu pomocy i przechowywać przez co najmniej 10 lat, zapewniając do nich powszechny i nieograniczony dostęp (****). Państwa EFTA nie mają obowiązku przedstawiania wymienionych wyżej informacji przed dniem 1 lipca 2016 r. (*****).

(*) Termin »region statystyczny« jest stosowany zamiast akronimu »NUTS« używanego w odpowiednich wytycznych Komisji. NUTS to skrót od nazwy wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1). Rozporządzenie to nie zostało jeszcze uwzględnione w Porozumieniu EOG. Jednak w celu ustalenia wspólnych definicji w kontekście stale rosnącego zapotrzebowania na dane statystyczne na poziomie regionalnym Eurostat – urząd statystyczny Unii Europejskiej – oraz urzędy krajowe państw kandydujących i EFTA zgodziły się na ustanowienie regionów statystycznych podobnych do klasyfikacji NUTS.

(**) Z wyjątkiem tajemnic handlowych i innych informacji poufnych w należycie uzasadnionych przypadkach oraz za zgodą Urzędu (zob. wytyczne Urzędu w sprawie tajemnicy służbowej w decyzjach dotyczących pomocy państwa (Dz.U. L 154 z 8.6.2006, s. 27 oraz Suplement EOG nr 29 z 8.6.2006, s. 1)).

(***) Publikowana kwota to maksymalna dozwolona korzyść podatkowa, a nie kwota odliczana każdego roku (np. w kontekście ulg podatkowych publikuje się raczej maksymalną dopuszczalną kwotę ulgi podatkowej, a nie rzeczywistą kwotę, która może zależeć od przychodów podlegających opodatkowaniu i ulegać zmianom każdego roku).

(****) Informacje te muszą zostać opublikowane w terminie 6 miesięcy od daty przyznania pomocy (lub w przypadku pomocy w formie korzyści podatkowych – w ciągu 1 roku od daty, w której wymagane jest złożenie zeznania podatkowego). W przypadku pomocy niezgodnej z prawem państwa EFTA będą zobowiązane zapewnić publikację tych informacji *ex post*, przynajmniej w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia decyzji przez Urząd. Informacje muszą być dostępne w formacie umożliwiającym wyszukiwanie i pozyskiwanie danych oraz ich łatwe publikowanie w internecie, na przykład w formacie CSV lub XML.

(*****) Publikacja informacji dotyczących pomocy przyznanej przed dniem 1 lipca 2016 r., a w przypadku pomocy podatkowej publikacja pomocy, o którą wnioskowano lub którą przyznano przed dniem 1 lipca 2016 r., nie będzie wymagana.”

Artykuł 3

1. Na mocy niniejszej decyzji wprowadza się następujące zmiany do Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020 i warunków monitorowania nałożonych na programy pomocy regionalnej:

- pkt 169 Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020, w tym warunek monitorowania, zostaje skreślony,
- załącznik IV Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020 zostaje skreślony.

(1) Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym. Dostępne na stronie internetowej: <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-III—Guidelines-on-regional-State-Aid-for-2014-2020.pdf>.

(2) Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym. Dostępne na stronie internetowej: http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part_IV_-_State_aid_for_films_and_other_audiovisual_works.pdf.

(3) Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym. Dostępne na stronie internetowej: <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-IV—Aviation-Guidelines.pdf>.

2. W przypadku już zatwierdzonych programów pomocy regionalnej zgodnie z Wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020, uwzględniających warunek monitorowania określony w pkt 169 wyżej wymienionych wytycznych, rezygnuje się z warunku monitorowania. W związku z powyższym skreśla się ust. 65 decyzji nr 225/14/COL z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie regionalnie zróżnicowanych składek na ubezpieczenie społeczne 2014–2020.

Artykuł 4

Na mocy niniejszej decyzji wprowadza się następujące zmiany do Wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz promowania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka ⁽¹⁾:

— pkt 166 ppkt (v):

zamiast: „Z takiego wymogu można zrezygnować w odniesieniu do MŚP, które nie dokonały żadnej komercyjnej sprzedaży na żadnym rynku, oraz w przypadku inwestycji o wartości poniżej 200 000 EUR w przedsiębiorstwie będącym beneficjentem końcowym.”,

powinno być: „Z takiego wymogu można zrezygnować w odniesieniu do MŚP, które nie dokonały żadnej komercyjnej sprzedaży na żadnym rynku, oraz w przypadku inwestycji o wartości poniżej 500 000 EUR w przedsiębiorstwie będącym beneficjentem końcowym.”;

— pkt 166 ppkt (vi):

zamiast: „kwotę otrzymanej korzyści podatkowej, jeżeli kwota ta przekracza 200 000 EUR. Taką kwotę można przedstawić w przedziale 2 mln EUR”,

powinno być: „kwotę otrzymanej korzyści podatkowej, jeżeli kwota ta przekracza 500 000 EUR. Taką kwotę można przedstawić z wykorzystaniem następujących przedziałów (w milionach EUR): [0,5–1]; [1–2]; [2–5]; [5–10]; [10–30]; [30 i więcej].”;

— a na końcu pkt 166 dodaje się tekst w brzmieniu:

„Państwa EFTA nie mają obowiązku przedstawiania wymienionych wyżej informacji przed dniem 1 lipca 2016 r. (*).

(*) Publikacja informacji dotyczących pomocy przyznanej przed dniem 1 lipca 2016 r. oraz, w przypadku pomocy podatkowej, publikacja pomocy, o którą wnioskowano lub którą przyznano przed dniem 1 lipca 2016 r., nie będzie wymagana.”.

Artykuł 5

Na mocy niniejszej decyzji wprowadza się tekst w brzmieniu:

„W przypadku programów pomocy wyłączonych z zakresu rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych jedynie na podstawie ich dużego budżetu Urząd oceni ich zgodność wyłącznie na podstawie planu oceny.”

- na końcu pkt 49 Wytycznych w sprawie stosowania reguł pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy/rozbudowy sieci szerokopasmowych,
- na końcu pkt 138 Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020,
- na końcu pkt 167 Wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz portów lotniczych i przedsiębiorstw lotniczych,
- na końcu pkt 172 Wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz promowania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka.

Artykuł 6

Jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lipca 2014 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Oda Helen SLETNES

Helga JÓNSDÓTTIR

Przewodnicząca

Członek Kolegium

(1) Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym. Dostępne na stronie [http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-III—State%20aid-to-promote-risk-finance-investments—\(Applicable-from-1-July-2014\).pdf](http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-III—State%20aid-to-promote-risk-finance-investments—(Applicable-from-1-July-2014).pdf).

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1263/96 z dnia 1 lipca 1996 r. uzupełniającego załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 163 z dnia 2 lipca 1996 r., s. 19)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 03, tom 019, s. 234)

Strona 21, załącznik, pkt A „Produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku II do Traktatu”, Oleje i tłuszcze, AUSTRIA:

zamiast: „Steirisches Kürbiskernöl (PGI)”,

powinno być: „Steirisches Kürbiskernöl (PGI)”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1361/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej 3 i 13 oraz Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 40

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 365 z dnia 19 grudnia 2014 r.)

Strona 121, art. 2:

zamiast: „Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany standardów, o których mowa w art. 1 ust. 1, najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub później [wyznaczyć pierwszy dzień kolejnego miesiąca po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].”,

powinno być: „Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany standardów, o których mowa w art. 1 ust. 1, najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego w dniu 1 stycznia 2015 r. lub później.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL